

200

33 - D/A
1571

L $\frac{A}{648}$ P

NODOKĻI UN NODEVAS,

KO MUITAS IESTĀDES IEVĀC UZ MUITAS
NOLIKUMA 36. PANTA PAMATA

1 9 3 7

MUITAS DEPARTAMENTA IZDEVUMS

12

L

✓
P

33
—
1571 m/4 (M)

4
—
648 (P)

325132

NODOKĻI UN NODEVAS,

KO MUITAS IESTĀDES IEVĀC UZ MUITAS
NOLIKUMA 36. PANTA PAMATA

1 9 3 7

MUITAS DEPARTAMENTA IZDEVUMS

B-1
L-

L

L. V. B.
Nr. 352/36

0309078896

Armijas spiestuve,
Rīgā, Muižas ielā Nr. 1.

Satura rādītājs.

	Lapp.
Ostas nodokļi un nodevas	5
Tonnāžas un svara nodoklis	5
Kuģu nodoklis	39
Loču nodeva	47
Ledlaužu nodoklis	52
Kravas nodoklis	54
Pašvaldības nodoklis	60
Ostas nodokļi Lielupes rajonā	62
Ostas celtņu lietošanas tarifi	63
Akcīzes nodoklis	65
Akcīzes un papildu akcīzes nodoklis	65
Piemaksas Kultūras un zemes ceļu fondam	90
Izlīdzinošā nomaksa par degvielām	94
Pārējās nodevas	96
Proves nodevas	96
Dzīvu augu un to daļu kontroles maksa	98
Sanitārnodevas	99
Nodoklis no tirdzniecības ceļotājiem	102
Maksa par ārzemju pasta paku mītošanu.	104

Satura rithaja

101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Ostas nodokļi un nodevas.

Tonnāžas un svara nodoklis.

Konvencija par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās.

(Izslud. 1931. g. «V. V.» 70. num.)

Latvijas Republikas Prezidents un Igaunijas Republikas Prezidents, nolēmuši, savstarpīgi vienojoties, noslēgt konvenciju par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās, attiecīgi iecēluši par saviem pilnvarotiem:

Latvijas Republikas Prezidents:

Hugo C e l m i ņ a kungu, Ministru prezidentu, Ārlietu ministru.

un

Igaunijas Republikas Prezidents:

Eduardu W i r g o kungu, Ārkārtējo sūtni un Pilnvaroto ministru Rīgā,

kuŗi, uzrādījuši viens otram savas pilnvaras, kas atrastas labā un pienācīgā formā, vienojās par sekojošiem pantiem:

1. pants.

Abu līdzēju pušu ostās no visiem kuģiem ārzemju braucienos ņemams, ar zemāk minētiem izņēmumiem, minimālais tonnāžas nodoklis, kā arī svara nodoklis no ievestām vai izvestām krāvām.

Piezīme. Bez šinī pantā minētiem nodokļiem, kuŗu ņemšana abām pusēm ir obligātoriska, katrai līdzējai pusei ir tiesība ņemt vēl citus nodokļus, kā ledlaužu, sanitāros un tamlīdzīgus.

2. pants.

Kuģu tonnāžas nodoklis.

Tonnāžas nodoklis, kuŗš ņemams kā par iebraukumu, tā par izbraukumu, aprēķināms šādos apmēros par netto reģistra tonnu:

	Zelta franki
1) No tvaika un motora kuģiem, ar kļāvu	0,44
2) No buŗu kuģiem bez mēchaniska dzinējspēka un no liel-laivām, ar kļāvu	0,38
3) No tvaika un motora kuģiem, ar balastu	0,26
4) No buŗu kuģiem bez mēchaniska dzinējspēka un no liel-laivām, ar balastu	0,23
5) No tvaika un motora kuģiem ar daļas kļāvu	0,30
6) No buŗu kuģiem bez mēchaniska dzinējspēka un no liel-laivām, ar daļas kļāvu	0,26

1. piezīme. Par kuģiem ar daļas kļāvu uzskatāmi tādi, kuŗu ostā iekļāutā vai izkļāutā kļāva nepārsniedz 20% kuģa netto tilpības, vai kuŗi uzņem vai izlaiž malā ne vairāk par vienu piektdaļu no pasaŗieŗu kopskaita, kādu tiem atļauts pārvadāt.

2. piezīme. Abas līdzējas puses vienojas, ka, pārrēķinot tilpuma mērus svāra mēros, jāpieņem, ka 40 kub. pēdas līdzinās 1000 kilogramiem un 1 reģistra tonna līdzinās 100 kub. pēdām.

3. pants.

No tonnāžas nodokļa atsvabināti:

- 1) Visi peldošie transporta līdzekļi, kuŗu tilpums nepārsniedz 20 brutto reģistra tonnas.
- 2) Kuģi, kas ienāk ostā, lai saņemtu pavēli par brauciena turpināšanu, lai papildinātu savus pārtikas, kurināmā vai ūdens krājumus, kā arī kuģi, kas ienāk ostā vētras, ledus vai avarijas dēļ, vai lai papildinātu kuģa ļāuŗu sastāvu, vai izlaistu malā slimniekus, ja vien šie kuģi nenodarbojas ar preču un pasaŗieŗu operācijām.
- 3) Kuģi, kas pēc tam, kad izgājuŗi jūrā, atgriežas atpakaļ, neapmeklējot nevienu citu ostu vētras, ledus, miglas vai citas nepārvaramas varas dēļ.
- 4) Kuģi, kas ienāk ostā avarijas, kapitālizlabojumu vai aplūkošanas izlabojumu dēļ, vai lai ietu dokā, ja vien tie nenodarbojas ar preču un pasaŗieŗu operācijām.
- 5) Kuģi, kas iziet jūrā mēģinājuma braucienam un tieŗi atgriežas tajā pašā ostā pēc tāda mēģinājuma ne vēlāk kā 12 stundas pēc ostas robeŗu atstāšanas.

- 6) Kuģi, kas pieder līdzējām valdībām vai citu valstu valdībām, kā arī vietējām vai ārzemju pašvaldībām, ja vien tie neved komerciālos nolūkos krāvu vai pasažierus. Tādā kuģa kategorijā ietilpst: kara kuģi, apmācības kuģi, hidrografiskie kuģi, kābellicēji, bāku kuģi, ledlauži, traleri, muitas vai krastu apsardzības kuģi, Sarkanā Krusta kuģi un citi līdzīgi oficiāli kuģi.
- Piezīme. Abām pusēm ir tiesība neatsvabināt no tonnāžas nodokļa tādu valstu kuģus, kuŗi uz savstarpības pamata nepiešķir tādu atsvabināšanu.
- 7) Peldošie celtni un peldošie doki, neatkarīgi no tam, kam tie pieder.
- 8) Jachtas, kas reģistrētas iekšzemes vai ārzemju jachtklubos.
- 9) Ekskursiju vai tūristu kuģi, ja tiem ir valdības atļauja.
- 10) Kuģi, kas apstājas ārējā reidā, ja vien tie nenodarbojas ar preču vai pasažieru operācijām.

4. pants.

Kuģiem, kas vienā kalendāra gadā samaksājuši vienas Līdzējas puses ostas tonnāžas nodokli par netto reģistra tonnu līdz šādiem apmēriem:

	Zelta franki
1) tuvbraucienos	7,50
2) tālbraucienos	3,75
3) okeana braucienos	2,40

tonnāžas nodoklis jāmaksā līdz kalendāra gada beigām visās šās puses ostās par netto reģistra tonnu, kā zemāk noteikts:

	Zelta franki
a) Tvaika un motora kuģiem, ar krāvu	0,18
b) Buŗu kuģiem bez mēchaniska dzinējspēka un liellaivām, ar krāvu	0,15 —
c) Tvaika un motora kuģiem, ar balastu	0,10
d) Buŗu kuģiem, ar balastu	0,09
e) Tvaika un motora kuģiem, ar daļas krāvu	0,12
f) Buŗu kuģiem un liellaivām, ar daļas krāvu	0,10

Kuģi, kas uztur periodiskus vai rēgulārus reisos un ir nomaksājuši 1., 2. un 3. punktā norādīto tonnāžas nodokli, atsvabināti no šā nodokļa maksājumiem līdz kalendāra gada beigām.

1. piezīme. Ja uz rēgulāras kuģu līnijas mazākas tonnāžas kuģa vietā nāk cits ar lielāku netto tonnāžu, tad attiecīgā kalendāra

gadā par pirmo kuģi izdarītie ostas nodokļa maksājumi ieskaitāmi otrā kuģa maksājumos ar nosacījumu, ka pēdējam jāpiemaksā ostas nodokļa starpība par iepriekšējiem rēgulāriem vai periodiskiem braucieniem, kuŗa radusies sakarā ar tonnāžas maiņu.

2. piezīme. Līdzējas puses paziņo viena otrai savus noteikumus par rēgulāro jūras satiksmi.
3. piezīme. Par tuvbraucieniem uzskatāmi braucieni pa Baltijas jūru un tās līčiem, pa Beltu, Zundu, Kategatu līdz linijai Skagens-Lindesness un caur Ņeizara Vilhelma kanāli līdz Emses ietekai; bet par tālbraucieniem — braucieni pa Eiropas ūdeņiem, kā arī satiksme starp Vidus, Marmora, Melnās un Azovas jūras ostām.

5. pants.

Glābšanas kuģi, kas nomaksājuši vienā kalendāra gadā tonnāžas nodokli 5 zelta franku apmērā par netto reģistra tonnu, atsvabināti tanī pašā kalendāra gadā no turpmākiem tonnāžas nodokļa maksājumiem visās tās valsts ostās.

Ja glābšanas kuģi nodarbojas ar komerciālām operācijām, kas nestāv sakarā ar to tiešo uzdevumu, tad tiem jāmaksā tonnāžas nodoklis saskaņā ar vispārējiem noteikumiem.

6. pants.

Kuģiem, kas vienā apbraucienā apmeklē vairākas vienas Līdzējas puses ostas, jāmaksā tonnāžas nodoklis vienīgi iebraucot no ārzemēm vai izbraucot uz turieni, bet par braucieniem starp šās valsts ostām tonnāžas nodoklis ņemams pēc piekrastes braucienu likmēm.

7. pants.

Tonnāžas nodoklis ņemams no kuģa par katru iebraukumu vai izbraukumu ne mazāk kā 5 zelta franku apmērā.

8. pants.

Aprēķinot tonnāžas nodokli, abām Līdzējām pusēm jāņem par pamatu nacionālo iestāžu izdotās kuģu mēru grāmatas.

Piezīme. Ja velkoņu dokumentos nav norādīta viņa netto tonnāža, tad, aprēķinot ostas nodokli, tā pieņemama 25% apmērā no velkoņa brutto tonnāžas.

9. pants.

2% no ieņemtā tonnāžas nodokļa izlietojami glābšanas staciju dibināšanai un ne mazāk kā 2% — jūrnieku namiem par labu.

Svara nodoklis.

10. pants.

No precēm, ko ieved no ārzemēm vai izved uz ārzemēm ar kuģiem, nemams svara nodoklis pēc svara, tilpuma vai gabalu skaita.

I. Pēc svara.

Preču nosaukumi.	Zelta franki par 100 kg			
	a	b	c	d
Chlōrkalijs	0.04	—	—	—
Chlōrkaļķi	—	—	0.12	—
Glaubersāls	0.04	—	—	—
Sodā, mazgājamā	—	—	—	0.16
Stasfurtsāls	0.04	—	—	—
Kalcija sāļi	0.04	—	—	—
Fosforīti	0.04	—	—	—
Sāls, vārāmā (NaCl)	0.04	—	—	—
Sērskābā mālaīne	—	0.08	—	—
Sērs	0.04	—	—	—
Sēra kolčedans	0.04	—	—	—
Pirīts un pirīta atkritumi	0.04	—	—	—
Labība — graudu: rudzi, mieži, kvieši, auzas, griķi	0.04	—	—	—
Kukurūza	—	0.08	—	—
Pākšu augi, sevišķi neminēti	0.04	—	—	—
Rīsi	—	—	—	0.16
Manna	—	—	—	0.16
Milti, sevišķi neminēti	—	0.08	—	—
Milti, kviešu	—	—	—	0.16
Milti, kartupeļu	—	0.08	—	—
Putraimi, visādi	—	0.08	—	—
Sēklas, dažādas, izņemot atsevišķi minētas graudu labības un pākšu augus	—	0.08	—	—
Klijas	0.04	—	—	—

Preču nosaukumi.	Zelta franki par 100 kg			
	a	b	c	d
Iesals	—	0.08	—	—
Kartupeļi	0.04	—	—	—
Kāposti	0.04	—	—	—
Rāceņi	0.04	—	—	—
Bietes	0.04	—	—	—
Burkāni	0.04	—	—	—
Kāļi	0.04	—	—	—
Zivis, svaigas	0.04	—	—	—
Silķes	—	—	0.12	—
Reņģes un kilavas mucinās un skārda bundžās	—	0.08	—	—
Citi zivju konservi	—	—	0.12	—
Gaļa	—	—	—	0.16
Cukurs	—	—	—	0.16
Jēlcukurs	—	—	—	0.16
Sojas pupas, to milti un atkritumi	—	0.08	—	—
Eļļas rauši	—	0.08	—	—
Kopra	—	0.08	—	—
Siens, salmi, āboliņš, timotiņš	0.04	—	—	—
Kaļķi, lopbarības	—	—	0.12	—
Akmeņogles	0.04	—	—	—
Akmeņogļu briketes	0.04	—	—	—
Kokss	0.04	—	—	—
Kūdra un kūdras briketes	0.04	—	—	—
Zāģskaidu briketes	0.04	—	—	—
Koka ogles	0.04	—	—	—
Pelni	0.04	—	—	—
Degakmens	0.04	—	—	—
Degakmens produkti: eļļas, bitumini, asfalts un būvakmens	0.04	—	—	—
Benzīns	—	—	—	0.16
Petroleja	—	—	—	0.16
Nafta, jēla	0.04	—	—	—
Mazuts	0.04	—	—	—
Naftas atliekas	0.04	—	—	—
Gudrons	—	0.08	—	—

Preču nosaukumi.	Zelta franki par 100 kg			
	a	b	c	d
Asfalts	—	—	0.12	—
Sveķi, minerālu un koka	0.04	—	—	—
Piķis	0.04	—	—	—
Deguts	0.04	—	—	—
Ratu smēre	0.04	—	—	—
Ziežvielas, eļļas	—	—	0.12	—
Kalifonijs jeb harpiuss	0.04	—	—	—
Rūda, metallu	0.04	—	—	—
Čuguns	—	0.08	—	—
Dzelzs, veca	0.04	—	—	—
Dzelzs sārņi	0.04	—	—	—
Tērauds	—	—	—	0.16
Dzelzs	—	—	—	0.16
Skārds, dzelzs un tērauda	—	—	—	0.16
Stiepule, dzelzs un tērauda	—	—	—	0.16
Caurules, dzelzs, tērauda vai čuguna, neapklātas ar citu materiālu, vai apklātas ar asfaltu	—	—	—	0.16
Sliedes (dzelzceļu) un viņu savienojamās daļas	—	—	—	0.16
Pārmijas, dzelzceļu, un viņu daļas	—	—	—	0.16
Vagonetes	—	—	—	0.16
Zemkopības mašīnas un rīki	—	—	0.12	—
Metallu atkritumi, visādi, izņemot zeltu un sudrabu saturošos	0.04	—	—	—
Mēsli, mākslīgi, dažādi	0.04	—	—	—
Mēsli, dabīgi, dažādi	0.04	—	—	—
Zivju un gaļas milti	—	0.08	—	—
Kauli	0.04	—	—	—
Kaulu milti	0.04	—	—	—
Ragi	0.04	—	—	—
Nagi	0.04	—	—	—
Ādas, jēlas (sausas un sālītas)	—	—	—	0.16
Cellulōza	0.04	—	—	—
Koka masa plākšņu veidā, mēchaniski pagatavota	0.04	—	—	—

Preču nosaukumi.	Zelta franki par 100 kg			
	a	b	c	d
Koka milti	0.04	—	—	—
Koka vilna un skaidas	0.04	—	—	—
Smiltis	0.04	—	—	—
Zeme, tehniskām vajadzībām, izņemot krāsojošo	0.04	—	—	—
Balināšanas zeme	0.04	—	—	—
Dūņas, dziedniecības	0.04	—	—	—
Māli, dažādi, izņemot krāsojošos	0.04	—	—	—
Kaōlins	0.04	—	—	—
Ķieģeļi, parastie un smilšu	0.04	—	—	—
Dakstiņi	0.04	—	—	—
Caurules, māla	—	0.08	—	—
Krūzītes un trauki, māla	—	—	0.12	—
Krāsns podi, neglazēti	—	—	—	0.16
Ķieģeļi, šamota	—	—	—	0.16
Ģipss, dedzināts	0.04	—	—	—
Alebastrs	0.04	—	—	—
Krīts	0.04	—	—	—
Kaļķi, sevišķi neminēti	0.04	—	—	—
Okers	—	—	0.12	—
Cements	0.04	—	—	—
Būvakmeņi, cementa	0.04	—	—	—
Cementa (betona) izstrādājumi	—	—	0.12	—
Trinamie akmeņi, dažādi	—	—	0.12	—
Dzirnakmeņi un materiāls, viņu izstrādāš.	0.04	—	—	—
Akmeņi, apstrādātā veidā, izņemot dārg- akmeņus un marmoru	0.04	—	—	—
Jumtu skaidas	0.04	—	—	—
Kokmateriāli, pusapstrādātā veidā	—	0.08	—	—
Finieņi, plāksnēs	—	0.08	—	—
Krēslu sēdekļi un muguras	—	0.08	—	—
Sērkociņu stiebriņi	—	0.08	—	—
Mucas, dažādas	—	—	—	0.16
Korķu koka mizas	—	0.08	—	—
Korķu koka mizas atkritumi	—	0.08	—	—

Preču nosaukumi.	Zelta franki par 100 kg			
	a	b	c	d
Papīrs, iesaiņojamais, drukas un rakstā- mais	—	0.08	—	—
Pape, sienu un jumta	—	0.08	—	—
Papīra atkritumi un makulātūra	0.04	—	—	—
Lupatas, dažādas	—	—	—	0.16
Lini	—	0.08	—	—
Kaņepāji	—	0.08	—	—
Kaņepāju vietnieki, manila un sisal.	—	0.08	—	—
Pakulas	—	0.08	—	—
Kokvilna	—	0.08	—	—
Džuta	—	0.08	—	—
Tauvas un auklas	—	—	—	0.16
Zvejniecības piederumi: tīkli, vadi un murdi	—	—	—	0.16
Virves, vecas	0.04	—	—	—
Vīzes, vecas	0.04	—	—	—
Mašas, vecas	0.04	—	—	—
Gumija, neapstrādāta	—	—	—	0.16
Ledus	0.04	—	—	—

e) 0,20 zelta franka par visām precēm,
kas nav uzskaitītas grupās a, b, c un d.

1. piezīme. No jēlvielām dabiskā veidā svāra nodoklis nav ņemams augstāks kā no tās pašas vielas izstrādājumiem. No atkritumiem svāra nodoklis nav ņemams augstāks kā no attiecīgām jēlvielām.
2. piezīme. Abām Līdzējām pusēm vienojoties, mazvērtīgas preces, par kurām maksājams svāra nodoklis pēc augstākās likmes, var pārcelt zemāku likmju grupās. Vienas Līdzējas puses ierosinājums šinī jautājumā otrai pusei jāskata cauri viena mēneša laikā; atbildes nesāņemšana šinī laikā uzskatāma par otras Līdzējas puses priekšlikuma pieņemšanu. Ja vienošanās nav parādāta, tad paliek spēkā augstākā likme.
3. piezīme. Aprēķinot svāra nodokli, svārs zem 50 kg nav ņemams vērā, bet svārs virs 50 kg pieņemams kā 100 kg.

II. No gabalu skaita.

Liellopi (zirgi, govīs, vērši u. c.), no galvas	z. fr. 0,60
Sīklopi (aitas, kazas, teļi, cūkas u. c.), no galvas	„ „ 0,20
Meža zvēri, būros, no galvas	„ „ 1,00
Mājputni, dzīvi, par gabalu	„ „ 0,03

III. Nodoklis par kokmateriāliem pēc tilpuma.

- a) 0,16 zelta franka no katra kubikmetra kŗautas malkas, visāda veida netēstiem baļķiem un klučiem (izņemot cietas sugas kokus), propsiem, kārtīm, mietiem (apaļiem) un līdz 2 metri gariem dēļu atgriezumiem;
- b) 0,34 zelta franka no katra ciešas masas kubikmetra vai 1,58 z. fr. no standarta apšu materiāliem;
- c) 0,45 zelta franka no katra ciešas masas kubikmetra vai 2,11 z. fr. no standarta priežu, egļu, alkšņu un liepu materiāliem;
- d) 0,56 zelta franka no katra ciešas masas kubikmetra vai 2,64 z. fr. no standarta bērzu, ošu, kļavu, vīkšņu, Vāczemes ošu, ābeļu, plūmjū, bumbieŗu, ķiršu materiāliem;
- e) 0,70 z. fr. no katra ciešas masas kubikmetra vai 3,30 z. fr. no standarta bokauta, sarkankoka, tīka, ozola un Amerikas priedes (Pičpain) materiāliem.

4. piezīme. Ja ostā ievēd vai no tās izved koku sugas, kādas nav uzskaitītas šinī paragrafā, tad tās pēc viņu īpašībām ieskaitāmas attiecīgās grupās.
5. piezīme. Viens kokmateriālu «loads» pieņemams līdzīgs 1,42 kubikmetru ciešai koka masai.
6. piezīme. Pieņemams, ka vienam kubikmetram akmeņu atbilst sekojošais svārs:

Degakmens	885 kg
Plienakmens	1690 „
Kaļķakmens	1500 „
Laukakmens	2280 „
Granīts, sienīts, marmors un citas akmeņu sugas lielos gabalos	2700 „

11. pants.

No svara nodokļa atsvabināti:

- 1) Preces, kuŗu svars pēc kŗavas dokumentiem vai pēc preču zīmēm nepārsniedz 100 kg, pasta pakas, pasaŗieŗu bagāŗa;
- 2) Balasts, kurināmais materiāls bunkuros un cisternās, pārtika un ledus kuŗa ekipāŗas un pasaŗieŗu vajadzībām, kā arī paŗa kuŗa krāŗumi un to remontiem vajadzīgie materiāli;
- 3) Īpaŗas militāras kŗavas, akmeņogles un citi kurināmie, ko ievēd kaŗaspēka vai ūdensceļu pāŗvaldes vajadzībām;
- 4) Kŗavas, kas iēvestas ostā tālākveŗšanai ar to paŗu kuŗi, vai kas pāŗkŗaujamas no viena kuŗa otrā, neizkŗaujot malā, vienalga, vai kuŗis piestāŗas pie krastmalas vai stāŗ uz enkura;
- 5) Kŗavas, ko ievēd ostā pa ledu;
- 6) Preces, kas saskaņā ar likumu, jāiznīcina vai jāeksportē atpakaļ;
- 7) Preces, kas pāŗbaudot atzītas par bojātām vai bojāŗjumu dēļ uzskatītas par nederīgām kā savā oriŗinālvēdā, tā arī kā materiāls;
- 8) Preces, kas pilnīgi zaudēŗjuŗas savu vērtību vai iznīcinātas, iekams galīgi sastādīts muitas pāŗbaudes akts;
- 9) Dabiskie akmeņi. Ŗi katēgorija aptveŗ visāŗdus vienkāŗŗus akmeņus, kā laukakmeni, plienakmeni, kaļķakmeni, ģipsakmeni to dabiskā neapstrādātā vēdā.

12. pants.

Par tranzitkŗavām, kuŗas pāŗkŗauj tieŗi no vagona kuŗi vai otrādi, un ved bez pāŗtraukumiem caur ostu uz saņēŗšanas vietu, ņemams svara nodoklis 20% apmēŗā, saskaņā ar vispāŗēŗo tarīfu, kas noteikts Ŗās konvencijas attiecīgos pantos.

Par tranzitkŗavām, kas paliek ostā un kuŗas novieto noliktavās, no kurienes tās iekŗauj vagonos vai kuŗos, ņemams svara nodoklis 30% apmēŗā, saskaņā ar vispāŗēŗo tarīfu, kas noteikts Ŗās konvencijas attiecīgos pantos.

Tāpat 30% no svara nodokļa tarīfa likmēm ņemami par precēm, kas iēvestas ostā un uz laiku izkŗautas malā, sakarā ar nelaiŗes gadīŗjumu, kā arī par precēm, kuŗas pāŗkŗauj no viena kuŗa otrā, izlietoŗot ostas krastmalu.

13. pants.

Svara nodoklis par ostā iēvestām precēm aprēķināms, piemēŗoŗot tādas likmes, kādas bijuŗas spēkā Ŗo preču iēveŗšanas dienā.

14. pants.

Šī konvencija ratificējama, un ratifikācijas grāmatas apmaināmas pēc iespējas drīzā laikā Tallinā.

Šī konvencija stājas spēkā 1931. gada 1. aprīlī, un no tā paša laika atcelta 1923. gada 31. oktobrī, Tallinā parakstītā konvencija par ostu nodokļa ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās.

Šī konvencija paliek spēkā, kamēr neviena Līdzēja puse nav to uzteikusi ar sešu mēnešu iepriekšēju rakstisku paziņojumu.

Šo apliecinot attiecīgie pilnvarotie šo konvenciju parakstījuši un piepieduši tai savus zīmogus.

Instrukcija pie 1931. g. konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās.

(Izslud. 1937. g. 12. I. «V. V.» 8. num.)

Kuģu tonnāžas nodoklis.

Kuģu tilpība tonnāžas nodokļa aprēķināšanai.

1. Kuģu tonnāžas nodokli aprēķina pēc kuģa mēru grāmatā uzdotās kuģa netto tonnāžas. Aprēķini jāizdara noapaļotās, veselās tonnās; daļas atmetamas, ja tās mazākas par pusi, bet skaitāmas par veselu, ja tās ir puse vai lielākas par pusi.

Ja velkoņa dokumentos nav norādīta viņa netto tonnāža, tad, aprēķinot kuģu tonnāžas nodokli, tā jāpieņem par 25% no velkoņa brutto tonnāžas (konvencijas 8. p. piezīme).

Kuģi ar balastu.

2. Kņava, kuņu kuģis ievē ostā un to neizkņautu atkal ar to pašu kuģi izvē no ostas, uzskatāma kā balasts, un šī kņava nav ņemama vēvē aprēķinot tonnāžas nodokli.

3. Kuģi, kas ienākuši Latvijas ostā no ārzemēm ar balastu un palikuši brīvguļā, uzskatāmi kā kuģi, kas ienākuši ostā, lai saņemtu pavēli brauciena turpināšanai. Gadījumā, ja minētie kuģi atstāj ostu ar kņavu vai pasažieriem, tad no tiem jāiekasē tonnāžas nodoklis par ienākšanu ostā kā par kuģiem, kas ienākuši ar balastu.

4. Par velkoņiem, kas nodarbojas ar kuģu vilkšanu, ja uz tiem nepārvadā preces vai pasažierus, tonnāžas nodoklis jāaprēķina kā par kuģi ar balastu.

5. Preču kuģi, kas nav iekārtoti pasažieru pārvadāšanai braucienos ar balastu, kad uz tiem pārvadā ne vairāk kā 5 bezmaksas pasažierus, ir uzskatāmi kā kuģi ar balastu.

Kuģi ar daļas krāvu.

6. Lai noteiktu, vai kuģis ir uzskatāms kā ar daļas krāvu vai pilnu krāvu, vispirms noteicama katram kuģim 20% robeža no netto tilpības. Šī robeža noteicama kubikpēdās, un kuģiem ārzemju braucienos jāaprēķina pēc formulas

$$\frac{V_n \cdot 100 \cdot 20}{100},$$

kur V_n ir kuģa netto tilpība reģistra tonnās.

Pēc šī aprēķina:

- 1) ja krāva uzdota tikai metriskās svara tonnās, tad metrisko svara tonnu skaits reizināms ar 40; ja šis reizinājums nepārsniedz 20% no kuģa netto tilpības kubikpēdās, tad kuģis skaitāms ar daļas krāvu;
- 2) ja krāva uzdota tikai tilpuma mēros, tad krāutās masas tilpuma mēri attiecīgi pārvēršami kubikpēdās; ja dabūtais kubikpēdu skaits nepārsniedz 20% no kuģa netto tilpības kubikpēdās, tad kuģis skaitās ar daļas krāvu;
- 3) ja daļa no krāvas uzdota metriskās svara tonnās un daļa tilpuma mēros, tad uzdotais metrisko svara tonnu skaits reizināms ar 40, bet krāutā mērā uzdotā krāva aprēķināma kubikpēdās. Dabūtie skaitļi saskaitāmi. Ja šī summa nepārsniedz 20% no kuģa netto tilpības kubikpēdās, tad kuģis skaitāms ar daļas krāvu.

7. Ja pārvadājamo apaļo koku kubatūra uzdota ciešā masā, tad daļas krāvas aprēķināšanai, lai dabūtu šo materiālu kubatūru izkrāutā veidā, uzdotā ciešās masas kubatūra ir reizināma ar 1,5.

Ja pārvadājamo zāģēto koku materiālu kubatūra uzdota ciešā masā, tad daļas krāvas aprēķināšanai, lai dabūtu šo materiālu kubatūru izkrāutā veidā, uzdotā ciešās masas kubatūra reizināma ar 1,2.

Ja kuģis pārvadā krāvu un pasažierus, tad, lai aprēķinātu, vai kuģis uzskatāms par piekrāutu kuģi vai ar daļas krāvu, jāaprēķina, kādu

daļu no kuģa netto tilpības iztaisa kuģī pārvadājamā krava, tāpat kādu daļu no pārvadāšanai atļautā pasažieru skaita iztaisa uz kuģa esošais pasažieru skaits. Ja kaut viens no dabūtiem daļu skaitļiem ir lielāks par 20 %, tad kuģis uzskatāms kā kuģis ar kravu.

8. Ja preču kuģis, kas nav ierīkots pasažieru pārvadāšanai, ienākams Latvijas ostā no ārzemes ostas ar balastu vai iziedams no Latvijas ostas uz ārzemes ostu ar balastu, pārvadā ne vairāk kā 10 pasažierus, tanī skaitā ne vairāk kā 5 maksas pasažierus, tad pie tonnāžas nodokļa aprēķināšanas kuģis uzskatāms kā ar daļas kravu. Ja šāds kuģis pārvadā vairāk kā 10 pasažierus, tad tas uzskatāms kā kuģis ar kravu. Augšminētais neattiecas uz personām, kuņas pārvadā uz konsula rakstisku pieprasījumu, un arī uz cita kuģa jūrniekiem, ja viņus pārvadā bez maksas. Šāda pārvadāšana nav uzskatāma par pasažieru operāciju. Bērnus, ne vecākus par 5 gadiem, neuzskata par pasažieriem.

9. Gadījumos, kad kuģis pārvadā dzīvniekus (konvencijas 10. p. II), izlemjot jautājumu vai kuģis uzskatāms par kuģi ar daļas kravu, jāņem vērā, kādu skaitu dzīvnieku dotais kuģis ir spējīgs pārvadāt un kādu skaitu tas faktiski uzņēmis.

Tūristu un ekskursiju kuģi.

10. Par tūristu vai ekskursiju kuģiem (konvencijas 3. panta 9. punkts) uzskatāmi kuģi, kuņus dotā braucienā par tādiem atzinis finanču ministrs un kas ar tūristiem vai ekskursantiem, apmeklējot Latvijas ostu, neizdara nekādas kravas operācijas. Šiem kuģiem atļauta brīva tūristu un ekskursantu apmaiņa Latvijas ostās, pie kam visas ar kuģi pārvadājamās personas, neieskaitot kuģa personālu, uzskatāmas par tūristiem vai ekskursantiem. Tūristu un ekskursantu bagāžas izdošana vai uzņemšana nav uzskatāma par kravas operāciju.

Kuģu braucienu ieskaitīšana tuvos vai tālos braucienos.

11. Ja kuģis braucienā no Latvijas ostas uz ārzemes ostu, kas atrodas tuvbraucienu rajonā, vai otrādi, braucis ap Skagena ragu, tad šāds brauciens uzskatāms par tālbraucienu (konvencijas 4. p. 3. piezīme).

12. Gadījumos, kad nekārtējas satiksmes kuģa brauciens uzsākts vienā kalendāra gadā, bet nobeigts otrā, tad braucieni skaitāmi no ostas,

no kuņas kuģis kalendāra gada sākumā faktiski iebraucis Latvijas ostā vai uz kurieni kuģis kalendāra gada beigās izbraucis.

Piezīme. Ar apzīmējumu «nekārtējas satiksmes kuģi» jāsaprot kuģis, kas neuztur kārtēju satiksmi.

13. Ja nekārtējas satiksmes kuģis izbraucis no Latvijas ostas ar krāvu uz tuvbraucieni ostu vai ostām un starplaikā līdz atpakaļpārbraukšanai Latvijas ostā apmeklējis kādu tālbraucieni ostu vai ostas, tad neatkarīgi no tā, ja arī šāds kuģis ienāktu Latvijas ostā no tuvbraucieni ostas, kuģa izbraukšana no Latvijas ostas uz tuvbraucieni ostu vai iebrukšana Latvijas ostā no tuvbraucieni ostas uzskatāmi par tāliem braucieniem, bet ar izņēmumiem, kādi norādīti šīs instrukcijas 12. pantā, kad braucieni uzskatāmi par tuviem braucieniem.

14. Kad nekārtējas satiksmes kuģis izbrauc no Latvijas ostas ar balastu uz tuvbraucieni ostu, tad izbraukšana uzskatāma par tālbraucieni tikai tad, ja kuģa īpašnieks vai aģents ar apliecinātu izrakstu no kuģa klāja žurnāla pierāda, ka starplaikā līdz atpakaļpārbraukšanai Latvijas ostā kuģis apmeklējis tālbraucieni ostu vai ostas un ja uz šo izbraucieni neattiecas 12. panta noteikumi.

Krāvas izkraušana no avariju cietušā kuģa.

15. Ja kuģi izkrauj, lai to izlabotu vai apskatītu viņa bojājumus (konvencijas 3. panta 4. punkts), un pēc izlabojumu vai apskates nobeigšanas krāvu atkal iekrauj tanī pašā kuģī, tad tā nav uzskatāma par preču operāciju, kaut arī kuģis avarijas dēļ nespētu uzņemt visu krāvu. Bet krāvas izkraušana no avariju cietušā kuģa citā kuģī uzskatāma par krāvas operāciju.

Pazeminātais kuģu tonnāžas nodoklis vai atbrīvošana no tonnāžas nodokļa.

16. Kuģa īpašniekam vai aģentam, kas vēlas, lai no viņa kuģa līdz kalendāra gada beigām ņemtu tonnāžas nodokli pēc pazeminātām likmēm vai lai kuģi atbrīvotu no tonnāžas nodokļa maksāšanas (konvencijas 4. p.), jāiesniedz muitnīcai ar vajadzīgu zīmognodevu apmaksāts lūgums, kuŗam jāpievieno:

- 1) muitnīcu izdotās kvītis par tekošā kalendāra gadā samaksāto tonnāžas nodokli;
- 2) notāra vai konsula apliecināts izraksts no kuģa klāja žurnāla par tekošā kalendāra gadā izdarītiem braucieniem. Ja kuģa žur-

nāls rakstīts svešvalodā, tad lūgumam jāpievieno notāra vai konsula apliecināts izraksta tulkojums latviešu valodā. Latviešu valodā rakstīta kuģa klāja žurnāla izrakstu izņēmuma gadījumos var apliecināt muitnīca. Par kuģiem, kas tekošā kalendāra gadā nomaksājuši tonnāžas nodokli par tuvbraucieniem 7,50 z. fr. par katru netto reģ. tonnu, šajā punktā minētais kuģa klāja žurnāla izraksts nav jāiesniedz.

17. Uz kvītīm, kas pievienotas 16. pantā minētam lūgumam un kuņas muitnīca pēc izskatīšanas izsniedz kuģa īpašniekam vai aģentam atpakaļ, jāuzraksta par kvītīs minētā tonnāžas nodokļa ieskaitīšanu pie kuģa atsvabināšanas uz pazemināto likmi vai uz atbrīvošanu no tonnāžas nodokļa, norādot uzrakstā, kāda kuģa tonnāžas nodokļa maksājumos kvītīs norādītais tonnāžas nodoklis ieskaitīts.

18. Ja nekārtējas satiksmes kuģis vienā kalendāra gadā izdarījis dažus tālbraucienus uz Latvijas ostu vai ostām un pēc tam turpina izdarīt tuvbraucienus, tad, pieteicot kuģi atsvabināšanai uz pazemināto tonnāžas nodokli, ieskaitāmi 7,50 z. fr. tonnāžas nodokļa likmē arī tie tonnāžas nodokļa maksājumi, kuři izdarīti tanī pašā kalendāra gadā par tāliem braucieniem, bet nav ieskaitāmi tonnāžas nodokļa maksājumi par braucieniem, kuņus kuģis izdarījis kā substitūts kāda kārtējas satiksmes kuģa vietā un kas ieskaitīti kārtējās satiksmes kuģa tonnāžas nodokļa maksājumos.

19. Par nekārtējas satiksmes kuģi, par kuņu dotā kalendāra gadā Latvijas ostās vēl nav nomaksāts tonnāžas nodoklis par katru netto reģ. tonnu līdz konvencijas 4. panta 1., 2. vai 3. punktā attiecīgi norādītam apmēram, iztrūkstošo tonnāžas nodokli var piemaksāt, neizdarot braucieni, un pēc tam par nākošo kuģa iebraukšanu ostā vai izbraukšanu no ostas var maksāt tonnāžas nodokli pēc konvencijas 4. panta nodalījuma a, b, c, d, e vai f attiecīgi norādītam apmēram.

20. Ja kārtējās satiksmes kuģis vai tā substitūts, kas vienā kalendāra gadā jau atsvabināts no tonnāžas nodokļa tālākas maksāšanas, apmeklē vēl kādu braucieni sarakstā neparedzētu Latvijas ostu, tad, lai kārtējas satiksmes kuģis varētu maksāt tonnāžas nodokli braucieni sarakstā neparedzētā Latvijas ostā pēc konvencijas 4. pantā norādītām pazeminātām likmēm, šā kuģa tonnāžas nodokļa maksājumos ir ieskaitāmi tikai tie maksājumi, kuņus minētais kuģis ir samaksājis vienā kalendāra gadā pats priekš sevis, bet nav ieskaitāmi tonnāžas nodokļa maksājumi, kuņus ir samaksājuši viņa substitūti.

21. Ja uz kārtējas kuģu satiksmes līnijas braucienus izdarījis pamatkuģis un pēc tam viņa substitūts un pirms šo kuģu atsvabināšanas no tonnāžas nodokļa kārtējie braucieni uz šīs līnijas izbeidzas, pēc kam viens vai abi kuģi izdara gadījuma braucienus, tad pie tonnāžas nodokļa aprēķināšanas, pārejot uz konvencijas 4. pantā norādītām tonnāžas nodokļa pazeminātām likmēm, ir ieskaitāmi tikai tie tonnāžas nodokļa maksājumi, kuņus attiecīgais kuģis dotā kalendāra gadā samaksājis pats priekš sevis, bet nav ieskaitāmi viņa substitūta tonnāžas nodokļa maksājumi.

21¹. Ja preču kuģis, kas nav iekārtots pasažieru pārvadāšanai, ienācis kādā Latvijas ostā konvencijas 3. panta 2. vai 4. punktā minēto iemeslu dēļ un izlaidis tur malā ne vairāk par 5 bezmaksas pasažieriem, tad tāda darbība nav uzskatāmā par pasažieru operāciju. (V. V. 135/1937. g.).

Kārtējās satiksmes kuģa atvietošana ar lielāku vai mazāku kuģi.

22. Ja uz vienas līnijas kārtēju satiksmi uzturējuši vairāki dažāda lieluma kuģi un no tālākas tonnāžas nodokļa maksāšanas tajā pašā kalendāra gadā ir jāatsvabina vidēja lieluma kuģis, tad jāaprēķina, cik ir samaksājuši par katru netto reģ. tonnu kopsummā kuģi, kuņi ir lielāki par atsvabināmo kuģi; atņemot šo summu no konvencijas 4. panta 1., 2. vai 3. punktā attiecīgi norādītās tonnāžas nodokļa likmes un pareizinot to uz atsvabināmā kuģa netto reģ. tonnu skaitu, dabūjam tonnāžas nodokļa kopsummu, kāda jānomaksā atsvabināmam un mazākiem kuģiem par kārtējiem braucieniem, kuņus viņi izdarījuši kā atsvabināmā kuģa substitūti.

Kuģa tonnāžas nodokļa aprēķināšana par kuģiem, kas vienā apkārtbraucienā apmeklē vairākas Latvijas ostas.

23. No ārzemju braucienų kuģiem, kas ienāk kādā no Latvijas ostām saņemt pavēli brauciena turpināšanai vai lai papildinātu savus pārtikas, kurināmā vai ūdens krājumus, tāpat arī no kuģiem, kas ienākuši ostā vētras, ledus vai avarijas dēļ, vai lai papildinātu kuģa ļaužu sastāvu, vai lai izlaistu malā slimniekus, vai avarijas kapitālizlabojumu vai aplūkošanas izlabojumu dēļ, vai lai ietu dokā, un, neizdarot tur kravas vai pasažieru operācijas, dodas uz otru Latvijas ostu izdot vai uz-

nemt kravu vai pasažierus, ņemams tonnāžas nodoklis par ienākšanu otrā Latvijas ostā kā no kuģiem, kas ienākuši no ārzemēm caur pirmo ostu Latvijā.

24. Gadījumos, kad ārzemju braucienu kuģi kādā no Latvijas muitnīcām izpoš apkārtbraucienam uz otru Latvijas ostu, muitnīcai pēc kuģa izbraukšanas no ostas jāseko, vai izpostais kuģis tiešām apmeklējis uzdoto vai kādu citu Latvijas ostu. Ja tas nenotiktu, tad muitnīcai jāiekasē no kuģa īpašnieka vai aģenta starpība, kāda radusies kuģim, maksājot par iziešanu no ostas kuģu nodokli vajadzīgā tonnāžas nodokļa vietā.

Svara nodoklis.

Svara nodoklis pēc svara.

25. Konvencijas 10. panta 1. daļā uzskaitīto preču saraksts papildināms ar turpmāk norādītām precēm.

Preču nosaukums	Zelta franki par 100 kg			
	a	b	c	d
Baltās peles, līdz ar viņu uzglabāšanas līdzekļiem	0,04	—	—	—
Bitumens (naftas produkts)	—	—	0,12	—
Cinka pelni	0,04	—	—	—
Čuguns, vecs	0,04	—	—	—
Darva	0,04	—	—	—
Finieņu plāksnes, kas pārklātas ar papi vai papīru	—	0,08	—	—
Gāzes eļļa	—	0,08	—	—
Jūras cūciņas, līdz ar viņu uzglabāšanas līdzekļiem	0,04	—	—	—
Kramakmeņi dzirnakmeņu izstrādāšanai	0,04	—	—	—
Melase	0,04	—	—	—
Nolietotas gāzes tīrīšanas masa	0,04	—	—	—
Palmu kodoli	—	0,08	—	—
Stikla lūzumi	0,04	—	—	—
Šamota masa	0,04	—	—	—

26. Konvencijas 10. panta 1. daļā ar apzīmējumu «kalcija sāļi» jāsaprot ievadmitas tarīfa (Lik. kr. 1928. g. 57.) 89. p. minētais fōsfor-skābais kaļķis un 104. p. 1. punktā minētais klorkalcijs, netīrītais, un fluorkalcijs, netīrītais. Ar apzīmējumu «zemkopības mašīnas un rīki»

jāsaprot visi rīki un mašīnas un arī to daļas, kas minēti ievedumtas tarīfa 160. p. 1. un 2. punktā un 167. p. 4a. un 4b. punktā.

Ar apzīmējumu «ģipsakmeņi to dabiskā neapstrādātā veidā» (konvencijas 11. p. 9. punkts) jāsaprot arī ģipsakmeņi drupinātā veidā.

27. Svāra nodoklis par precēm aprēķināms no preces brutto svāra, kāds atrasts precī izsveņot. Ja precī neizsveņ, tad svāra nodoklis aprēķināms no svāra, kāds uzrādīts krāvas dokumentos. Svāra nodoklis aprēķināms no preces brutto svāra arī tad, ja preces iesaiņojums mītoņams atsevišķi pēc cita tarīfa iedalīņuma nekā pati prece.

Ja preces, kas pienākušas pēc viena krāvas dokumenta, mītoņ pa daļām, tad svāra nodoklis aprēķināms par visu daudzumu, kāds ietilpst attiecīgā partijā.

Svāra nodoklis par kokmateriāliem.

(Konvencijas 10. p. 3. daļā.)

28. Svāra nodoklis no ievēdamiem vai izvēdamiem priēžu, egļu un alkšņu materiāliem ņemams 0,34 z. fr. no katra ciešas masas kubikmetra vai 1,58 z. fr. no standarta («Vald. Vēstn.» 1933. g. 4. num.).

29. Svāra nodokļa likme 0,16 zelta franka attiecas tikai uz tiem kokmateriāliem, kas apņozās tirdzniecībā krāutā mērā. Pārējās konvencijas 10. p. 3. daļā ar burtiem b, c, d un e norādītās likmes zīmējas uz ciešas masas mēru.

1. piezīme. Dēļu atņriezumiem līdz 2 metru ģarumā svāra nodoklis aprēķināms pēc likmes 0,16 z. fr. tikai tad, ja viss sūtīņums sastāv no šādu dēļu atņriezumiem. Ja tie, turpretim, atņodas pa ģabalām starp dēļiem vai plankām, kas ir ģarāki un apņozās tirdzniecībā kā dēļi vai plankas, tad arī šiem īsiem ģabaliem svāra nodoklis attiecīgi aprēķināms pēc likmēm b, c, d vai e. Dēļu atņriezumiem pielidzināmi arī planku atņriezumi.

2. piezīme. No kastu un mucu dēlišiem, latām un būvskaliņiem nodoklis ņemams kā no ciešas masas pēc ģrupām b, c, d vai e, skatoties pēc koku sugas.

30. Par cietas sugas kokiem skaitāmi koki, kas minēti konvencijas 10. p. 3. daļas d un e ģrupās.

31. Koku sugas, kas nav uzskaitītas konvencijas 10. p. 3. daļā, ieskaita attiecīgā b, c, d vai e ģrupā Jūrniecības departaments.

32. Aprēķinot svara nodokli citiem koku tilpuma mēriem, skaitīt:

1 septiņpēdu kubikass = 343 kub. pēdām = 9,72 kub. metriem;

1 sešpēdu kubikass = 216 kub. pēdām = 6,12 kub. metriem.

1 standarts (Pēterburgas) = 165 kub. pēdām = 4,68 kub. metriem;

1 tults satur 216 tekošas Amsterdamas pēdas kapbaļķu ar caurmēru 11 Amsterdamas collas tievgalī. Ja kapbaļķu caurmērs tievgalī ir zem 11 Amsterdamas collām, tad tādu kapbaļķu tekošo pēdu kopskaits par katru caurmēra collu zem 11 Amsterdamas collām samazināms par 17%. Ja kapbaļķu caurmērs tievgalī ir virs 11 Amsterdamas collām, tad šo kapbaļķu tekošo pēdu kopskaits par katru caurmēra collu virs 11 collām palielināms par 20%. Lai aprēķinātu tultus, šādi iegūtais tekošo pēdu kopskaits abos gadījumos dalāms ar 216;

1 loads = 50 kub. pēdām = 1,42 kub. metriem;

1 kub. pēda = 0,0283 kub. metriem un pašas likmes aprēķināt šādi:

Koku grupa	Par kub. m. z. fr.	Par stand. z. fr.	Par 7'×7'×7' kub. as. z. fr.	Par 6'×6'×6' kub. as. z. fr.	Par tultu z. fr.	Par loadu z. fr.	Par kub. pēdu z. fr.
a krautā masā . .	0,16	—	1,56	0,98	—	—	0,0045
b ciešā masā . .	0,34	1,58	—	—	1,45	0,48	0,0096
c " " . .	0,45	2,11	—	—	1,91	0,64	0,0128
d " " . .	0,56	2,64	—	—	2,38	0,80	0,0159
e " " . .	0,70	3,30	—	—	2,98	0,99	0,0198

33. Ieved- un transita kokmateriāliem, kuņiem dokumentos uzrādīts tikai svars, svara nodokli aprēķinot, jāvadās no sekošā:

I. Kokmateriāliem, kuņi tirdzniecībā apgrozās kļautā masā un kuņiem tādēļ arī tilpums aprēķināts kļautā masā.

a grupai katrai 370 kg atbilst 1 kub. m kļautai masai.

II. Turpmāk norādīto kokmateriālu katrs 1 kub. metrs ciešas masas sveķ (konvencijas 10. p. 3. daļas b, c, d un e punkti): 1) apse — 423 kg; 2) priede, egle, alksnis, liepa — 564 kg; 3) bērzs, osis, kļava, vīksna, Vāczemes osis, ābele, plūme, bumbiere, ķirsis — 706 kg; 4) bokauts, sarkankoks, tiks, ozols, Amerikas priede (pitchpine) — 882 kg.

Atsvabināšana no svara nodokļa.

34. Dzelzs un tērauda kuģi un to piederumi, kuņus noplēš Latvijas ostās, ir brīvi no svara nodokļa, neraugoties uz to, vai tos noplēšanai ievēd no ārzemēm, vai arī tie jau agrāk iegūti no ārzemēm un braukuši zem Latvijas karoga. Par kuģa piederumiem uzskatāmi noteikumos par kuģu pirkšanu-pārdošanu (Lik. kr. 1931. g. 85) 4. p. un Civillik. 571. p. minētie piederumi.

35. Pārvadājot ar kuģiem konvencijas 10. p. 3. daļā norādītos dzīvniekus, pēdējo uzturam un apkopšanai priekšā stāvošam braucienam vajadzīgā barība un pakaiši no svara nodokļa atsvabināti.

Svara nodokļa aprēķināšana un iekasēšana par transita kravām.

36. Ja pa jūras ceļu ievestās preces nosūta uz citu ostas muitnīcu muitošanai vai transitam, tad svara un attiecīgos gadījumos arī pašvaldības nodokli iekasē tā ostas muitnīca, uz kuriem precis nosūta. Preces nomuitošanas gadījumā svara un pašvaldības nodokļi iekasējami pēc ievēdkravas likmēm, bet transita gadījumos, ievērojot Muit. lik. 138. p. pielik. 1. p., iekasējams svara nodoklis pēc likmēm, kādas paredzētas transita precēm.

Ja no ielaidējas muitnīcas precis nosūta nomuitošanai vai transitam uz kādu pierobežas muitnīcu, tad svara un pašvaldības nodokļi iekasējami līdzšinējā kārtībā, t. i. šos nodokļus iekasē ielaidēja ostas muitnīca.

37. Par visām pārstrādātām un nepārstrādātām transita precēm, to starpā arī kokmateriāliem, kuņus izved uz ārzemēm pa jūras ceļu, izvedējam vai kuģa kantorim jāiesniedz muitnīcai konosaments ar sīku izvedāmo preču specifikāciju. Uz šo dokumentu pamata muitnīca aprēķina attiecīgo svara nodokli.

Gadījumos, ja ievēdpreču vai izvedpreču dokumentos uzdotais preču daudzums nesaskan ar konosamenta datiem, tad svara nodoklis aprēķināms par lielāko vairumu, izņemot gadījumus, ja notikusi preču daudzuma pārbaudīšana. Pēdējā gadījumā svara nodoklis aprēķināms par konstatēto daudzumu.

38. Par precēm, kuņas ievēd pa jūras ceļu no ārzemēm tieši Liepājas brīvestā un arī izved no Liepājas brīvestas uz ārzemēm, Liepājas muitnīca iekasē svara nodokli kā par transita precēm.

Precēm, kas ievestas no ārzemēm ostu muitnīcās pa jūras ceļu un kuņas nosūta tālāk uz Liepājas brīvostu, 36. p. noteikumi nav piemērojami. Svara nodokli un attiecīgos gadījumos arī pašvaldības nodokli par šīm precēm iekasē muitnīca, kuņā preces pienākušas, pie kam: 1) par transita precēm (Muit. lik. 138. p. pielik. 1. p.) svara nodoklis iekasējams saskaņā ar konvencijas 12. p.; 2) par precēm, kas transitam nav pieteiktas (Muit. lik. 138. p. pielik. 1. p.), svara nodoklis iekasējams saskaņā ar konvencijas 10. p.

Attiecīgos pavaddokumentos muitnīca, kas precī nosūta Liepājas muitnīcai, atzīmē: 1) no kurienes un kad prece ievesta, 2) pa jūru (ar kādu kuģi) vai dzelzceļu un 3) kādi nodokļi iekasēti, uzrādot arī pēc kādas likmes (transita vai vispārējās) iekasēts svara nodoklis.

Ja precī, pa kuņu svara nodoklis iekasēts pēc transita preces likmes, nomuito vietējam tirgum, tad Liepājas muitnīcai jāiekasē svara nodokļa starpība starp transita un vispārējām likmēm.

39. Ar šo atcelta pagaidu instrukcija pie konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās 10. p. 3. daļas («Vald. Vēstn.» 1931. g. 122. num.) un 1934. g. 6. oktobra instrukcija pie konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās.

Rīgā, 1936. g. 31. decembrī.

L. Eķis,
Finanču ministrs.

A. Ozols,
Jūrniecības depart. direktors.

Arn. Landovskis,
Muitas departamenta direktors.

Rīkojums.

(Izslud. 1936. g. 30. XI «V. V.» 272. num.)

Konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās (1931. g. Lik. kr. 76) minētie tonnāžas un svara nodokļi ar 1936. g. 30. novembri aprēķināmi pēc zelta franka kursa — 1 zelta franks = 1,655 latiem.

Rīgā, 1936. g. 27. novembrī.

L. Eķis,
Finanču ministrs.

A. Ozols,
Jūrniecības depart. direktors.

Tonnāžas nodokļa iekasēšana par ārzemju brauciena kuģiem, kas apmeklē vairākas Latvijas ostas.

(Muitas d-ta 1934. g. 24. V 83. rīk.)

Praksē, izņēmuma veidā, var nākt priekšā gadījumi, kad ārzemju braucienā kuģis, būdams izposts muitnīcā apkārtbraucienam no vienas Latvijas ostas uz otru, neparedzētu apstākļu dēļ, kā, piemēram, kravas trūkuma, avarijas, ledus vai citu apstākļu dēļ šo nākamo vai kādu citu Latvijas ostu nemaz neapmeklē, bet dodas tieši uz ārzemēm. Tādā gadījumā par kuģa iziešanu no Latvijas ostas tieši uz ārzemēm iekasējams nevis kuģu nodoklis, bet gan daudz augstākais tonnāžas nodoklis, kas muitnīcai, kuģi izpošot braucienam uz nākamo Latvijas ostu, nebija zināms. Lai šādos varbūtējos gadījumos valsts nezaudētu starpību starp pienākošos tonnāžas un kuģu nodokli, Muitas departaments nosaka, ka gadījumos, kad ārzemju braucienā kuģis kādā no Latvijas muitnīcām tiek izposts apkārtbraucienam uz otru Latvijas ostu, muitnīcai pēc kuģa izbraukšanas no ostas jāseko, vai izpostais kuģis tiešām apmeklējis uzdoto vai kādu citu Latvijas ostu. Ja tas nenotiktu, tad muitnīcai jāiekasē no kuģa īpašnieka vai aģenta starpība, kāda radusies kuģim, maksājot par iziešanu no ostas kuģu nodokli vajadzīgā tonnāžas nodokļa vietā.

Lai muitnīcas varētu vieglāk izsekot izpostu kuģu braucieniem, Jūrnieceības departaments devis rīkojumu Rīgas, Liepājas un Ventspils ostu valdēm, piesūtīt visām ostu muitnīcām ostu valžu izdodamos biļetēnus par ostā ienākušiem un izgājušiem kuģiem.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 16. V 34. g. raksts Nr. K/31.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Tonnāžas nodokļa iekasēšana par kuģiem, kas uzņem krāvu vairākās vietās.

(Muitas d-ta 1933. g. 22. VII 95. rīk.)

Lai novērstu varbūtējus pārpratumus pie tonnāžas nodokļa iekasēšanas no kuģiem, kas krāvu uzņem vairākās vietās, Muitas departaments nosaka sekojošo:

Gadījumos, kad kuģis balastā vai ar Latvijas ostā uzņemtu daļas krāvu iziet uz citu Latvijas ostu vai citas Latvijas ostas muitas robežās ietilpstošu piekrasti papildināt krāvu, tad pēdējā ostā, no kurienes

kuģis iziet vai tiek izposts uz ārzemēm, kuģim jānomaksā tonnāžas nodoklis par visu Latvijā ārzemju braucienam kopsummā uzņemto kravu.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 19. VII 33. g. raksts Nr. K/31.

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Tonnāžas nodokļa iekasēšana par kuģiem, kas uzņem kravu vairākās ostās.

(Muitas d-ta 1934. g. 16. III 39. rīk.)

Papildinot rīkojumu Nr. 95/33. g., Muitas departaments paziņo, ka gadījumos, kad ārzemju braucienu kuģis savā apkārtbraucienā apmeklē vairākas Latvijas ostas, tad muitnīcām, kuŗu ostā kuģis uzņem eksporta kravu, jānosūta tai muitnīcai, no kuŗas ostas kuģis paredz iziet uz ārzemēm, manifesta noraksts par ostā iekrauto eksporta preču daudzumu.

Šāda kārtība nepieciešama, lai muitnīcai, no kuŗas ostas kuģis dodas ārzemju braucienā, būtu iespējams kontrolēt eksportējamo kravu, resp. iekasēt tonnāžas nodokli par visu Latvijas ostās uzņemto kravu.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 10. III 34. g. r. Nr. K/31.

B. Pavasars,
Muitas departamenta vicedirektors.

J. Kļaviņš,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Tonnāžas nodokļa iekasēšana par kuģiem, kas uzņem kravu vairākās ostās.

(Muitas d-ta 1934. g. 24. V. 84. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka 1933. g. 22. jūlija rīkojums Nr. 95 par tonnāžas nodokļa aprēķināšanu piemērojams arī gadījumos, kad beidzamā Latvijas ostā, no kurienes kuģis iziet uz ārzemēm, kuģis neizdara nekādas kravas operācijas. Tā, piemēram, ja kuģis ar Rīgā uzņemtu eksporta kravu iziet uz Ventspili, papildināt kravu, bet neparedzētu apstākļu dēļ kravu Ventspilī nepapildina un no Ventspils iziet uz ārzemēm, tad par kuģa izbaukšanu no Ventspils, tonnāžas nodokli aprēķinot, ņemama vērā visa Rīgā priekš ārzemēm kuģī uzņemtā krava.

P a m a t s: Jūrn. dep. 16. V. 34. g. raksts Nr. K/31.

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Tonnāžas nodokļa iekasēšana no kuģiem, kas izdod krāvu vairākās vietās.

(Muitas dep-ta 1936. g. 14. II. 13. rīk.)

Gadījumos, kad ārzemju braucienu kuģis savā apkārtbraucienā apmeklē vairākas Latvijas ostas, kuŗās kopsummā izkrāuj krāvu, kas pārsniedz 20% no kuģa netto tilpības, pie kam, ienākot no ārzemēm, pirmā Latvijas ostā par ienākšanu tonnāžas nodoklis samaksāts kā kuģim ar daļas krāvu, tad muitnīcai, kuŗa izpoš šo kuģi uz ārzemēm, jāiekasē tonnāžas nodokļa starpība starp pilnas krāvas un daļas krāvas likmēm.

Piemērs. Tvaikonis N ienācis no ārzemēm ar krāvu Rīgas un Liepājas ostām. Par ienākšanu Rīgas ostā Rīgas muitnīca iekasējusi tonnāžas nodokli kā no kuģa ar daļas krāvu, jo Rīgā izkrāutā krāva nepārsniedz 20% no kuģa netto tilpības. Liepājas ostā no kuģa izkrāutā krāva tāpat nepārsniedza 20% no kuģa netto tilpības, bet Rīgas un Liepājas ostās kopā izkrāutā krāva pārsniedza 20% no kuģa netto tilpības, sakarā ar ko Liepājas muitnīcai, kuŗa šo faktu konstatējusi, jāiekasē starpība starp tonnāžas nodokli kuģim ar krāvu un daļas krāvu, t. i. Ls 0,44 — Ls 0,30 = Ls 0,14 par katru netto reģstra tonnu.

Šis paskaidrojums attiecīgi piemērojams arī buŗu kuģiem bez mēchaniska dzinējspēka un liellaivām, kuŗiem starpība tonnāžas nodokļa likmē līdzinās Ls 0,38 — Ls 0,26 = Ls 0,12 par katru netto reģ. tonnu.

Lai muitnīcai no kuŗas kuģis dodas ārzemju braucienā, būtu iespējams kontrolēt Latvijas ostās izkrāutās krāvas kopsvaru, tad muitnīcām, kuŗu ostā kuģis izdevis ārzemēs uzņemto daļas krāvu, jānosūta tai muitnīcai, no kuŗas kuģis paredz iziet uz ārzemēm, paziņojums par ostā izkrāutās daļas krāvas daudzumu (sal. dep. 1934. g. 39. rīk.). Tāds paziņojums nepieciešams tikai tad, ja pirmā ostā, kuŗā kuģis ienācis no ārzemēm, tonnāžas nodoklis maksāts kā par kuģi ar daļas krāvu un no šīs ostas kuģis pāriet uz citu Latvijas ostu ārzemju krāvas izdošanai.

P a m a t s: Jūrn. dep. š. g. 4. febr. raksts Nr. K/31.

Arn. Landovskis,

Muitas departamenta direktors.

J. Ansbergs,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Aprēķini par tonnāžas un kuģu nodokļu nomaksu.

(Muitas dep-ta 1936. g. 15. X. 98. rīk.)

1) Izrakstot kvītis par tonnāžas vai kuģu nodokļa maksājumiem, muitnīcai pie kuģa nosaukuma jāatzīmē arī kuģa reģ. numurs.

2) Muitnīcai, kuŗā kuŗa aŗentūra vai kapteinis pirmo reizi uzrāda kvītis par nomaksāto tonnāŗas, vai kuŗu nodokli apmēros, kas kuŗim dod tiesību uz samazinātiem maksājumiem, jāsastāda aprēķins, no kuŗa redzams par kādiem braucieniem, uzrādot arī attiecīgā kuŗa katra at-seviŗķa brauciena reŗ. numuru (1. p.) un pēc kādām kvītīm minētie no-dokļi nomaksāti līdz Latvijas-Igaunijas ostas nodokļu konvencijas un «likuma par kuŗu nodokli no kuŗiem piekrastes braucienos» 4. p. no-teiktiem apmēriem.

3) Iepriekŗējā pantā minētais aprēķins pievienojams kuŗa doku-mentiem, par kuŗu pirmo reizi maksāts samazinātais nodoklis, bet kvī-tīs muitnīcai jāatzīmē kuŗa reŗ. numurs, kuŗa dokumentiem aprēķins pievienots. Tāda pat atzīme ierakstāma arī muitnīcas izdotās apliecībās par nomaksātiem nodokļiem.

4) Muitnīca, kuŗa uz šādu kvīŗu vai apliecību (3. p.) pamata nā-koŗo reizi piemēro samazināto likmi, ieraksta izrakstā no kuŗa mēra grāmatas apliecībā vai kvītīs uzrādīto kuŗa reŗ. numuru, kuŗa doku-mentiem pievienots 2. p. minētais aprēķins.

Arn. Landovskis,
Muitas departamenta direktors.

J. Ansbergs,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Preŗu kuŗiem pārvadāŗanai atļauto pasaŗieŗu skaits.

(Muitas dep-ta 1937. g. 27. IV. 42. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka, piemērojot instrukcijas pie 1931. g. konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemŗanu no kuŗiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās 7. p., preŗu kuŗiem, kuŗiem nav pasaŗieŗu certifikāta, par pārvadāŗanai atļauto pasaŗieŗu skaitu ir jāuz-skata skaitlis 23.

P a m a t s: Jūrn. d-ta 8. IV. 37. g. r. K/31.

Arn. Landovskis,
Muitas departamenta direktors.

J. Ansbergs,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Kŗavas tilpības pārrēķināŗana svara mēros.

(Muitas dep-ta 1935. g. 22. VII. 79. rīk.)

Kāda muitnīca pieprasījusi, kādā veidā pārrēķināma kŗavas tilpība svara mēros vieglām kŗavām ar lielu tilpību: p. p. sērkociņu skaliņiem, apmetumu skaliņiem, korķiem un tml.

Sakarā ar šo jautājumu Muitas departaments paskaidro, ka Igaunijas-Latvijas ostas nodokļu konvencijas 2. p.

2. piezīmē noteiktais samērs: 40 kub. pēdas līdzinās 1000 kg., piemērojams, kā vieglām kravām ar lielu tilpību, tā arī smagām kravām ar mazu tilpību, t. i. muitnīcām, pārrēķinot kravas tilpības svara mēros, visos gadījumos jārikojās saskaņā ar konvencijas 2. p. 2. piezīmi.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 12. VII. 35. g. r. Nr. K. 31.

Arn. Landovskis,

Muitas departamenta direktors.

M. Ozoliņš,

Tarifu nodaļas vadītāja v.

Daļas kravas aprēķināšana kuģiem, kuņu krava uzdota tultos.

(Muitas dep-ta 1937. g. 30. IV. 43. rīk.)

Paskaidrojot instrukciju pie 1931. g. konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās (izslud. «V. V.» 1937. g. 8. num.) par daļu kravas aprēķināšanu kuģiem, kuņu krava uzdota tultos, Muitas departaments paziņo, ka gadījumos, kad kuģī iekrautā krava uzdota tultos, pie jautājuma izšķiršanas, vai kuģis uzskatāms ar daļas kravu vai citādi, jāpieņem, ka viens tults līdzinās viens simts piecdesmit (150) kubikpēdām.

P a m a t s: Jūrniecības dep-ta 1937. g. 16. aprīļa raksts K/31.

Arn. Landovskis,

Muitas departamenta direktors.

J. Ansbergs,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Svara nodokļa aprēķināšana.

(Muitas dep-ta 1937. g. 4. VI. 54. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka svara nodoklis

- 1) par sarkanās skabardzes koka plankām ņemams pēc Latvijas-Igaunijas ostas nodokļu konvencijas 10. p. I daļas — 0,08 z. fr. apmērā par 100 kg, kā par kokmateriāliem pusapstrādātā veidā un
- 2) par maltu kvarcu — 0,04 z. fr. apmērā par 100 kg.

P a m a t s: Jūrniec. d-ta 28. V. un 29. V. 1937. g. raksti K/31.

Arn. Landovskis,

Muitas departamenta direktors.

J. Ansbergs,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Rīkojums par svara nodokļa aprēķināšanu mākslīgiem bruģa akmeņiem.

(Izslud. 1937. g. 29. V. «V. V.» 117. num.)

Sakarā ar panākto vienošanos ar Igaunijas valdību, mākslīgie bruģa akmeņi ierindoti konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās (Lik. kr. 1931. g. 76) 10. panta 1. daļas «a» preču grupā, kādēļ svara nodoklis no mākslīgiem bruģa akmeņiem, ko ievēd Latvijas ostās no ārzemēm vai izved no Latvijas ostām uz ārzemēm ar kuģiem, ņemams 0,04 zelta franka par katriem 100 kg.

P a m a t s: Tekstā minētās konvencijas 10. panta 2. piezīme.

Rīgā, 1937. g. 28. maijā.

L. Ēķis,

Finanču ministrs

A. Ozols,

Jūr. depart. direktors.

Svara nodoklis par auzu pārslām.

(Muitas d-ta 1931. g. 10. VII. 129. rīk.)

Paskaidrojot «konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās» 10. p. piemērošanu, Muitas departaments paziņo, ka auzu pārslas nav pielīdzināmas putrainiem, bet svara nodoklis par tām ņemams, kā no sevišķi nemiņētām precēm.

P a m a t s: Jūr. dep-ta 27. V 31. g. un 8. VII/31. g. r. Nr. K. 30. un K/31.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Noteikumi par kārtējās satiksmes kuģiem.

(Izslud. 1934. g. «V. V.» 30. num.)

1. Par kārtējās satiksmes jūras tirdzniecības kuģiem uzskatāmi kuģi, kas uztur satiksmi starp vienām un tām pašām ostām, noteiktos starpbrīžos, pēc attiecīgai ostas valdei iepriekš pieteiktā un publicētā (2. p.) braucienu saraksta, ar izņēmumiem, kas norādīti turpmākos pantos.

P i e z ī m e. Zem apzīmējuma «attiecīga ostas valde» jāsaprot tās Latvijas ostas valde, kuģu kārtējās satiksmes kuģis apmeklē, bet ja kuģis savos kārtējos braucienos apmeklē vairākas Latvijas ostas, tad šo ostu valdes.

2. Kuģu īpašniekiem vai aģentiem, kas vēlas, lai uz viņu kārtējās satiksmes kuģiem attiecinātu ostas nodokļu likumos paredzētos atvieglojumus tonnāžas vai kuģu nodokļa maksājumos, jāiesniedz attiecīgai ostas valdei šo kuģu braucienu saraksts. Braucienu sarakstā jānorāda: starp kādām ostām kuģi uzturēs kārtēju satiksmi, kuģu vārdi, netto tonnāža, kuģu īpašnieku vai aģentu adrese Latvijā, un kādos datumos kuģi izbrauks no Latvijas ostām.

Par kārtējo kuģu satiksmi ar ārzemju ostām un pārgrozījumiem šās satiksmes kuģu braucienu sarakstos, kuģu īpašniekiem vai aģentiem uz savu rēķinu jāpublicē «Valdības Vēstnesī» vai vismaz vienā vietējā dienas laikrakstā. Publikācijās jānorāda, kādi kuģi kādos datumos vai nedēļas dienās un uz kādām ostām izies no Latvijas ostām. No šādām publikācijām atbrīvoti kuģi, kas uztur kārtēju satiksmi Latvijas piekrastes braucienos.

3. Par kuģiem, kas kārtēju satiksmi uztur visu gadu, braucienu saraksts jāiesniedz ostas valdei vai jānodod ierakstītā vēstulē pastā un jāpublicē 2. pantā norādītā kārtībā par vienu vai vairākiem gada ceturkšņiem uz priekšu, bet ne vēlāk par 1. janvāri, 1. aprīli, 1. jūliju un 1. oktōbri.

Par kuģiem, kas dotā kalendāra gadā satiksmi atklāj pēc ūdeņu atbrīvošanās no ledus, par jaunnodibinātās kārtējās satiksmes līnijām un par līnijām, uz kuģām kārtēju satiksmi uztur tikai vasaras sezonā, kā arī par papildu kuģiem, kuģi uzsāk braucienus uz jau pastāvošas kārtējās satiksmes kuģu līnijas, braucienu saraksti jāiesniedz attiecīgai ostas valdei un jāpublicē 2. pantā norādītā kārtībā vēlākais 5 dienas pirms kuģa pirmās iziešanas no Latvijas ostas par laiku līdz attiecīga gada ceturkšņa beigām. Braucienu saraksti par turpmāko laiku iesniedzami attiecīgai ostas valdei un publicējami šī panta 1. daļā norādītā kārtībā.

Ja kārtējā satiksme uz kāda gada ceturksni tiek pārtraukta, tad, neiesniedzot braucienu sarakstu, pārtraukums jāpieteic ostas valdei tanī pat laikā, kad par attiecīgo ceturksni būtu jāiesniedz braucienu saraksts.

Norakstus no iesniegtiem kuģu braucienu sarakstiem un pārtraukumu pieteikumiem ostas valde piesūta Valsts kontrolei un attiecīgai muitnīcai.

Piezīme. Ja braucienu saraksts iesniegts attiecīgai ostas valdei vēlāk, vai arī publicēšana izdarīta vēlāk nekā noteikts šajā pantā, tad pirmais kārtējais brauciens, kuģš izdarīts pēc sa-

raksta iesniegšanas un publicēšanas, nav ieskaitāms kārtējos braucienos.

Šīs piezīmes noteikumi attiecīgi piemērojami arī gadījumiem, kad netiek izpildīti 5. panta noteikumi.

3¹. Piemērojot šos noteikumus, ar vārdiem «papildu kuģis» jāsaprot kuģis, kas uzsāk braucienus uz jau pastāvošas kārtējās satiksmes līnijās un ar kuģa braucienu uzsākšanu pavairojas braucienu sarakstā paredzētais braucienu skaits, bet ar vārdu «substitūts» jāsaprot kuģis, kas pieteikts attiecīgai ostas valdei šo noteikumu 5. pantā paredzētā termiņā un kas atvieto braucienu sarakstā uzdoto kārtējās satiksmes kuģi un viņa vietā izpilda braucienu sarakstā uzdoto braucienu.

Ostas valdei iesniedzamā pieteikumā par kuģu maiņu (5. p.) jānorāda: 1) substitūta vārds un netto tonnāža un 2) no kādas ostas pieteicamais substitūts uzsāk izpildīt atvietojamā kuģa braucienus.

Braucienus kontrolēšanai muitnīca var pieprasīt no kuģa īpašnieka vai aģenta izrakstu no kuģa klāja žurnāla, tulkotu valsts valodā.

3². Jūrniecības departaments nosaka minimālo kuģu skaitu, kāds nepieciešams līnijas apkalpošanai, ņemot vērā atstatumu starp līnijas gala ostām un braucienus sarakstā uzdotos starpbrīžus, kādos kuģi apgrozās starp šīm ostām. («V. V.» 103/35.).

4. Par kārtējiem braucieniem uzskatāmi arī tie braucieni, kad kuģu izbraukšana no Latvijas ostas notikusi tuvbraucienos un Latvijas piekrastes braucienos ne vēlāk kā vienu darbdienu, tālbraucienos un okeana braucienos ne vēlāk kā divas darbdienu par braucienus sarakstā uzdoto kuģa iziešanas dienu.

5. Pieteikumi par pārgrozījumiem kuģu braucienus sarakstā, sakarā ar kuģu maiņu, kuģa īpašniekam vai aģentam jāpieteic attiecīgai ostas valdei vai jānodod ierakstītā vēstulē pastā vēlākais vienu darbdienu pirms braucienus sarakstā uzdotās kuģa iziešanas dienas un par to jāpublicē (2. p.) vēlākais tanī datumā, kad kuģim pēc braucienus saraksta jāatstāj osta.

Pārgrozījumus ar atzīmi, kad pieteikums saņemts, ostas valde paziņo Valsts kontrolei un attiecīgai muitnīcai.

Par kārtējiem braucieniem uzskatāmi arī tie braucieni, kurus kuģis izdara sakarā ar grozītu braucienus sarakstu. Tādā gadījumā lūgums dēļ braucienus saraksta grozīšanas līdz ar jauno braucienus sarakstu par laiku, kāds atlicis līdz agrākā braucienus saraksta beigām, iesniedzams attiecīgai ostas valdei un publicējams vēlākais 7 dienas pirms pastāvošā braucienus sarakstā uzdotās nākamās kuģa iziešanas dienas.

6. Ja kārtējās satiksmes kuģis nokavējis braucienus ilgāk par 4. pantā paredzēto termiņu vētras, miglas, ostas strādnieku vai jūrnieceku

streika, vai citu nepārvaramas varas apstākļu (force majeure) dēļ, tad, neatkarīgi no nokavējuma ilguma, šāds brauciens tomēr ieskaitāms par kārtēju, ja kuģa īpašnieks vai aģents pie kuģa atsvabināšanas no tonnāžas vai kuģu nodokļa maksāšanas iesniedz attiecīgai muitnīcai notāra vai konsula apliecinātu izrakstu no kuģa klāja žurnāla vai jūras protesta norakstu un ar to pierāda, ka nokavēšanās notikusi nepārvarāmas varas apstākļu dēļ. Ostas vai jūrnieku streiku gadījumi jāpierāda ar attiecīgas ostas iestādes vai konsula apliecinību.

Ja sakarā ar šajā pantā minētiem apstākļiem mainās pieteiktā kuģa braucienu sarakstā uzdotie kuģa iziešanas datumi, tad kuģa īpašniekam vai aģentam jaunais grozītais braucienu saraksts jāiesniedz attiecīgai ostas valdei vai jānodod ierakstītā vēstulē pastā 2. pantā paredzētā kārtībā vismaz uz visu to laiku uz priekšu, kāds palicis līdz agrāk pieteiktā braucienu saraksta beigām, vēlākais vienu darbdienu pirms grozītā braucienu sarakstā uzdotās kuģa iziešanas dienas, kā arī par pārgrozījumiem jāpublicē vismaz vienā vietējā dienas laikrakstā vēlākais datumā, kad kuģim pēc grozītā braucienu saraksta jāatstāj osta.

Piezīme: Izņēmuma gadījumos un ja valoda saprotama, kuģa klāja žurnāla izrakstu var apliecināt muitnīca; pretējā gadījumā žurnāla izraksta tulkojumu latviešu valodā izdara notārs vai attiecīgas ārvalsts konsuls. Apliecinātais izraksts pievienojams muitnīcas norēķinu dokumentiem.

7. Ja kārtējās satiksmes kuģis jau atsvabināts no tonnāžas vai kuģu nodokļa maksāšanas, tad 6. pantā paredzētie dokumenti jāiesniedz attiecīgai muitnīcai pirms kuģa dokumentu izsniegšanas no muitnīcas. Ja šos dokumentus nav iespējams laikā iesniegt, tad muitnīca par kuģa braucienu iekasē tonnāžas vai kuģu nodokli kā par kuģi, kuņš neuztur kārtēju satiksmi, iemaksājot apstrīdāmo tonnāžas vai kuģu nodokļa summu depozītā līdz lietas noskaidrošanai.

8. Šo noteikumu 4., 5. un 6. panta nosacījumi neattiecas uz kārtējās satiksmes kuģu braucieniem, ko kuģi izdara uz Rīgas ostu ledus laikā, t. i. laikā no ledlaužu darbības sākuma līdz beigām. Šajā laikā visi uz Rīgu izdarītie kārtējās satiksmes kuģu braucieni skaitāmi par kārtēji izpildītiem, neatkarīgi no to ātrākas vai vēlākas iziešanas par braucienu sarakstā uzdoto iziešanas dienu, ja vien par šo kuģu iziešanu no Rīgas ostas paziņots Rīgas ostas valdei vēlākais nākamā darbdienu pēc kuģa

iziešanas. Paziņojuma saturu līdz ar atzīmi, kad tas saņemts, Rīgas ostas valde paziņo tālāk Valsts kontrolei un attiecīgai muitnīcai.

Piezīme. Par ledlaužu darbības sākumu un beigām Rīgas ostas valde ziņo Valsts kontrolei un visām ostu muitnīcām.

9. Par kārtējās satiksmes braucieniem uzskatāmi arī braucieni, kuņus ledlaužu darbības laikā izpildījuši kuģi vai viņu substitūti, kas uztur kārtēju satiksmi starp Rīgu un ārzemju ostām, kad viņi ledus apstākļu dēļ Rīgas ostas vietā ar Rīgai adresētu krāvu ir iegājuši Ventspils vai Liepājas ostā, no kurienes izgājuši atpakaļ uz braucienu sarakstā uzdoto ārzemju ostu tieši vai caur kādu starpostu. Šādos gadījumos par kārtējās satiksmes kuģiem Liepājā un Ventspilī par kārtējiem braucieniem izdarītie tonnāžas nodokļa maksājumi skaitāmi, it kā būtu maksāti par kārtēju satiksmi Rīgā.

10. Ja kuģis, kuŗš uztur kārtēju satiksmi starp Rīgu un ārzemēm, ledlaužu darbības laikā (8. p.) vēlas pārcelt līnijas gala ostu no Rīgas uz Ventspili vai Liepāju, tad kuģa īpašniekam vai aģentam jāiesniedz paziņojums par pārmaiņu līdz ar jauno braucienu sarakstu šo noteikumu 3. p. 2. daļā norādītā kārtībā Rīgas ostas valdei un tai ostas valdei, uz kuŗu ostu tiek pārcelta kārtēja satiksme, un jāizdara 2. pantā paredzētā publikācija. Turpmāk, uzturot kārtēju satiksmi uz to ostu, uz kuŗu ir pārcelta kārtējā satiksme, pieteikumi par pārmaiņām iesniedzami šo noteikumu 3. panta kārtībā tikai tai Latvijas ostas valdei, uz kuŗu ostu tiek uzturēta kārtējā satiksme, un jāizdara attiecīgā publikācija. Atjaunojot kārtēju satiksmi uz Rīgu, paziņojums līdz ar jauno braucienu sarakstu (3. p.) jāiesniedz Rīgas ostas valdei un jāizdara publikācija ne vēlāk kā kuģa izešanas dienā no Rīgas. Pēc šī panta noteikumu izpildīšanas tonnāžas nodokļa maksājumi, kas izdarīti par kārtējiem braucieniem tajā ostā, uz kuŗu kārtējās satiksmes kuģis uzturējis kārtēju satiksmi, ieskaitāmi tonnāžas nodokļa maksājumos par kārtēju satiksmi Rīgas ostā.

Ja braucienu saraksti nav iesniegti un publikācija nav izdarīta aūģšminētā kārtībā, tad piemērojami šo noteikumu 3. panta piezīmes noteikumi.

11. Par braucienu nokavēšanu uzskatāmi gadījumi, kad kārtējās satiksmes kuģis vai viņa substitūts nokavējis šo noteikumu 4. pantā atļauto izešanas termiņu, tomēr okeana braucienos vai tālbraucienos ne ilgāk par 2 dienām, bet tuvbraucienos un piekrastes braucienos ne ilgāk par 1 dienu, skaitot no 4. pantā atļautās kuģa izešanas dienas.

Par brauciena izlaišanu uzskatāmi gadījumi, kad kārtējās satiksmes kuģis vai viņa substitūts nemaz nav apmeklējis braucieni sarakstā paredzēto Latvijas ostu vai nokavējis izbraukšanu no tās okeana braucienos vai tālbraucienos ilgāk par 2 dienām, bet tuvbraucienos un piekrastes braucienos ilgāk par 1 dienu pēc šo noteikumu 4. pantā atļautā iziešanas termiņa.

12. Ja kārtējās satiksmes kuģis vai viņa substitūts izbraucis no braucieni sarakstā uzdotās Latvijas ostas agrāk nekā braucieni sarakstā norādītā dienā, vai arī nokavējis braucieni (11. panta 1. daļa), kam par iemeslu nav bijuši šo noteikumu 6. vai 8. pantā minētie apstākļi, tad par šī kuģa ienākšanu braucieni sarakstā uzdotā ostā un iziešanu no tās, ostas nodokļi aprēķināmi kā par kuģi, kuņš neuztur kārtēju satiksmi, bet šis brauciens arī nav uzskatāms par izlaistu.

13. Ja kārtējās satiksmes kuģis vai viņa substitūts faktiski izlaiž vienu vai vairākus braucieni sarakstā uzdotus braucienus vai šie braucieni tiek pielīdzināti izlaistiem, kam par iemeslu nav bijuši šo noteikumu 6. vai 8. pantā minētie apstākļi, tad, neatkarīgi no izlaisto braucieni skaita, kuģa pirmo kārtējo iebraucieni braucieni sarakstā uzdotā Latvijas ostā no kārtējās satiksmes gala ostas, tieši vai caur kādu starpostu, un kārtējo izbraucieni no braucieni sarakstā uzdotās Latvijas ostas, tieši vai caur kādu starpostu, pār kārtējiem neskaita.

14. Braucieni, kuņš kuģis nav apmeklējis visas braucieni sarakstā uzdotās ostas, par kārtējiem braucieniem neskaitās. Kā izņēmums pielaižami vienīgi gadījumi, kad ostu neapmeklēšana izsaukta nepārvaramas varas (force majeure) apstākļu dēļ.

15. Par braucieniem, kuņš pēc šiem noteikumiem neuzskata par kārtējiem, tonnāžas vai kuģu nodoklis jāsamaksā kā par kuģi, kas neuztur kārtēju satiksmi, ņemot vērā ostā izdarītās kravās un pasažieru operācijas. Šajos gadījumos tonnāžas vai kuģu nodokļa aprēķināšanai pēc samazinātām likmēm ņemami vērā vienīgi tā paša kuģa dotā kalendāra gadā izdarītie tonnāžas nodokļa maksājumi, kas nav ieskaitīti cita kārtējās satiksmes kuģa maksājumos.

16. Ja kārtējās satiksmes kuģis vai viņa substitūts bez braucieni sarakstā uzdotām ostām savā braucienā apmeklē vēl citas nepieteiktas resp. braucieni sarakstā neminētas Latvijas vai ārzemju ostas, tad šādi braucieni sarakstā minētās ostās uzskatāmi par kārtējiem braucieniem, ja kuģa izbraukšana no tām notikusi saskaņā ar 4. pantā minēto termiņu,

bet sarakstā neminētās ostās kuģa braucieni ostas nodokļu maksāšanas ziņā uzskatāmi par nekārtējiem.

17. Kārtējās satiksmes kuģi var atvietot ar kuģi substitūtu, sākot ar kārtējās satiksmes līnijas gala ostām. Ja kuģis substitūts nav iebraucis Latvijas ostā no braucieni sarakstā paredzētās ārzemju gala ostās tieši vai caur kādu starpostu, tad kuģa substitūta iebraukšanu Latvijas ostā un pirmo izbraukšanu no Latvijas ostas, kas izdarīta apkalpojot kārtējās satiksmes līniju, par kārtēju neskaita. Nākošais kārtējais brauciens, kuģu substitūts izdara pēc saraksta, neskaitās par soda braucieni. («V. V.» 103/35. g.)

18. Kad tālbraucējs kārtējās satiksmes kuģis kalendāra gada sākumā pirmā braucienā iebraucis Latvijas ostā no tālbraucieni ostas, caur kādu tuvbraucieni ostu, un izbraucis uz tālbraucieni ostu tieši vai caur kādu tuvbraucieni ostu, tad par ienākšanu samaksātais tonnāžas nodoklis ieskaitāms maksājumos par tāliem braucieniem, ja vien kuģa izbraukšana notikusi saskaņā ar šo noteikumu 4. pantu.

19. Kad tālbraucējs kārtējās satiksmes kuģis, kas atsvabināts no tonnāžas nodokļa maksāšanas, kalendāra gada beigās pēdējā braucienā izbrauc caur kādu tuvbraucieni ostu uz tālbraucieni ostu un pierāda, ka krava uzņemta tālbraucieni ostai, tad tonnāžas nodoklis nav jāmaksā, neraugoties uz to, ka kalendāra gadu maiņa notikusi, kuģim atrodoties tuvbraucieni rajonā.

20. Kad uz kārtējās satiksmes kuģu līnijas pieteiktā kuģa vietā ar lielāku netto tonnāžu, kas vienā kalendāra gadā atsvabināts no tālākas tonnāžas vai kuģu nodokļa maksāšanas, nāk kuģis ar mazāku netto tonnāžu, tad par mazākā kuģa-substitūta braucieniem, ko tas izdara lielākā kuģa vietā, tonnāžas vai kuģu nodoklis par kārtējiem braucieniem nav jāmaksā.

21. Kuģu braucieni pieteikumi, saraksti un to grozījumi, apmaksājami ar zīmognodevu uz vispārējiem noteikumiem.

22. Kārtējās satiksmes kuģu braucienus kontrolē un jautājumus par braucieni ieskaitīšanu vai neieskaitīšanu par kārtējiem, kā arī par kārtējās satiksmes kuģu atsvabināšanu no tonnāžas vai kuģu nodokļa maksāšanas izlemj attiecīgas muitnīcas, bet pārsūdzības izšķir Jūrniecības departaments.

Ar šo atcelti noteikumi par kārtējās satiksmes kuģiem («Vald. Vēstn.» 1931. g. 129. num.) un pārgrozījumi šajos noteikumos («Vald. Vēstn.» 1931. g. 210. num. un 1932. g. 73. numurā).

J. Annuss,
Finanču ministrs.

A. Ozols,
Jūrniecības departamenta direktors.

Ostas nodokļi par kārtējās satiksmes kuģiem.

(Muitas dep-ta 1931. g. 29. X. 185. rīk.)

Muitas departaments, saskaņā ar Jūrniecības departamenta š. g. 20. oktobra rakstu Nr. K/31, paziņo, ka, piemērojot Latvijas-Igaunijas ostas nodokļu konvencijas (1931. g. «V. V.» 70. num.) 4. pantu, ievērojami šādi noteikumi:

Ja kuģis, kuŗš neuztur kārtēju satiksmi, iebraucot Latvijas ostā no ārzemēm vai izbraucot no Latvijas ostas uz ārzemēm par iebrukšanu vai izbrukšanu nomaksājis tonnāžas nodokli pēc konvencijas 2. pantā attiecīgi norādītās likmes un ar šo beidzamo maksājumu ir sasniegta vai pat nedaudz pārsniegta tonnāžas nodokļa likme, kāda attiecīgi noteikta konvencijas 4. panta 1., 2. vai 3. punktā, tad par šo kuģa iebrukšanu vai izbrukšanu nomaksātā tonnāžas nodokļa pārsniegums nav atmaksājams ne arī ieskaitāms tonnāžas nodokļa maksājumos, kuŗi kuģim jāmaksā par turpmākiem braucieniem pēc pazeminātās tonnāžas nodokļa likmes.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Kuģu nodoklis.

Likums par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos.

(Izslud. 1930. g. «V. V.» 67. num.)

1. No visiem kuģiem piekrastes braucienos Rīgas, Liepājas, Ventspils un Ainažu ostās ņemams nodoklis, kuŗu aprēķina pēc mēru grāmatas vai izmērīšanas apliecības datiem. Aprēķini izdarāmi noapaļotās, veselās tonnās; daļas atmetamas, ja tās mazākas par pusi, bet skaitāmas par veselu, ja tās ir puse vai lielākas par pusi.

1. piezīme. Šis nodoklis attiecināms uz visiem peldošiem līdzekļiem, kuŗus izlieto piekrastes kuģošanai un kas lielāki par 20 brutto reģistra tonnām.

2. piezīme. Finanču ministram ir tiesība kuģu nodokli attiecināt arī uz jaunierīkojamām ostām.

1. Visi preču, preču-pasažieru un pasažieru kuģi jāpieteic muitnicā 24 stundu laikā pēc ienākšanas ostā, neieskaitot šajā laikā svētdienas un svētku dienas. («V. V.» 248/35.)

2. Par piekrastes braucieniem uzskatāmi braucieni kā starp Latvijas ostām, tā arī starp Latvijas ostām un jūrmalu.

3. Kuģu nodokli aprēķina atsevišķi kā par iebraukumu, tā par izbraukumu, sekojošos apmēros par katru kuģa netto reģistra tonnu tilpības:

	Ls
1) no piekļautiem kuģiem	0,18
2) no kuģiem ar balastu vai daļas krāvu, ja pēdējā nepārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģa netto tilpības	0,09
3) no ārzemju braucieniem apkārtbraucienos starp Latvijas ostām — 50 % apmērā no šā (3.) panta 1. un 2. punktā attiecīgi noteiktām likmēm.	

1. piezīme. Ja velkoņa dokumentos nav norādīta tā netto tonnāža, tad kuģu nodokli aprēķinot to pieņem kā līdzīgu 25 % no velkoņa bruto tonnāžas.
2. piezīme. Par kuģi ar daļu krāvu uzskatāms tāds kuģis, kuŗa ostā iekļautā vai izkļautā krāva pēc svara vai tilpuma nepārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģa netto tilpības.

4. Kuģi, kas vienā kalendāra gadā nomaksājuši par visām Latvijas ostām kopā šinī likumā paredzēto nodokli par katru netto reģistra tonnu tilpības Ls 1,80, līdz kalendāra gada beigām maksā kuģu nodokli tikai 50 % apmērā, bet kārtējās satiksmes kuģi pēc šās nomaksas katrā atsevišķā ostā līdz kalendāra gada beigām šajās ostās ir no kuģu nodokļa brīvi.

Piezīme. Noteikumus par kārtējās satiksmes kuģiem izdod finanču ministrs.

5. No kuģu nodokļa ir brīvi:

- 1) kuģi, kas ienāk ostā saņemt orderi tālākam braucienam, uzņemt kuģa vajadzībām kurināmo, pārtiku, ūdeni, tāpat kuģi, kas ienāk ostā vētras, avarijas, pretēja vēja vai ledus apstākļu dēļ, vai arī kuģa personāla papildināšanai vai slimnieku nodošanai malā, ja tie neapmaina pasažierus un neuzņem vai neizdod krāvu;
- 2) kuģi, kas izejot jūrā atgriežas atpakaļ tanī pašā ostā vētras, ledus, miglas vai citu nepārvaramas vasas apstākļu (Force majeure) dēļ;
- 3) kuģi, kas ienāk ostā remontēties, ja tie neizdara nekādas preču, ne pasažieru operācijas;
- 4) kuģi, kas iziet jūrā izdarīt mēģinājumu braucienus, no kuriem tieši atgriežas atpakaļ ostā;

- 5) visi, kā savas valsts, tā arī ārvalstu valsts un pašvaldību iestāžu kuģi, kad uz tiem nepārvadā tirdznieciskos nolūkos preces un pasažierus. Pie tādiem kuģiem pieder: kara kuģi, muitas uzraudzības kuģi, hidrografiskie un skolas kuģi, zemessūcēju un zemessmēlēju karavānas, ledlauži, peldošie celtņi, peldošie doki un tamlīdzīgi dienesta kuģi;
- 6) jachtklubos reģistrētās jachtas, kā arī kuģi ar ekskursantiem un tūristiem;
- 7) kuģi, kas apstājas ārpus ostas, ārējā reidā vai priekšostā un neizdara ne pasažieru apmaiņu, ne kuģa piekraušanas vai izkraušanas operācijas;
- 8) kuģi, braucienos vienas ostas robežās, kā arī braucienos, kad tie kravas vai pasažieru uzņemšanai, papildināšanai, izdošanai vai izlaišanai pāriet no vienā Latvijas jūrmalas punkta uz otru, neatkarīgi no tam, vai šie punkti atrodas vienas vai vairāku muitnicu pārziņas robežās. («V. V.» 248/35. g.)
- 9) vietējie zvejas kuģi un laivas, kas iziet un atgriežas no zvejas;
- 10) velkoņi, kas izdara braucienus no Latvijas ostām uz piekrastes punktiem un otrādi;
- 11) vietējie glābšanas kuģi.

Piezīme. Ja kuģi izkļauj, lai to izlabotu vai apskatītu viņa bojājumus, un pēc tam krāvu atkal tanī pašā kuģī iekļauj, tad tas nav uzskatāms kā preču operācija, kaut arī kuģis avarijas dēļ nespētu uzņemt visu krāvu.

6. Kuģu nodokli iekasē attiecīgas muitas iestādes.

3% no kuģu nodokļa ieņēmumiem par katru notecējušo mēnesi nododami glābšanas staciju ierīkošanai un uzturēšanai, bet 2% — jūrnieku namam.

7. Kuģa vadītājs, aģents vai kuģa īpašnieks, kas izvairījies no ostā ienākušā kuģa pieteikšanas 24 stundu laikā vai no kuģu nodokļa maksāšanas, sodāms administratīvā kārtā ar sekojošiem sodiem:

par ostā ienākušā kuģa nepieteikšanu 24 stundu laikā ar naudas sodu līdz Ls 300,—;

par izvairīšanos no kuģu nodokļa maksāšanas ar naudas sodu līdz nenomaksātā nodokļa pieckārtīgam apmēram.

Sodus uzliek attiecīgā muitnica un bez tam nesamaksāto nodokli iekasē no kuģa īpašnieka vai aģenta neapstrīdama prasījuma kārtībā. («V. V.» 248/35. g.)

8. Bez iepriekšējos pantos paredzētā kuģu nodokļa ņemama arī loču nodeva pēc Ministru kabineta izdodamiem noteikumiem.

9. Instrukcijas šā likuma izvešanai dzīvē izdod finanču ministrs.

Likums stājas spēkā pēc viena mēneša no izsludināšanas dienas, līdz ar ko atcelta Nodokļu nolikuma (1928. g. izd.) III sadaļas sestā nodaļa, izņemot otro nodaļījumu par loču nodokli, kas atcelts ar to dienu, kad stājas spēkā Ministru kabineta uz šā likuma 8. panta pamata izdodamie noteikumi.

Instrukcija pie likuma par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos.

(Izdota uz likuma par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos —

Lik. kr. 1930. g. 44 — 9. p. pamata.)

(Izslud. 1930. g. «V. V.» 143. num.)

1. 1930. g. 22. marta likuma par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos 4. pantā paredzētos kuģu nodokļa maksājumos ieskaita 1930. g. no kuģiem Latvijas piekrastes braucienos uz Nodokļu nolikuma (1928. g. izd.) III sadaļas, sestās nodaļas, pirmā un trešā nodaļījumu pamata nomaksātos bāku un tonnāžu nodokļus:

- 1) kuģiem, kuŗi neuztur kārtēju satiksmi, visus bāku un tonnāžas nodokļu maksājumus;
- 2) kuģiem, kuŗi uztur kārtēju satiksmi, visus bāku nodokļa maksājumus, bet tonnāžas nodokļa maksājumus tikai tos, kuŗi izdarīti par kārtējiem kuģa braucieniem.

2. Pārejot no tilpuma uz svara mēriem, 1 reģistra tonnu = 100 kb. pēdām, aprēķināt līdzīgu 2,5 metriskām tonnām (2500 kg). («V. V.» 73/32. g.).

3. Visi kuģi Latvijas piekrastes braucienos uzskatāmi par kuģi ar daļu krāvu (likuma 3. p.), ja kuģī ostā iekrāutā vai izkrāutā krāva pēc svara vai tilpuma nepārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģa netto tilpības, vai ostā uzņemto vai nolaisto pasažieru skaits nepārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģim pārvadāšanai atļautā pasažieru skaita.

Piezīme. Par šini pantā minētiem pasažieriem nav uzskatāmi krāvas uzņemšanas darbiem pieņemtie ostas (štauera) strādnieki, kas brauc līdz ar kuģi, kuŗš iziet no Latvijas ostas uz Latvijas piekrasti krāvas uzņemšanai vai papildināšanai, vai kuŗš ienāk Latvijas ostā no Latvijas piekrastes ar tur uzņemto krāvu. («V. V.» 127/34. g.)

4. Par ārzemju braucieniem kuģiem apkārtbraucienos starp Latvijas ostām skaitās vienīgi tie kuģi, kuŗi nenodarbojas ar Latvijas piekrastes kuģošānu, t. i. nepārvadā preces vai pasažierus starp Latvijas ostām, vai Latvijas piekrasti un ostām.

5. Ja ārzemju braucienu kuģis ar piekrastē uzņemto krāvu ienāk ostā vienīgi nokārtot muitas formālitātes, bet neuzņem vai neizdod krāvu, tad par ienākšanu ostā no piekrastes kuģis brīvs no kuģu nodokļa, bet par iziešanu no ostas uz ārzemēm jāmaksā ostas nodokļi saskaņā ar Latvijas-Igaunijas ostas nodokļu konvenciju.

6. Ja ārzemju braucienu kuģis ienāk Latvijas ostā no piekrastes, kur viņš pienācis tieši no ārzemēm, tad par kuģa ienākšanu ostā ostas nodokļi jāmaksā, saskaņā ar Latvijas-Igaunijas ostas nodokļu konvenciju, kā par kuģa ienākšanu no ārzemēm, ņemot vērā piekrastē un ostās izdarītās kravas operācijas.

7. Ja ārzemju braucienu kuģis iziet no Latvijas ostas uz piekrasti uzņemt vai papildināt krāvu, pēc kam no piekrastes dodas tieši uz ārzemēm, tad par kuģa iziešanu no ostas ostas nodokļi jāmaksā, saskaņā ar Latvijas-Igaunijas ostas nodokļu konvenciju, kā par kuģa iziešanu uz ārzemēm, ņemot vērā ostā un piekrastē izdarītās kravas operācijas.

8. Ja kuģis Latvijas piekrastes braucienos iekrāvis ostā krāvu, kuŗa nepārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģa netto tilpības, tad par kuģa iziešanu uz otru Latvijas ostu vai piekrasti kuģu nodoklis jāmaksā kā par kuģi ar balastu:

1) ārzemju braucienu kuģim Ls 0,045 (par katru netto reģ. tonnu);

2) piekrastes braucienu kuģim Ls 0,09 (par katru netto reģ. tonnu).

Ja ostā iekrāutā krāva pārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģa netto tilpības, tad kuģu nodoklis jāmaksā kā par kuģi ar krāvu:

1) ārzemju braucienu kuģim Ls 0,09 (par katru netto reģ. tonnu);

2) piekrastes braucienu kuģim Ls 0,18 (par katru netto reģ. tonnu).

9. Ja kuģis Latvijas piekrastes braucienos izkrāvis ostā krāvu, kuŗa nepārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģa netto tilpības, tad par kuģa ienākšanu no otras Latvijas ostas vai piekrastes kuģu nodoklis jāmaksā kā par kuģi ar balastu:

1) ārzemju braucienu kuģim Ls 0,045 (par katru netto reģ. tonnu);

2) piekrastes braucienu kuģim Ls 0,09 (par katru netto reģ. tonnu).

Ja ostā izkrāutā krāva pārsniedz vienu ceturtdaļu no kuģa netto tilpības, tad kuģu nodoklis jāmaksā kā par kuģi ar krāvu:

1) ārzemju braucienu kuģim Ls 0,09 (par katru netto reģ. tonnu);

2) piekrastes braucienu kuģim Ls 0,18 (par katru netto reģ. tonnu).

10. 1930. g. 22. marta likuma par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos 5. pantā uzskaitītie kuģi brīvi no kuģu nodokļa ostā ienākot un no tās izejot.

11. 1927. g. «Valdības Vēstnesī» 48. num. publicētie noteikumi par kārtējas satiksmes kuģiem attiecināmi arī uz kuģiem piekrastes braucienos*).

12. Ja kārtējas satiksmes kuģis izlaiž vienu vai vairākus no sarakstā ieviestiem un Jūrniecības departamentam pieteiktiem kuģa braucieniem, kad par iemeslu nāv bijuši nepārvaramas varas (force majeure) apstākļi, un ja kuģa īpašnieks vai aģents par braucienu izlaišanu nav noteikumos par kārtējas satiksmes kuģiem paredzētā termiņā paziņojis Jūrniecības departamentam, tad, neatkarīgi no izlaistā braucienu skaita, pirmo braucienu pēc izlaiduma par kārtēju braucienu neskaita, un kā par šo braucienu, tāpat arī par visiem citiem izlaiduma laikā izdarītiem kuģa braucieniem jāmaksā ostas nodokļi kā kuģim, kuŗš neuztur kārtēju satiksmi.

13. Visi kuģi jāreģistrē muitā vēlākais 24 stundu laikā pēc ienākšanas ostā, pie kam šajā laikā neieskaita svētdienas un svētku dienas. Šā noteikuma pārkāpēji saucami pie atbildības uz Sodu likumu 138. p. pamata.

14. Likuma par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos 6. p. minētie 3% un 2% kuģu nodokļa ieņēmuma atvilkumi attiecīgi iemaksājami Latvijas bankā «Latvijas glābšanas biedrības uz ūdeņiem» un «Jūrnieku nama» tekošos rēķinos.

J. Bokalders,

Finanču ministra b.

J. Kalējs,

Jūrniecības departamenta direktora v.

Kuģu nodokļa aprēķināšana par kārtējās satiksmes kuģiem.

(Muitas dep-ta 1933. g. 6. II. 17. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka gadījumā, ja uz piekrastes braucienu kārtējās satiksmes kuģu līnijas mazākas tonnāžas kuģa vietā nāk cits ar lielāku netto tonnāžu, tad attiecīgā kalendāra gadā par pirmo kuģi izdarītie kuģu nodokļa maksājumi ieskaitāmi otrā kuģa maksājumos, ar nosacījumu, ka pēdējam jāpiemaksā kuģu nodokļa starpība par iepriekšējiem braucieniem, kas radusies sakarā ar tonnāžas maiņu.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 30. I./33. g. raksts Nr. K./31.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

*) Noteikumi par kārtējās satiksmes kuģiem izsl. 1934. g. V. V. 30. num. Skat. 32. l. p.

Kuģu nodokļa aprēķins par kārtējās satiksmes kuģiem.

(Muitas dep-ta 1933. g. 24. XI. 138. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka gadījumos, ja uz piekrastes braucieni līnijas dotā kalendāra gadā pamatkuģis ir atsvabināts no kuģu nodokļa, pēc kam kārtēju satiksmi turpina viņa substitūts, kuģa netto tonnāža ir lielāka par atsvabinātā pamatkuģa netto tonnāžu, tad kuģim — substitūtam ir jāpiemaksā kuģu nodokļa likme Ls 1,80 par katru netto reģ. tonnu par netto tonnāžas starpību starp pamatkuģi un substitūtu. Piemēram, ja pamatkuģis ir 100 n. r. t tilpības un viņa substitūts 120 n. r. t, pie kam pamatkuģis ir jau atsvabināts no kuģu nodokļa, t. i. viņš ir samaksājis $Ls\ 1,80 \times 100 = Ls\ 180,—$, tad kuģu nodokļa piemaksu par substitūtu var aprēķināt šādi:

- 1) kuģu netto tonnāžas starpība ir 120 n. r. t — 100 n. r. t = 20 n. r. t, par kuģam jānomaksā kuģu nodoklis $Ls\ 1,80 \times 20 = Ls\ 36,—$;
- 2) kuģim-substitūtam par savu netto tonnāžu jānomaksā kuģu nodoklis $Ls\ 1,80 \times 120 = Ls\ 216,—$, kuģā summā ieskaitāms pamatkuģa izdarītais kuģu nodokļa maksājums $Ls\ 1,80 \times 100 = Ls\ 180,—$.

Tā tad kuģim-substitūtam jāpiemaksā $Ls\ 216,—$ — $Ls\ 180,— = Ls\ 36,—$, pēc kam viņš par kārtējiem braucieniem ir brīvs no kuģu nodokļa līdz kalendāra gada beigām. Šo kuģu nodokļa starpību atļauts iekasēt arī pakāpeniski, par atsevišķiem kuģa-substitūta izdarāmiem braucieniem.

Augšējā izpratnē arī jāsaprot Muitas departamenta 6. februāra 1933. g. rīkojums Nr. 17, kuģā izteiciens «par iepriekšējiem braucieniem» attiecināms nevis uz visiem mazākas tonnāžas kuģa izdarītiem braucieniem, bet tikai uz tiem kārtējiem braucieniem, par kuģiem dotā kalendāra gadā par mazākas tonnāžas kuģi maksāts kuģu nodoklis.

P a m a t s: Jūrniec. dep-ta 17. XI/33. g. raksts Nr. K/31.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Kuģu nodoklis no ārzemju braucieni kuģiem apkārtbraucienos.

(Muitas dep-ta 1932. g. 19. IX. 134. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka no ārzemju braucieni kuģiem apkārtbraucienos starp Latvijas ostām, ienākot no citas Latvijas ostas un neizdarot kravas izkraušanas operāciju, bet gan to papildinot, izvešanai

uz ārzemēm, kuģu nodoklis ņemams Ls 0,045 apmērā par katru netto reģ. tonnu, kā tas noteikts instrukcijā pie likuma par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos («Vald. Vēstn.» Nr. 143/30. g.) 9. panta 1. daļas 1. punktā.

P a m a t s: Jūrnec. dep. 6. IX/32. g. raksts Nr. K/31.

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Ostas nodokļi par velkoņiem un prāmjiem.

(Muitas dep-ta 1925. g. 30. VI. 116. rik.)

Sakarā ar kādas muitas ierosināto jautājumu, Muitas departaments paskaidro, ka valstij piederošie velkoņi un prāmji, ja tie nenodarbojas peļņas nolūkos, savos braucienos no ostas nodokļiem brīvi, bet pretējā gadījumā maksā ostas nodokļus līdzīgi privātipašniekiem piederošiem kuģiem. Valstij piederošo būvmateriālu pārvadāšana (ostu izbūvēm) ar valsts velkoņiem un prāmjiem nav uzskatāma par nodarbošanos peļņas nolūkos un tādēļ šie kuģi no ostas nodokļiem brīvi.

Ja, turpretim, valsts velkoņi vai prāmji pārvadā privātipašniekiem piederošās preces, tad tādas operācijas uzskatāmas par nodarbošanos peļņas nolūkos.

P a m a t s: Jūrn. dep. 1925. g. 19. VI raksts Nr. 2923.

L. Vaguls,
Departamenta direktora v.

J. Kļaviņš,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Ostas nodokļi par velkoņiem un prāmjiem.

(Muitas dep-ta 1925. g. 14. IX. 157. rik.)

Papildinot rīkojumu Nr. 116, Muitas departaments, pārpratumu novēršanai, paskaidro, ka valstij piederošie velkoņi un prāmji no ostas nodokļiem brīvi tikai tādos gadījumos, ja valsts iestāde vai amatpersona bez privātu uzņēmēju starpniecības ar minētiem prāmjiem vai velkoņiem pārvadā valstij piederošus būvmateriālus ostu izbūvēm, kādi gadījumi nav uzskatāmi par nodarbošanos peļņas nolūkā. Turpretim, gadījumi, kad privāta persona (uzņēmējs) ar valstij piederošiem velkoņiem un prāmjiem pārvadā valstij piederošus būvmateriālus ostu izbūvēm, uzskatāmi

par nodarbošanos peļņas nolūkā, un ostas nodokļi iekasējami pēc pastāvošiem noteikumiem.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 7. VIII 25. g. raksts Nr. 3840.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Ostas nodokļi par tanku kuģiem (prāmjiem).

(Muitas dep-ta 1926. g. 9. III. 41. rīk.)

Sakarā ar kādas firmas pārsūdzību ostas nodokļu aprēķināšanas lietā par tanku kuģi, par kuŗu pēc firmas ieskatiem ostas nodokļi aprēķināmi kā par buŗu kuģiem, kurpretim Liepājas muita minētos nodokļus bija aprēķinājusi kā par tvaika kuģi, Muitas departaments paskaidro, ka tanku kuģi (prāmji) nekādā ziņā nevar pielidzināt buŗu kuģiem, jo tanku kuģis ir tas pats, kas tvaikonis, tikai ar to starpību, ka tvaikonim dzinējs iebūvēts, bet prāmim dzinējs atrodas priekšā resp. velkonis velk prāmi tauvā, tā tad, kā tvaikonis, tā arī prāmis pārvietojas ar mēchanisku dzinēja spēku.

Ņemot vērā sacīto, ostas nodokļi, par tanku kuģiem (prāmjiem) aprēķināmi, kā par tvaikoņiem.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 18. II 26. g. raksts Nr. 783 (ien. Nr. 2723).

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Loču nodeva.

Noteikumi par loču nodevu kuģiem Latvijas piekrastes braucienos.

(Izdoti uz likuma par kuģu nodokli no kuģiem piekrastes braucienos —

Lik. kr. 1930. g. 44 — 8. panta pamata.)

(Izslud. 1930. g. «V. V.» 102. num.)

1. Apmeklējot Latvijas ostas jūras braucienos, tāpat pārvietojot kuģus ostas rajonā, loču piepalīdzība ar zemāk norādītiem izņēmumiem ir obligātoriska visiem Latvijas piekrastes braucienu kuģiem, kas lielāki par 150 brutto reģistra tonnām tilpības.

No obligātoriskās loču lietošanas ir brīvi:

- 1) kuģi, kas neienāk ostā, bet nostājas jūrā pie Rīgas ostas ārpus laukuma, kas vilkts ar 2, 3 j. jūdžu radiju no Daugavgrīvas bākas, bet pie Ventspils un Liepājas ostas — ārpus ostas ārējiem moljiem vai viļņlaužiem;

2) visi Latvijas piekrastes braucienu kārtējas satiksmes kuģi. («V. V.» 205/32. g.).

2. Kuģiem, kuřiem loču lietošana ir obligātoriska, loču nodeva jāmaksā arī tad, ja viņi loču piepalīdzību nav lietojuši.

3. Loču nodeva ņemama atsevišķi kā par kuģa ievēšanu no jūras ostā, tā arī par izvešanu, par katru netto reģistra tonnu tilpības šādos apmēros:

- 1) līdz 500 netto reģ. tonnām tilpības Ls 0,06
bet ne mazāk kā Ls 2,50;
- 2) no 501—1000 netto reģ. tonnām tilpības „ 0,05
bet ne mazāk kā Ls 30,—;
- 3) no 1001 un vairāk netto reģ. tonnām tilpības „ 0,04
bet ne mazāk kā Ls 50,—.

4. **Atcelts.** («V. V.» 32/32. g.).

5. Ja kuģis, izejot jūrā, vētras, avarijas, ledus vai citu nepārvaramas varas apstākļu (force majeure) dēļ atgriežas atpakaļ ostā ar loci, kas speciāli uzņemts kuģa ievēšanai ostā, tad par kuģa atgriešanos ostā, kā arī par nākošo iziešanu jūrā loču nodeva maksājama 50% apmērā no 3. pantā norādītās takses.

6. Loču nodeva par kuģu pārvietošanu ostā ņemama šādos apmēros:

- par kuģi līdz 500 netto reģ. tonnām tilpības Ls 10,—
par kuģi no 501—1000 netto reģ. tonnām tilpības „ 15,—
par kuģi no 1001—un vairāk netto reģ. tonnām tilpības „ 20,—

7. Ja locim jāgaida uz kuģa bez savu tiešo uzdevumu izpildīšanas ilgāk par 2 stundām, tad par šo laiku kuģim jāmaksā soda nauda Ls 10,— apmērā par katru diennakti vai Ls 5,— par pus diennakti, pie kam laiks no 2—6 stundām skaitās par pus diennakti, bet ilgāks līdz 24 stundām — par veselu diennakti.

Piezīme. Šajā pantā paredzētā soda nauda nav jāmaksā, ja kuģa iziešana vai pārvietošana aizkavējusies valsts iestāžu rīcības vai arī miglas, vētras, sniegunība vai ledus apstākļu dēļ.

8. Kad kuģis aizvedis loci ārpus vietējās ostas loča rajonā, tad kuģa kapteiņa pienākums ir maksāt tieši locim komandējuma naudu

Ls 10,— dienā un ceļa naudu līdz viņa dienesta vietai. Ceļa nauda braukšanai pa dzelzceļu aprēķināma pēc II klases, bet braukšanai kuģī — pēc I klases biļetes maksas.

H. Celmiņš,
Ministru prezidents.

A. Petrevics.
Finanču ministrs.

Instrukcija pie noteikumiem par loču nodevu kuģiem Latvijas piekrastes braucienos.

(Izdota uz noteikumu par loču nodevu kuģiem Latvijas piekrastes braucienos — Lik. kr. 1930. g. 75 — 12. p. pamata.)

(Izslud. 1930. g. «V. V.» 143. num.).

1. No obligātoriskās loču lietošanas atsvabinātie kārtējās satiksmes kuģi ir brīvi no loču nodevas tikai tik ilgi, kamēr viņi uztur kārtēju kuģu satiksmi. Par visiem braucieniem, kuņus par kārtējiem neskaita, loču nodeva jāmaksā kā par kuģiem, kuņi neuztur kārtēju satiksmi.

2. Ja kuģi izejot jūrā vētras, avarijas, ledus vai citu nepārvaramas varas apstākļu (force majeure) dēļ atgriežas atpakaļ ostā bez loča, vai ar to pašu loci, kas kuģi izvedis jūrā un to nav atstājis, tad par kuģa atgriešanos ostā loču nodevas noteikumu 5. pantā minētā loču nodeva nav ņemama.

3. Obligātoriskā loču lietošanā ietilpst arī kuģu pārvietošana ostas rajonā.

Piezīme. Loču lietošana nav obligātoriska kuģim pārvietojoties pie krastmalas vienīgi ar savu tauvu palīdzību, tāpat pārvietojoties no kuģa pagaidu stāvēšanas vietas uz iekraušanas vai izkraušanas vietu, kā arī atbrīvojot vietu citam kuģim, ja šajā piezīmē minētā pārvietošana notikusi vienas krastmalas vai ostas baseina robežās.

4. Kuģi, kuņi brīvi no obligātoriskās loču lietošanas, ir brīvi arī no loču lietošanas kuģi pārvietojot.

5. Visiem kuģiem, kuņi brīvi no loču obligātoriskas lietošanas, kuģim ienākot ostā, izejot no ostas vai arī kuģi pārvietojot, loču nodeva tomēr jāmaksā gadījumos, kad viņi loča palīdzību faktiski izlieto.

6. Par noteikumu 5., 7. un 9. p. minētiem gadījumiem, tāpat arī par visām kuģa pārvietošanām un gadījumiem, kad ločus lietojuši kuģi, kuģiem loču lietošana nav obligātoriska, ostu valdes iesniedz rakstiskus ziņojumus attiecīgām muitām. Uz šo ziņojumu pamata, tāpat uz muitas ricībā esošo citu ziņu pamata, muitas iekasē pienākošos loču nodevu.

7. Par loču nodevas noteikumu 8. p. un loču nakts darbu takses 2. p. minēto maksājumu saņemšanu tieši no kuģa kapteiņa, īpašnieka vai aģenta, locis izsniedz attiecīgu kvīti.

Kvišu grāmatīņas ločiem izsniedz ostas valde. Izlietoto kvišu grāmatīņu piesakņi uzglabājami ostas valdes archīvā.

J. Kalējs,

Jūrniecības departamenta direktora v.

K. Meinerts,

Kuģniecības nodaļas vadītājs.

Loču nakts darbu takse.

(Izdota uz noteikumu par loču nodevu kuģiem Latvijas piekrastes braucienos — Lik. kr. 1930. g. 75 — 12. p. pamata.)

(Izslud. 1930. g. «V. V.» 143. num.).

1. Par kuģa ievēšanu ostā vai izvešanu no tās naktī (t. i. no saules rīeta līdz saules uzlēkšanai) ņemama papildu loču maksa:

par kuģi līdz	500	netto reģ. tonnām	Ls 15,—
„ „ no	501—1000	„ „ „	„ 18,—
„ „ „	1001—1500	„ „ „	„ 20,—
„ „ „	1501—2000	„ „ „	„ 25,—
„ „ „	2001 un vairāk	„ „ „	„ 30,—

Tanīs ostās, kur loči un loču kuģa personāls strādā vienā maiņā, šai pantā paredzēto maksu kā atlīdzību par nakts darbiem sadala tā, ka par katru braucienu Ls 4,— izmaksā loču kuģa personālam, bet pārējo ločiem.

Ostās, kurās loči vai loču kuģa personāls strādā vairākās maiņās, šajā pantā attiecīgi paredzētā maksa ieskaitāma valsts ienākumos.

2. Par kuģa pārvietošanu ostas rajonā naktī locis saņem tieši no kuģa kapteiņa, īpašnieka vai aģenta kā atlīdzību par nakts darbu par katru kuģa pārvietošanu:

		Vienā ostas rajonā		No viena ostas rajona uz otru	
par kuģi līdz	500 netto reģ. t	Ls	6,—	Ls	8,—
„ „ no	501—1000 „ „ „ „		7,—	„	10,—
„ „ „	1001—1500 „ „ „ „		8,—	„	12,—
„ „ „	1501—2000 „ „ „ „		10,—	„	15,—
„ „ „	2001 un vairāk „ „ „ „		12,—	„	18,—

Piezīme. Piemērojot šo pantu, ostas iedalītas šādos rajonos:

Rīga. I rajons: ostas lejas daļa līdz Volermuižai (ieskaitot);

II rajons: ostas augšdaļa augšpus Volermuižas.

Liepāja. I rajons: Priekšosta ar jauno ostu, Ziemas osta un

ostas kanālis līdz pilsētas tiltam; II rajons: Kaŗa osta vai

rajons augšpus pilsētas tilta.

Ventspils. I rajons: ostas lejas daļa līdz pontona tiltam; II ra-

jons: ostas augšdaļa augšpus pontona tilta.

3. 1. panta 1. daļā minēto maksu iekasē un sadala pēc piederības ostas valdes.

4. Šī takse attiecas uz visādu braucienu kuģiem.

5. Ar šo atcelti 1929. g. «Valdības Vēstnesī» 221. num. publicētie pārgrozījumi loču taksē.

J. Kalējs,

Jūrniecības departamenta direktora v.

K. Meinerts,

Kuģniecības nodaļas vadītājs.

Likums par loču nodevu Latvijas ostās no kuģiem ārzemju braucienos.

(Izslud. 1931. g. «V. V.» 70. num.)

1. No kuģiem, kas apmeklē Latvijas ostas ārzemju braucienos, ņemama loču nodeva sākot ar to laiku, kad stājas spēkā konvencija par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās.

2. Noteikumus par loču nodevas ņemšanu, apmēru un atsevišķu kuģu kategoriju atsvabināšanu no šīs nodevas izdod Ministru kabinets uz finanču ministra priekšlikumu.

3. Likums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Noteikumi par loču nodevu Latvijas ostās no kuģiem ārzemju braucienos.
(Izdoti uz likuma par loču nodevu Latvijas ostās no kuģiem ārzemju braucienos — Lik. kr. 1931. g. 66. — 2. panta pamata.)

(Izslud. 1931. g. «V. V.» 73. num.)

1. Loču piepalīdzība Latvijas ostās ir obligātoriska visiem kuģiem ārzemju braucienos, lielākiem par 75 brutto reģistra tonnām tilpības, izņemot 3. pantā minētos kuģus, kā arī kuģus, kas neienāk ostā, bet nostājas jūrā pie Rīgas ostas ārpus laukuma, kas vilkts ar 2, 3 j. jūdžu radiju no Daugavgrīvas bākas, bet pie Ventspils un Liepājas ostas — ārpus ostas ārējiem mōliem vai viļņlaužiem. («V. V.» 205/32. g.)

2. Noteikumi par loču nodevu kuģiem Latvijas piekrastes braucienos (Lik. kr. 1930. g. 75) 2.—12. panti attiecināmi arī uz kuģiem, kas apmeklē Latvijas ostas ārzemju braucienos.

3. No loču nodevas atbrīvoti visi kā pašu valsts, tā arī ārvalstu kara un valsts dienesta kuģi, kad uz tiem nepārvadā peļņas nolūkā kravu vai pasažierus.

Piezīme. Domstarpības šā panta piemērošanā dzīvē galīgi izšķīr finanču ministrs uz Jūrniecības departamenta priekšlikumu.

Šie noteikumi stājas spēkā 1931. g. 1. aprīlī.

K. Ulmanis,
Ministru prezidents.

J. Annuss,
Finanču ministrs.

Ledlaužu nodoklis.

Ledlaužu nodoklis Rīgas ostā.

Izvilkums no Nodokļu nolikuma (1928. g. izdev.).

419. No kuģiem, kuŗi ziemā apmeklē Rīgas ostu, tāpat no precēm, kuŗas šajā laikā ievē vai izvēd pa jūras ceļu Rīgas ostā, ņem ledlaužu nodokli, kuŗu aprēķina atsevišķi kā kuģiem un precēm ienākot, tā arī izejot.

420. Nodokļa lielumu, tāpat laiku, kuŗā nodokli ņem, nosaka Ministru kabinets.

421. No ledlaužu nodokļa atsvabināti valsts un pašvaldības iestāžu kuģi, kā Latvijas, tā arī ārvalstu, kad uz tiem nepārvadā tirdzniecības nolūkos pasažierus vai preces. Pie tādiem kuģiem pieder kara kuģi,

hidrografiski kuģi, kābeļkuģi, traleri, bāku kuģi, zemes sūcēju karavānas, ledlauži, peldošie ceļamie krāni, peldošie doki, pontoni un tamlīdzīgi dienesta kuģi.

422. Ledlaužu nodokli iekasē muitas iestādes.

Noteikumi par ledlaužu nodokļa lielumu un ņemšanas laiku Rīgas ostā.

(Izslud. 1931. g. «V. V.» 266. num.)

1. Nodokļu nolikuma (1928. g. izd.) IX pielikumu atvietot ar sekojošo:

Šā nolikuma 419. pantā paredzēto ledlaužu nodokli ņem šādos apmēros:

- 1) no kuģiem ienākot vai izejot — Ls 0,20 apmērā par katru netto reģ. tonnu tilpības;
- 2) no precēm, kuņas ievēd no ārzemēm vai izvēd uz ārzemēm un kas iedalītas konvencijas par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās (Lik. kr. 1931. g. 76) 10. p. I daļas a, b un c grupās, un no minētās konvencijas 10. p. III daļas a, b, un c punktos uzskaitītiem kokmateriāliem 50% apmērā no svara nodokļa likmēm, bet no minētās konvencijas 10. p. I daļas d un e grupās un 10. p. II daļā iedalītām precēm un 10. p. III daļas d un e punktos uzskaitītiem kokmateriāliem — 75% apmērā no svara nodokļa likmēm;
- 3) no precēm, kuņas ievēd vai izvēd pa jūru piekrastes braucienos — 50% apmērā no šā nolikuma 411. pantā paredzētām kravas nodokļa likmēm.

Piezīme. Konvencijā par minimālo ostas nodokļu ņemšanu no kuģiem ārzemju braucienos Latvijas un Igaunijas ostās (Lik. kr. 1931. g. 76) un šā nolikuma 412. pantā paredzētie atvieglojumi pie svara resp. kravas nodokļa maksāšanas attiecināmi arī uz ledlaužu nodokli.

2. Ledlaužu nodokli ņem laikā no 1. decembra līdz 15. aprīlim (ieskaitot).

Šie noteikumi stājas spēkā 1931. g. 1. decembrī.

Ledlaužu nodoklis Ventspils ostā.

(Muitas dep-ta 1931. g. 31. III 69. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka, saskaņā ar Ministru kabineta attiecīgu lēmumu, ledlauzīm «Krišjānis Valdemārs» pagaidām atļauts apkalpot kuģus, kuģi apmeklēt Ventspils ostu, neņemot par šiem pakalpojumiem ledlaužu nodokli.

P a m a t s: Jūr. dep-ta 25. III 31. g. r. Nr. K/13.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Kravas nodoklis.**Likums par nodokli no krāvām, kuņas ievēd Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos.**

(Izslud. 1927. g. «V. V.» 32. num.)

1. No krāvām, kuņas ievēd Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos, ņem kravas nodokli aprēķinot to:

A) no kravas brutto svara par katriem 100 kg: Latos.

1) par akmeņoglēm, cementu, darvu, drāti, dzelzs sārņiem, dzelzi un tēraudu (vecu) dzirnakmeņiem, ģipsu (maltu vai dedzinātu), glaubersāli, kaļķiem (dedzinātiem), kaolīnu chlorkaliju, koksu, krītu, kūdru, labību (graudu un pākšu krāvām, izņemot rudzus) miltiem (izņemot rudzu miltus), naftu, jēlu un tīrītu, naftas atliekām, petroleju, putraimiem, rūdām, sāli, sēklām visādām, salpetri 0,05

2) par cellulozu, gudronu, finieņa dēļiem, iesalu, koku izstrādājumiem pusgatavā veidā, koku ogleņiem, koku vilnu (Holzwolle), krēslu sēdāmiem, mannu un rīsiem, un citiem tiem līdzīgiem ārzemju produktiem, marmōru, neapstrādātu, naglām, visādām, pakulām, papi un papīru ruļļos un plāksnēs, sērkociņu stiebrīņiem, harpiusu, sveķiem, zivju konserviem 0,10

3) par visām pārējām, šai likumā neuzskaitītām krāvām 0,20

B) no kravas tilpuma par katru 7'×7'×7' kub. asi:

1) malkas dedzināmās, stutmalkas, papīrmalkas, stenceļu, mietu un kāršu 0,60

2) dēļiem, dēļu galiem un plankām, par standartu 0,50

C) no gabalu skaita:

- 1) baļķiem, brusām, kapbaļķiem, mastiem, mūrlatām, pāļiem, tēlēfōna un tēlēgrafa stabiem un tamlīdzīgiem materiāliem par gabalu 0,05

Piezīme. 2 botmasti, 2 galotnes, 2 timbeři, 3 slīpeři, 3 bluķi, 6 gulšņi, 6 pusslīpeři, 8 kārtis un 8 gab. papīr- vai stut- malkas skaitāmi par vienu baļķi.

- 2) dakstiņiem un ķieģeļiem visādiem, par 100 gabaliem 0,06
 3) krāsns podiem, par 100 gabaliem 0,10
 4) liellopiem un zirgiem, par gabalu 0,60
 5) teļiem, kumeļiem un pārējiem kustoņiem par gabalu 0,20

Piezīme 1. Mazākais nodoklis par visu ar kuģi vai plostu, vai laivu vienā iebraucienā ievesto krāvu ir viens lats, izņemot gadījumus, ja ievestās kravas kopsvars nepārsniedz 300 kilogramus, kad kravas nodoklis nav jāmaksā.

Piezīme 2. Maksājot kravas nodokli no svara, nepilnie 100 kg noapaļojami: 50 un vairāk — skaitāmi par 100 kg, mazāk par 50 kg — atmetami.

Piezīme 3. Svara nodoklis no jēlvielām viņu dabiskā stāvokli nedrīkst pārsniegt svara nodokli no izstrādājumiem, kuŗi izgatavoti no šīm jēlvielām.

2. No kravas nodokļa atsvabināti:

- 1) pasažieru bagāža, kas atrodas pie pasažiera un nav ievesta kravas dokumentos;
- 2) pasta sūtījumi;
- 3) balasts, kurināmie materiāli un smērvielas krāvu pārvadājošā kuģa vai laivas vajadzībām, kuģa personāla un pasažieru uztura līdzekļi;
- 4) kravas, kuŗas kuŗas resors pārvadā tieši savām vajadzībām;
- 5) kuģi un laivas, kuŗus ved saliktā vai izjauktā veidā uz cita kuģa klāja vai tilpnē;
- 6) kravas, par kuŗām kādā Latvijas ostā jau reiz nomaksāts piekrastes kravas nodoklis, ja pēc nomaksas pagājuši ne vairāk, kā 3 mēneši;
- 7) vienkāršie laukakmeņi un granītakmeņi (apstrādāti un neapstrādāti), kramakmeņi, ģipsa un kaļķakmeņi (nededzināti un nesasmalcināti), neapstrādātie trinamie akmeņi, vienkāršās kaļķu zemes, māli, grants un smiltis; visāda zeme;

- 8) kŗavas, kuŗas iznīcināmas saskaņā ar valsts likumiem;
- 9) kŗavas, kuŗas bojājuma dēļ lietošanai neder, ne kā gatavs izstrādājums, ne kā materiāls;
- 10) kŗavas, kuŗas pārvadā ostas rajonā;
- 11) kŗavas, kuŗas sagatavotas saimnieciskā ceļā uz Finanču ministrijas rīkojumu ostu izbūvju vajadzībām;
- 12) sekojošas pārtikas vielas:
 - a) rudzi graudos un miltos;
 - b) mājlopu un mājputnu gaļa, svaiga, sālīta un žāvēta; zivis svaigas, žāvētas un sālītas (arī siļķes); dzīvi putni; piens, krējums, sviests, siers un citi piena produkti; kartupeļi, sakņu un augļu dārzu ražojumi, sēnes un meŗa ogas, izņemot ārzemju augļus un ogas;
 - c) ledus;
- 13) salmi, siens, āboliņš un līdzīga lopbarība, kā arī dažādi lopbarības rauši un klijas;
- 14) mākslīgi mēsli un mēslojamas vielas (arī jūras mēsli);
- 15) zārki ar un bez līķiem, baznīcu un kapu zvani, kapu krusti un pieminekļi;
- 16) kŗavas, kuŗas avarijas vai vētras dēļ ievestas citā ostā un pēc tam izvestas pa jūras ceļu uz agrāk adresēto ostu, ja šādi iemesli pierādīti ar izrakstu no kuŗa žurnāla vai citiem dokumentiem.

3. Finanču ministram ir tiesība šai likumā neuzskaitītās preces ierindot katēgorijās ar zemāku kŗavas nodokļa likmi, vadoties no kŗavas vērtības.

4. Kŗavas nodokli iekasē attiecīgas muitas iestādes, vai uz finanču ministra rīkojumu — citas, viņam padotas iestādes.

5. Ja kuŗa kapteinis, kuŗa īpašnieks, plostinieks vai aģents neuzdod, vai nepareizi uzdod kŗavas svaru, tilpumu vai gabalu skaitu, sodāms administratīvā kārtā ar naudas sodu līdz 100 latiem un piedzenams nenomaksātais kŗavas nodoklis.

6. Laiku, no kuŗa šis likums piemērojams jaunierīkojamām ostām, nosaka finanču ministrs.

7. Puse no šī nodokļa ienākumiem ieskaitāma valsts ienākumos, bet otra puse par katru notecējušo mēnesi nododama attiecīgo ostas pil-

sētu pašvaldībām. Pēdējām nav tiesības par ostās, pa jūras ceļu piekrastes braucienos ievadamām un izvedamām krāvām ņemt citu kravas nodokli.

8. Instrukcijas šī likuma piemērošanai dzīvē izdod finanču ministrs.

L. Eķis,
Finanču ministrs.

A. Ozols,
Jūrniecības depart. direktors.

Instrukcija pie likuma par nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos.

(Izslud. 1937. g. 11. I. «V. V.» 7. num.)

(Izdota uz likuma par nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos (Lik. kr. 1927. g. 23.) 3. un 8. panta pamata.)

1. Zemāk norādītās kravas ierindotas likuma par nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos (Lik. kr. 1927. g. 23.):

1. panta A nodalījuma 1. punktā: koka briketes, kas presētas no zāģu skaidām, akmeņogļu briketes, kūdras briketes, čuguns, šķiru dzelzs, šķiru tērauds, kartupeļu milti, melase, miežu grūbas, špats;

1. panta A nodalījuma 2. punktā: drāšu ķēdes, mēbeļu tērauda atsperes, kastu dēļi, mucu dēļi, naftas atkritumu ražojums sprameks;

1. panta B nodalījuma 1. punktā: priežu un egļu kluči ar caurmēru tievgalī līdz 0,38 m (15").

2. Aprēķinot nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijā pa jūru piekrastes braucienos, jārikojas sekojoši:

1) par baļķi skaitāms koks, kuņa gaņums ir 6,40 m (21') vai vairāk un caurmērs tievgalī vismaz 0,18 m (7"), tāpat arī vismaz 5,5 m (18') gaņš koks, ja tā caurmērs tievgalī ir vismaz 0,23 m (9");

2) par pusbaļķi skaitāms koks, kuņš ir gaņāks par 2,74 m (9'), bet zem 6,40 m (21') un kuņa caurmērs tievgalī vismaz 0,18 m (7");

3) par galotni skaitāma koka tievgaļa daļa, kas gaņāka par 2,74 m (9'), bet īsāka par 6,40 m (21') un kuņas caurmērs tievgalī ir mazāks par 0,18 m (7");

4) par botmastu skaitāms koks, kuņa gaņums ir 6,40 m (21') vai vairāk un caurmērs tievgalī 0,10 m (4"), vai vairāk, bet mazāks par 0,18 m (7");

5) par kārti skaitāms koks, kuņam pie 6,40 m (21') gaļuma caurmērs tievgalī ir zem 0,10 m (4''); kārtis, kas īsākas par 6,40 m (21'), skaitāmas divas par vienu;

6) blukis (klucis) ir 2,13 m (7') — 2,74 m (9') gaļš koks ar caurmēru tievgalī 0,20 m (8'') un vairāk, bet tikpat gaļš koks, kuņ caurmērs tievgalī ir mazāks par 0,20 m (8''), skaitāms par stutmalku vai papīrmalku. Kluči, kas īsāki par 2,13 m (7'), skaitāmi divi par vienu;

7) tēsti koki: slīperis ir kantkoks ar izmēriem no 8''×8''×8' līdz 10''×10''×9';

gulšņi un pusslīpeņi ir kantkoki ar izmēriem no 5''×10''×9' līdz 6''×12''×9';

timbers ir kantkoks, gaļāks par 2,74 m (9'), bet īsāks par 5,18 m (17'); 5,18 m (17') un gaļāki kantkoki skaitāmi par brusām vai mūrļatām.

3. Ar apzīmējumu «finiera dēļi» (lik. 1. p. A nod. 2. punkts) jāsaprot arī finieņi plāksnēs.

Ar apzīmējumu «malka dedzināmā» (lik. 1. p. B nod. 1. punkts) jāsaprot arī šāļu malka.

Ar apzīmējumiem «kartupeļi, sakņu un augļu dārzu raļojumi, sēnes un meļa ogas» (lik. 2. p. 12. punkts), jāsaprot šie raļojumi svaigā veidā.

4. Par kļavām, kuņas ievē ostās un tieši no piekrastes braucienu kuļiem iekļauj kuļos tālāk sūtīšanai uz ārzemēm, jāmaksā kļavas nodoklis pēc vispārējiem noteikumiem.

Rīgā, 1936. g. 31. decembrī.

L. Ēķis,

Finanču ministrs.

A. Ozols,

Jūrnieceības depart. direktors.

Arn. Landovskis,

Muitas departamenta direktors.

Instrukcijas papildinājums pie likuma par nodokli no kļavām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos.

(Izslud. «V. V.» 1937. g. 18. aug. 184. num.)

Instrukcijas pie likuma par nodokli no kļavām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos («Vald. Vēstn.» 1937. g. 7. num.), 1. panta 4. rindkopu beigās papildināt ar vārdiem «spolišu malka ar caurmēru tievgalī līdz 0,15 m (6'') un gaļumu līdz 2,44 m (8')».

Rīgā, 1937. g. 16. augustā.

L. Ēķis,

Finanču ministrs.

A. Ozols,

Jūrnieceības depart. direktors.

Krāvas nodokļa iekasēšana.

(Muitas d-ta 1930. g. 23. VIII. 193. rīk.)

Paskaidrojot «likuma par nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos» 4. p. piemērošanu, Muitas departaments paziņo, ka krāvas nodoklis iekasējams no attiecīgā kuģa kapteiņa, vai kuģa aģentūras, bet ne no preču rīkotāja, resp. īpašnieka.

Šis noteikums attiecas arī uz velkoņiem, kuņi ievēl pa jūras ceļu plostus ar koku materiāliem.

P a m a t s: Jūrn. dep. 19. VIII 30. g. rakst. Nr. K/31.

B. Pavasars,

Muitas departamenta vicedirektors.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Krāvas nodokļa iekasēšana par plostiem.

(Muitas d-ta 1930. g. 25. IX. 217. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka par plostiem, kuņus ar velkoņiem ievēl no jūrmalas Rīgas ostā, muitai krāvas nodoklis nav jāiekasē, jo finanču ministrs, pamatojoties uz «Likuma par nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos» 4. p., ar š. g. 19. septembra rezolūciju uzdevis minētā nodokļa iekasēšanu Rīgas ostas valdei.

P a m a t s: Jūrn. d-ta 17. un 22. IX/30. g. raksti Nr. K/31.

B. Pavasars,

Muitas departamenta vicedirektora v. i.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Krāvas nodoklis par iesala ekstraktu.

(Muitas d-ta 1931. g. 28. III 64. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka krāvas nodoklis par iesala ekstraktu ņemams, saskaņā ar likuma par nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos («V. V.» Nr. 32/27. g.), 1. p. A. burta 3. pktu, t. i. 20 santimi par katriem 100 kg.

P a m a t s: Jūrn. dep-ta 20. III/31. g. r. Nr. K/31.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarīfu nodaļas vadītājs.

Pašvaldības nodoklis.

Likums par pašvaldības nodokli no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās ar kuģiem ārzemju braucienos.

(Izsl. 1927. g. «V. V.» 32. num.)

1. No krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru ar kuģiem ārzemju braucienos, ņemams svāra nodoklis par labu attiecīgai ostas pilsētas pašvaldībai tādos pat apmēros un pēc tādiem pašiem noteikumiem, kādi paredzēti valsts svāra nodoklim.

2. No 1. pantā minētā pašvaldību svāra nodokļa brīvas sekojošas preces:

- a) visas transitpreces;
- b) akmeņogles, kokss, briketes, nafta;
- c) labība graudos, sāls, siļķes;
- d) lopbarības rauši, klijas, mākslīgi mēsli.

3. Nodokli iekasē attiecīgas muitas iestādes. Iekasētā nodokļa ienākumi par katru notecējušo mēnesi nododami attiecīgai ostas pilsētas pašvaldībai. Pašvaldībām par ostās pa jūras ceļu ārzemju braucienos ievēdamām un izvēdamām krāvām nav tiesība ņemt citu krāvas nodokli.

«Pašvaldības nodokļa» un «nodokļa no krāvām, kuņas ievē piekrastes braucienos», aprēķināšanas kārtība.

(Muitas d-ta 1927. g. 22. III 50. rīk.)

Sakarā ar dažu muišu pieprasījumiem, pašvaldības nodokļa un nodokļa no krāvām, kuņas ievē piekrastes braucienos (1927. g. «V. V.» Nr. 32), aprēķināšanas lietā, Muiņas departaments paskaidro sekojošo:

1) Pašvaldības nodoklis no krāvām, kuņas ievē kuģi ārzemju braucienos un, kuņas nenomuitotas sūta uz otru ostu, ir iekasējams, ievērojot tomēr likuma par pašvaldības nodokli 2. p. noteikumus.

2) Ja transitam pieteiktās preces (m. lik. 138. p. piel. 1. p. un lik. par pašvald. nodokli 2. p. «a» pkts) laiž apgrozībā vietējā tirgū, tad pašvaldības nodoklis iekasējams, izlaižot šīs preces no muitas pārziņas.

3) Nodoklis no krāvām, kuņas ievē Latvijas ostās pa jūru piekrastes braucienos, ņemams tikai no krāvām, kuņas ievē ostās, bet par precēm, kuņas izvē no ostām, nekāds nodoklis nav iekasējams.

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,
Tarifu nodaļas vadītājs.

Pašvaldības nodokļa iekasēšanas kārtība.

(Muitas d-ta 1927. g. 11. IV 60. rīk.)

Papildinot rīkojumu Nr. 50/1927. g., Muitas departaments paskaidro, ka gadījumā, ja transitam pieteiktās preces (muitas lik. 138. p. pielik. 1. p. un likuma par pašv. nod. 2. p. «a» pkts), kuŗas pienākušas kādā muitā pa jūras ceļu, pārsūta uz kādu citu muitu un tur tiek izlaistas vietējā tirgū, tad pašvaldības nodoklis iekasējams papildus un pārskaitāms tās muiņas rīcībā, kuŗā prece pienākusi no ārzemēm.

P a m a t s: Jūrniecības dep-ta 7. IV 27. g. raksts Nr. K/31.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Pašvaldības nodoklis par mākslīgiem mēsliem.

(Muitas dep-ta 1927. g. 27. VI 96. rīk.)

Muitas departaments paskaidro, ka zem likuma par pašvaldības nodokli 2. d. pktā minētiem «mākslīgiem mēsliem», kuŗi atsvabināti no pašvaldības nodokļa, saprotami ne tikai tie mākslīgie mēsli, kas minēti ievadmuitas tarifa 41. p., bet arī visas pārējās mēslošanas vielas (p. p., Stassfurtes sāļi, čili salpetris u. c.).

P a m a t s: Pašv. d-ta 4. VI 27. g. raksts Nr. 103717, (ien. Nr. 9308).

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Pašvaldības nodoklis par mākslīgiem mēsliem.

(Muitas d-ta 1927. g. 27. VII 121. rīk.)

Papildinot savu š. g. 27. jūnija rīkojumu Nr. 96, Muitas departaments paziņo, ka rīkojums Nr. 96. uzskatāms kā paskaidrojums pie likuma par pašvaldības nodokli 2-d. pkta un attiecināms uz visu laiku, kamēr spēkā minētais likums.

Ņemot vērā sacīto, gadījumā, ja muiņas līdz minētā rīkojuma izdošanai būtu iekasējušas pašvaldības nodokli par rīkojumā Nr. 96. paredzētām mēslošanas vielām, tad minētais nodoklis atmaksājams uz muit. lik. 509. p. pamata.

P a m a t s: V. k. 18. VII 1927. g. raksts Nr. 4950/F. 4. (ien. Nr. 11674).

L. Vaguls,

Muitas departamenta vicedirektors.

J. Kļaviņš,

Tarifu nodaļas vadītājs.

Ostas nodokļi Lielupes rajonā.

Likums par ostas nodokļu un loču nodevas ņemšanu Lielupes rajonā.

(Izslud. 1936. g. 19. VI. «V. V.» 136. num.)

1. Par kuģiem, kas jūras braucienos apmeklē Lielupes rajonu, kā arī par kņavām, kas ar šiem kuģiem tur ievestas, vai no turienes izvestas, ņemami tonnāžas, svāra, kuģu, kņavas un ledlaužu nodokļi un loču nodeva saskaņā ar attiecīgiem likumiem un noteikumiem par šo nodokļu un nodevas ņemšanu Rīgas ostā, pie kam, aprēķinot loču nodevu par kuģu ievēšanu Lielupes rajonā, vai izvēšanu no turienes, vai pārvietošanu Lielupes rajonā, vai no Lielupes rajona uz Rīgas ostu, vai otrādi, noteikumu par loču nodevu kuģiem Latvijas piekrastes braucienos (Lik. kr. 1930. g. 75.) 3. un 6. pantā noteiktā loču nodeva paaugstināma par 25 %.

2. Lielupes rajonā ietilpst Lielupe ar visiem tās atzarojumiem un pietekām.

3. Instrukciju šā likuma izvēšanai dzīvē izdod finanču ministrs. 1936. g. 19. jūnijā.

Instrukcija pie likuma par ostas nodokļu un loču nodevas ņemšanu Lielupes rajonā.

(Izdota uz likuma par ostas nodokļu un loču nodevas ņemšanu Lielupes rajonā [«Vald. Vēstn.» 1936. g. 136. num.] 3. p. pamata.)

(Izslud. 1936. g. 9. VII «V. V.» 151. num.)

1. Kuģi, kas piekrastes braucienos apmeklē Lielupes rajonu no Lielupes ietēkas jūrā līdz Jelgavai, jāpieteic ūdensceļu uzraugam Slokā, bet tie, kas apmeklē Jelgavu, vai Lielupes rajonu augšpus Jelgavas — Lielupes ūdensceļu rajona pārzinim Jelgavā.

Kuģi ārzemju braucienos jāpieteic Rīgas muitnīcai.

2. Ostas nodokļi un loču nodeva par kuģiem piekrastes braucienos, ja tie apmeklē Lielupes rajonu, un arī nodokli par kņavām, kuņas šie kuģi ievēduši Lielupes rajonā, jāiekasē attiecīgām 1. pantā minētām Lielupes ūdensceļu uzraudzības amatpersonām.

3. Ostas nodokļi un loču nodeva par kuģiem ārzemju braucienos, ja tie apmeklē Lielupes rajonu, un arī ostas nodokļi par kņavām, kuņas tie ievēduši, vai no šā rajona izved, jāiekasē Rīgas muitnīcai.

4. Ja kuģis piekrastes braucienos ienāk Rīgas ostā vai Lielupes rajonā, un kuģa vadītājs, īpašnieks vai aģents paziņo, ka kuģi pārvietos no

Rīgas ostas uz Lielupes rajonu, vai otrādi, tad iestādei vai amatpersonai, kuņas uzdevums iekasēt ostas nodokļus un nodevas par kuģa ienākšanu, jāatzīmē kuģa pasē par šajā braucienā samaksātiem ostas nodokļiem un nodevām.

5. Ja kuģis iebrācis no jūras Lielupes rajonā caur Rīgas ostu, vai izbrācis no Lielupes rajona jūrā caur Rīgas ostu, neizdarot pēdējā nekādas kravas vai pasažieru operācijas, tad par caurbrāukšanu caur Rīgas ostu ostas nodokļi nav jāmaksā.

Šie noteikumi attiecīgi jāpiemēro gadījumiem, kad kuģis jūras braucienā iebrāc Rīgas ostā, vai izbrāc no tās caur Lielupes rajonu.

6. Braucieni, kad kuģis no ārzemēm vai piekrastes ievestās kravas izdošanai, vai pasažieru izlaišanai, vai uz ārzemēm vai piekrasti izvedamās kravas, vai pasažieru papildināšanai, vai citu ar šādiem braucieniem saistītu iemeslu dēļ pāriet no Rīgas ostas uz Lielupes rajonu, vai otrādi, attiecībā uz ostas nodokļu un loču nodevas ņemšanu jāuzskata par pārvietošanos vienas ostas robežās.

7. Loču maksa par nakts darbiem Lielupes rajonā jāaprēķina saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kādi pastāv Rīgas ostā, paaugstinot loču nakts darbu taksu par 25%.

Kuģa pārvietošana no Lielupes rajona uz Rīgas ostu vai otrādi naktī, attiecībā uz loču maksas aprēķināšanu, jāuzskata par pārvietošanu no viena ostas rajona uz otru, bet viss Lielupes rajons — par vienu rajonu.

Rīgā, 1936. g. 3. jūlijā.

L. Eķis,

Finanču ministrs.

A. Ozols,

Jūrmieciņas departamenta direktors.

Ostas celtņu lietošanas tarīfi.

Finanču ministrijas rīkojums.

(Izslud. 1935. g. 30. IV «V. V.» 97. num.)

Par Rīgas muitas dārzā uzstādīto pusportālceltņu lietošanu noteikti sekojoši tarīfi:

1) p ē c s v a r a:

par katru izkrāutu tonnu — Ls 0,45, pie kam nepilnu tonnu skaits skaitās par pilnu; mazākā maksa par katra celtņa lietošanu, neatkarīgi no izkrāutā vairuma — Ls 6,—;

2) pēc laika:

par katru celtna darba stundu — Ls 6,—, pie kam nepilna pusstunda skaitās par pilnu pusstundu; mazākā maksa par katra celtna lietošanu, neatkarīgi no laika — Ls 6,—.

Maksu par celtnu lietošanu, aprēķinātu pēc šiem tarīfiem, sedz:

- a) 50% kuģa īpašnieks;
- b) 25% štaueru kantoris, un
- c) 25% muitas artelis.

Nauda iemaksājama Rīgas muitai.

Šis rīkojums stājas spēkā 1935. g. 1. maijā, no kāda laika atcelts 1927. g. 22. aprīļa rīkojums («Vald. Vēstn.» 1927. g. 93. num.).

1935. g. 27. aprīlī.

A. Ozols,

Jūrniecības departamenta direktors.

Tarīfs Ventspils ostas 40 ton. elektriskā celtna lietošanai.

(Izslud. 1931. g. «V. V.» 46. num.)

No š. g. 1. marta par Ventspils ostas 40 ton. elektriskā krasta celtna lietošanu noteikts tarīfs Ls 3,80 par vienas tonnas vienreizēju celšanu.

Mazākā maksa par kuģu apkalpošanu ar celtni — 25 lati, ja arī izcelto tonnu skaits nedotu šo summu.

Ja celtna darbu nav iespējams aprēķināt pēc tonnām, tad par pirmo pilno vai nepilno darba stundu ņemami 30 lati, par otro — 25 lati un par katru tālāko — 20 lati.

A. Ozols,

Jūrniecības departamenta direktors.

A. Gilberte,

Vecākā darbvede.

Akcīzes nodoklis.

Akcīzes un papildu akcīzes nodoklis.

Izvilkums no Akcīzes nolikuma.

Alkoholiskas vielas un raugs.

37. p. Valsts ienākums no dzērieniem un citām alkoholiskām vielām, kā arī no rauga, etiķa, parfimerijām un kosmētikas preparātiem sastādās:

- 1)
- 2) no akcīzes nodokļa (38. p.);
- 3) no papildu akcīzes nodokļa uz spirta izstrādājumiem dzērienos;
- 4)

38. p. Ar akcīzes nodokli apliekami:

- 1) no dažādām vielām dedzināts spirts;
- 2) no ārzemēm ievesti spirta izstrādājumi dzērienos;
- 3) alus;
- 4) alkoholisks iesala kvass;
- 5) medalus jeb medus kvass;
- 6) vīni;
- 7) raugs, kā iekšzemes, tā no ārzemēm ievestais.

127. p. Spirta akcīzes nodokļa aprēķināšanas vienība ir viens litrs absolūta alkohola.

158. p. Spirta izstrādājumi, ko nelieto kā dzērienus, kā: laka, polītūra, etiķis un citi, nav apliekami ar 37. p. 3. punktā minēto papildu nodokli.

165. p. Neatkarīgi no akcīzes nodokļa, kas samaksāts no liķieņu izgatavošanai izlietotā spirta, par liķieņiem maksājams vēl papildu akcīzes nodoklis, kuŗa lielumu nosaka finanču ministrs.

166. p.

Piezīme. Ievedot no ārzemēm rumu, konjaku, araku u. c., kā arī liķieņus, jāmaksā pamata akcīzes nodoklis pēc noteikumiem, ko izdod finanču ministrs.

255. p. Atļauts ievest, glabāt un pārdot tikai dabiskus augļu, ogu un ķekaru vīnus, kas izgatavoti saskaņā ar attiecīgas valsts vīnu ražošanas un tirdzniecības noteikumiem un sertifikātiem.

268. p. Ārzemēs ražotos augļu un ogu vīnus atļauts Latvijā ievest tikai tādus, kas pilnā apmērā apmierina visus šās (VII) nodaļas noteikumus.

Iesala ekstrakts.

394. p. Ievest no ārzemēm iesala ekstraktu cietā vai pulverizētā veidā aizliegts.

403. Izvedot iesala ekstraktu uz ārzemēm, sūtītājam atmaksā akcīzes nodokli, ja ir pierādīts, ka izvešana tiešām notikusi, aprēķinot nodokli par 1 kilogramu izvestā ekstrakta uz katru 1,25 kilograma iesala. Finanču ministrs izdod sīkākus noteikumus par ekstrakta izvešanu uz ārzemēm un akcīzes atmaksu.

404. p. No ārzemēm šķidrā veidā ievests iesala ekstrakts aplikams ar akcīzes nodokli, neatkarīgi no muiņas nodokļa.

Bezalkoholiski dzērieni.

409. p. No pārdošanai papildītiem dabiskiem minerālūdeņiem, tāpat no mākslīgi izgatavotiem minerālūdeņiem, limonādēm, augļūdeņiem un citiem mākslīgi izgatavotiem bezalkoholiskiem dzērieniem, kā šejienes, tā ievestiem, ja tos jau neaplik ar nodokli uz cita likuma pamata, ņemams akcīzes nodoklis.

Finanču ministrs ir pilnvarots tuvāk noteikt, kādi dzērieni uz šās sadaļas pamata aplikami ar akcīzes nodokli.

No vietām, kas izgatavo šinī pantā minētos dzērienus, ņemams patenta nodoklis.

410. p. Akcīzes nodoklis no 409. pantā minētiem dzērieniem ņemams 12 santimu no litra.

Tēja.

425. p. No ārzemēm ievadamā tēja aplikama ar akcīzes nodokli šādos apmēros:

Tējas nosaukums	Labums	Nodoklis no kilograma	Augstākā pārdošanas cena par kilogramu
1) Ķīnas tēja	augstākā	Ls 2,00	brīva
	1.	„ 1,60	Ls 6,00
	2.	„ 1,20	„ 5,20
	3.	„ 0,80	„ 4,00
2) Ceilonas tēja	1.	„ 1,60	brīva
	2.	„ 1,20	„ 4,40
3) no SPRS ievadamā tēja .	augstākā	„ 1,60	brīva
	1.	„ 1,20	„ 5,20
	2.	„ 0,80	„ 4,80

Piezīme. Ne pārdošanai, bet paša lietošanai ievestā tēja apliekama ar akcīzes nodokli pēc augstākās likmes.

Tabaka un tabakas izstrādājumi.

439. p. Tabakas ieņēmumi valstij par labu ir:

- 1) akcīzes nodoklis no pārstrādātās tabakas, ko ņem, apliekot tabakas izstrādājumus ar bandrolēm, un
- 2)

Piezīme. Par pārstrādātu tabaku uzskatāma berzta vai griezta tabaka, kā arī dažādi tabakas izstrādājumi (smēķējamā un šnau-camā tabaka, cigāri, papirosi, cigaretes, cigarilles u. t. t.).

441. p. No ārzemēm lapu tabaku izrakstīt un no muitnīcas saņemt var tabakas fabrikanti un lapu tabakas noliktavu īpašnieki.

453. p. Ārzesmes un vietējā lapu tabaka no noliktavām izlaižama iesaiņojumiem, ne mazākiem par desmit kilogramiem.

570. p. Ārzemju tabaka apliekama ar šādu akcīzes nodokli:

Tabakas nosaukums	Tabakas šķira	Nodoklis no kilograma
Smēķējamā	I	Ls 13,90
„	II	„ 10,30
„	III	„ 3,10
Šnau-camā un sūkājamā	—	„ 9,—

(«V. V.» 4/37. g.)

572. p. Papirosi un cigaretes no ārzemes tabakas apliekami ar šādu akcīzes nodokli:

Šķira	Tabakas svars 1000 gabalos	Nodoklis no 1000 gabaliem
Augstākā	līdz 650 g	Ls 13,40
I	„ 650 g	„ 11,80
II	„ 600 g	„ 10,—
III	„ 550 g	„ 8,30

(«V. V.» 4/37. g.)

Cigarilles pielīdzināmas augstākās šķiras papirosiem pēc nodokļa, svara un pārdošanas cenas.

Ja tabakas svars augstākās šķiras papirosos un cigāretēs, kā arī cigarillēs 1000 gabalos pārsniedz 650 gramus, tad par katriem turpmākiem pilniem, kā arī nepilniem 650 gramiem nodoklis maksājams šās šķiras apmērā. Tabakas svars pirmās, otrās un trešās šķiras papirosos un cigāretēs nedrīkst būt vairāk, nekā šīm pēdējām šķirām šīnī pantā paredzēts.

573. p. Cigāri no ārzemes tabakas apliekami ar šādu akcīzes nodokli:

Cigāru šķira	Tabakas svars 1000 gabalos	Nodoklis no 1000 gabaliem
I	līdz 6 kg	Ls 35,—
II	„ 6 kg	„ 25,—

Ja I šķiras cigāri smagāki par 6 kilogramiem 1000 gabalos, tad par katriem turpmākiem pilniem vai nepilniem 6 kilogramiem 1000 gabalos maksājami 35 lati; II šķiras cigāru svars nedrīkst pārsniegt 6 kilogramus 1000 gabalos. («V. V.» 4/37. g.)

575. p. No ārzemēm pārstrādātā veidā ievestā tabaka un tabakas izstrādājumi apliekami ar akcīzes nodokli saskaņā ar šās (V) sadaļas noteikumiem.

576. p. No ārzemēm ievestā tabaka un tabakas izstrādājumi apliekami ar akcīzes bandrolēm muitas iestāžu telpās. Finanču ministrs izdod sīkākus noteikumus par ārzemju tabakas preču bandrolēšanu.

Čaulītes un papirosu papīrs.

599. p. Čaulītes, tā iekšzemē izgatavotas, kā no ārzemēm ievestās, apliekamas ar nodokli 10 santīmu no 100 gabaliem, un izlaižamas bandrolētos iesaiņojumos pa 100, 200 un 250 gabaliem.

601. p. Griezts, locīts vai čekots papirosu papīrs izlaižams atsevišķās grāmatiņās, pa 50 vai 100 lapiņām katrā, un apliekams ar nodokli 3 santimi no katrām 50 lapiņām, pie kam griezumš, locījums vai čekojums nedrīkst pārsniegt 40 kvadrācentimetrus. Par katriem turpmākiem 40 kvadrācentimetriem vai to daļām jāpiemaksā 3 santimi no katrām 50 lapiņām.

S ē r k o c i ņ i.

628. p. Sērkociņi, tā iekšzemē izgatavotie, kā no ārzemēm ievestie, apliekami ar nodokli 1,20 santima no katra iesaiņojuma līdz 75 gabaliem; par katriem turpmākiem 75 gabaliem vienā iesaiņojumā piemaksājami 1,20 santima. («V. V.» 52/35. g.)

M i n e r ā l e ļ ģ a, p a r a f ī n s u n z e m e s v a s k i.

639. p. Akcīzes nodoklim pakļauti kā no ārzemēm ievestie, tā iekšzemē pārstrādātie produkti, kas iegūti no naftas, brūnogles un šīfera, kā arī dažādi zemes vaski.

640. p. Akcīzes nodoklis ņemams no kilograma sekojošos apmēros:

- 1) no benzīna un tam līdzīgiem destillātiem, ar īpatnējo svaru līdz 0,790 pie 15°C; uzliesmojums zem 21°C, destillācijas beigās līdz 225°C 6 santimi;
- 2) no vieglās petrolejas un tai līdzīgiem destillātiem ar īpatnējo svaru no 0,770—0,850 pie 15°C un uzliesmojuma temperatūru virs 21°C; destillātu saturs līdz 250°C virs 87% (pēc tilp.) 6 santimi;
- 3) no parastās petrolejas un tās destillātiem, ar īpatnējo svaru no 0,770—0,850 pie 15°C; uzliesmojuma temperatūra virs 21°C; destillātu saturs līdz 250°C līdz 87%, līdz 300°C virs 90% (pēc tilp.); destillācijas beigās virs 285°C 3 santimi;
- 4) no gāzeļļas, ar īpatnējo svaru zem 0,885 pie 15°C; līdz 275°C pārtvaikošanas mazāk par 30% (pēc tilp.); līdz 350°C pārtvaikošanas vairāk par 90% (pēc tilp.); uzliesmojuma temperatūra (slēgtā traukā) no 50—120°C; stigrība pēc Englera pie 20°C maksim. 2,6 3 santimi;

- 5) no solār-, parafīn- un smēreļļām un tām līdzīgiem destillātiem, ar īpatnējo svaru virs 0,850, uzliesmojuma temperātūru (slēgtā traukā) virs 120°C un stigribu pēc Englera pie 20°C virs 2,6, kā arī no tīrītiem un netīrītiem zemes vaskiem, vazelīna, parafīna u. t. l. , 15 santimi,

Piezīme. Akcīzes nodokli aprēķinot, īpatnējam svaram vienam pašam nav izšķirošas nozīmes.

641. p. No akcīzes nodokļa atsvabināmi šādi naftas, brūnogļu un šifera produkti:

- 1) visi necaurspīdīgie produkti ar viskozitāti pie 50°C Englera aparātā zem 6, kuņķos ir sveķu ne mazāk kā 8% pēc sērskābes metodes un ar uzliesmojuma temperātūru ne augstāku par 120°C Martensa Penska aparātā;
- 2) visi necaurspīdīgie produkti, kuņķos ir sveķu no 40—55%, ja to uzliesmojuma temperātūra nepārsniedz 180°C Martensa Penska aparātā;
- 3) visi necaurspīdīgie produkti, ar sveķu saturu sākot no 55%.

Vīni.

II piel. II nod. Kā iekšzemē ražotie, tā no ārzemēm ievestie augļu, ogu, ķekaru un rozīnu vīni apliekami ar sekojošo akcīzes nodokli no litra pārdošanā laižamā vīna:

I. Augļu un ogu vīni:

- 1) neputojošie, ar alkohola saturu virs 1,5° pēc Trallesa Ls —,30
- 2) putojošie „ 1,—
- 3) augļu un ogu sula, ar alkohola saturu līdz 1,5° pēc Trallesa „ —,30

II. Ķekaru vīni:

- 1) neputojošie:
 - a) ar alkohola saturu līdz 13° pēc Trallesa „ 2,—
 - b) ar alkohola saturu virs 13° pēc Trallesa „ 3,—
- 2) putojošie „ 4,—

III. Rozīnu vīni:

- 1) vispārējai lietošanai „ 4,—
- 2) žīdu reliģiskām vajadzībām „ —,50

Piezīme. Finanču ministrs var noteikt daudzumu un kārtību, kādā izsniedzams rozīnu vīns žīdu reliģiskām vajadzībām.

Alus un porteris.

II piel. III nod. 5. p. No ārzemēm ievests alus apliekams ar akcīzes nodokli 1 latu 10 santimi un porteris 2 lati 20 santimi no kilograma iesala, skaitot 4 litrus alus vai 3 litrus porteža par 1 kilogramu iesala. («V. V.» 145/35.)

Spirits.

II piel. IV nod. No visiem materiāliem izgatavots spirts, kā iekšzemē ražotais, tā no ārzemēm ievestais, apliekams ar akcīzes nodokli 6 lati 50 santimi par litru absolūta alkohola.

Raugis.

II piel. V nod. Kā iekšzemē ražotais, tā no ārzemēm ievestais raugs apliekams ar akcīzes nodokli: a) presētais — 2 lati 50 sant. no kilograma un b) kaltētais «Florylins» un citi t. l. — 6 lati 50 santimi no kilograma.

Apstiprinu.

Rīgā, 1937. g. 11. janvārī.

Finanču ministrs L. Ēķis.

Rīkojums par akcīzes nodokļa ievākšanu no ievadamām ārzemju precēm.

(Izslud. 1937. g. 14. I. «V. V.» 10. num.)

1. Vispārīgie noteikumi.

1. Akcīzes nodokli ņem, iekasējot to skaidrā naudā par akcīzei padotiem priekšmetiem vai apliekot pēdējos ar bandrolēm. Bez tam vēl ņem naudā 3% piemaksas no alkoholiskiem dzērieniem pie to pārdošanas cenām Kultūras un zemes ceļu fondiem katram un no tabakas izstrādājumiem pie to akcīzes bandroļu vērtības Kultūras fondam par labu. Akcīzes nodokļu tarīfs un piemaksu lielums norādīti sevišķā Nodokļu departamenta sarakstā kā pielikumā pie šī §.

2. Par precēm, ko neapliek ar bandrolēm un izdod tieši no muitnīcas preču rīkotājiem, muitnīca aprēķina un iekasē akcīzes nodokli un vajadzības gadījumā arī 3% piemaksas reizē ar muitas nodokli. Ienākušās akcīzes nodokļa un piemaksu summas kopā ar muitas nodokļiem muitnīca iemaksā Latvijas bankā Muitas departamenta nenoskaidroto nodokļu rē-

ķinā, pēc kam Muitas departaments tās pārskaita nākošā mēnesī pēc norēķina mēneša attiecīgos valsts ieņēmumu rēķinos. Akcīzes ienākumus ieskaita Nodokļu departamenta ieņēmumu rēķinā E. Nr. 51 un piemaksas Nodokļu departamenta speciālu līdzekļu rēķinā S. N. 730.

3. Preces, no kurām akcīzes nodokli ņem, appliekot tās ar bandrolēm, muitnīca nodod kopā ar pavadrakstu pie muitnīcas ierīkotai akcīzes bandrolētavai apbandrolēšanai. Kur akcīzes bandrolētavu nav, bandrolēšanu izdara muitnīcā nodokļu amatpersonas uzraudzībā. Nodokļu amatpersona izdod preču īpašniekam rakstu Latvijas bankai, vajadzīgo bandroļu izpirkšanai, un vajadzības gadījumos 3% piemaksu iemaksai. Bandroles pēc saņemšanas īpašniekam jānodod nodokļu amatpersonai preču apbandrolēšanas nolūkam.

Kad bandrolēšanu izdara muitnīcā nodokļu amatpersonas uzraudzībā, uz preču pārbaudes dokumenta jāuzraksta nodokļu amatpersonas parakstīta atzīme par preču apbandrolēšanai izlietoto bandroļu skaitu un vērtību. Apbandrolētās preces no bandrolētavas izved kopā ar pavadrakstu, ko paraksta nodokļu amatpersona un preču saņēmējs.

4. Visas bandroles apzīmogojamas ar akcīzes bandrolētavas vai, kur tādas nav, ar nodokļu amatpersonas zīmogu.

5. Bandrolētava raksta pēc Nodokļu departamenta noteiktā parauga sevišķas grāmatas, kurās ieraksta bandrolēšanai ievestās un izvestās preces. Noraksti no šīm grāmatām jāiesūta par katru pagājušo mēnesi Nodokļu departamenta akcīzes nodaļai ne vēlāk par nākošā mēneša 10. dienu.

6. Par ievāktu akcīzes nodokli no ievestām precēm muitnīca iesūta pārskatu par katru pagājušo mēnesi Nodokļu departamenta akcīzes nodaļai ne vēlāk par nākošā mēneša 15. dienu. Ja kādu mēnesi šādi nodokļi nebūtu ienākuši, tad muitnīca vienkārši paziņo akcīzes nodaļai, ka akcīzes ieņēmumi pārskata mēnesī nav bijuši.

7. Ja no ārzemēm ar bandrolēm apliekamās preces, izņemot Muitas tarīfu vispārīgo noteikumu 19. p. b punktā minēto gadījumu, ievēd ceļotāji vai tās pienāk sūtījumos privātām personām pašu lietošanai un acīmredzot nav domātas tirdzniecības nolūkam, tad turpmāk noteiktos daudzumos šīs preces var neaplikt ar bandrolēm, bet, izlaižot tās no muitas pārziņas, muitnīca iekasē pienākušos akcīzes nodokli kopā ar citiem nodokļiem un maksājumiem:

Smēķējamā tabaka — apm. 0,2 kg.

Cigāri un cigarilles — 50 gab.

Papirosi un cigaretes — 100 gab.

Tēja — apm. 0,250 kg.

Alkoholiskie dzērieni — 2 pudeles.

Minerālūdeņi — 2 pudeles.

Sērkokociņi — 12 kastītes.

II. Tabaka.

8. No ārzemēm ievesto lapu tabaku var saņemt no muitnīcas tabakas fabrikanti un lapu tabakas noliktavu īpašnieki. (Akcīzes nol. 441. p.)

9. Lapu tabaku izlaiž no muitas pārziņas un nosūta uz tabakas fabriku vai noliktavu nodokļu amatpersonai kopā ar muitnīcas pavadrakstu un preču izlaišanas atļauju. Nodokļu amatpersona pēc pavadraksta salīdzināšanas ar preču izlaišanas atļauju patur sev pavadrakstu, bet par tabakas saņemšanu savā uzraudzībā parakstās preču izlaišanas atļaujā, atzīmējot arī, ar kādu pavadrakstu tabaka saņemta fabrikas noliktavā, pēc kam šo izlaišanas atļauju nosūta atpakaļ muitnīcai. Reizē ar nodokļu amatpersonu par tabakas saņemšanu parakstās izlaišanas atļaujā arī preces rīkotājs vai viņa pilnvarotais.

10. Tabakas fabrikanti un tie tabakas lielnoliktavu īpašnieki, kuriem ir tiesība tirgoties ar ārzemju lapu tabaku (Akc. nol. 441. p.), var saņemt caur muitnīcu no ārzemēm ievedamos lapu tabakas paraugus mazākos daudzumos, nekā tas paredzēts Akcīzes nolikuma 453. pantā. Lapu tabakas paraugus tabakas fabrikām un lapu tabakas noliktavām izlaiž no muitnīcas 9. § kārtībā; fabrikās un noliktavās šie paraugi jāiegrāmato ienākumā vispārējā kārtībā. Personām un firmām, kam ir tiesība tirgoties ar lapu tabaku, bet nav pašām savu noliktavu telpu, lapu tabakas paraugi izdodami caur akcīzes bandrolētavu 11.—16. § kārtībā.

11. No ārzemēm ievestos lapu tabakas paraugus, ko saņem personas un firmas, kam ir tiesības tirgoties ar lapu tabaku, bet nav pašām savu noliktavu telpu, izlaiž no akcīzes bandrolētavas, nodrošinot akcīzes nodokli skaidrā naudā pēc 1., 2. un 3. šķiras smēķējamās tabakas vidējās (caurmēra) akcīzes. Pienākošās drošības nauda jāiemaksā Nodokļu departamenta depozītu rēķinā D. Nr. 230.

12. Paraugu netto svars, par kuŗu jānodrošina akcīzes nodoklis, kā arī to slotiņu skaits, konstatējams ar akcīzes bandrolētavā esošās nodokļu amatpersonas aktu, ko saraksta 2 eksemplāros parauga īpašniekam klāt-

esot. Vienu akta eksemplāru nodokļu amatpersona iesūta akcīzes nodaļai, pieliekot tam klāt drošības naudas iemaksas kvīti, bet otru izsniedz parauga ievēdējam, pievienojot tam šās kvīts apliecinātu norakstu. Bez tam katrai parauga slotiņai jāpieliek akcīzes amata zīmoga lakas nospiedums un atzīme par akcīzes nodokļa nodrošinājumu.

13. Ja, izvedot paraugus atpakaļ uz ārzemēm, to īpašnieks vēlas saņemt atpakaļ drošības naudu, tad viņam par to jāziņo akcīzes bandrolētavā esošai nodokļu amatpersonai, kas pārbauda izsūtāmo paraugu netto svaru, sarakstot aktu 3 eksemplāros, no kuņiem vienu nodod kopā ar paraugiem muitnīcai, otru saņem izsūtītājs un trešo iesūta akcīzes nodaļai. Šinī aktā bez tabakas svara vēl jānorāda, kad un pēc kāda akta paraugi bija izlaisti no akcīzes bandrolētavas un pret kādu kvīti iemaksāta par tiem drošības nauda. Pēc tam, kad saņemta muitnīcas apliecība, ka paraugi tiešām izsūtīti uz ārzemēm, Nodokļu departaments dod rīkojumu par drošības naudas atmaksu.

14. Ja paraugu īpašnieks daļu paraugu nodod tabakas fabrikai, tad par to jāziņo fabrikā esošai nodokļu amatpersonai, kas konstatē nododamo paraugu svaru, sarakstot par to, fabrikantam un parauga īpašniekam klātesot, aktu 3 eksemplāros, no kuņiem viens eksemplārs paliek fabrikā, otru saņem parauga īpašnieks un trešo iesūta akcīzes nodaļai. Uz minētā akta pamata paraugus fabrikā iegrāmato ienākumā vispārējā kārtībā, bet paraugu īpašniekam par attiecīgu summu atmaksā drošības naudu.

15. Ja paraugu īpašnieks gada laikā, pēc parauga izsniegšanas dienas, neizved paraugus atpakaļ uz ārzemēm vai nenodod tabakas fabrikai iepriekšējo 13. un 14. § kārtībā, tad viņš zaudē tiesību uz drošības naudas atpakaļ saņemšanu; šādā gadījumā drošības naudu ieskaita attiecīgos valsts ieņēmumos.

Piezīme. Ja paraugi palikuši nederīgi lietošanai, tad uz īpašnieka vēlēšanos tos var iznīcināt nodokļu amatpersonai klāt esot, sarakstot vajadzīgo aktu un par iznīcināto paraugu daudzumu var atmaksāt drošības naudu, bet arī tikai tādā gadījumā, ja paraugi pieteikti iznīcināšanai ne vēlāk par gadu pēc to saņemšanas dienas.

16. Tādos gadījumos, kad paraugi, par kuņiem akcīzes nodoklis nodrošināts šī rīkojuma iepriekšējo §§ kārtībā, izsūtīti uz ārzemēm bez paziņošanas nodokļu amatpersonai un drošības naudas atmaksas, ienāk atpakaļ no ārzemēm, tad, ja konstatē, ka šie atpakaļ ievestie paraugi ir

tie paši, kas bija izvesti, minētie paraugi izsniedzami bez otrreizējas akcīzes nodrošināšanas.

17. No ārzemēm ievestos tabakas izstrādājumus apliek ar akcīzes bandrolēm (Akc. nol. 439. p.). Personai vai firmai, uz kuŗas vārdu piesūtīta tabaka un tabakas izstrādājumi, kas apliekami ar akcīzes bandrolēm, jāpaziņo akcīzes bandrolētavā pie muitnīcas vai muitnīcā esošai nodokļu amatpersonai vai nu ar īpašu rakstu vai ar uzrakstu uz muitas preču pavadzīmes, ar kādas šķiras bandrolēm, ar kādu pārdošanas cenu un kādos iesaiņojumos vēlas preces laist apgrozībā.

18. Uz katra iesaiņojuma jāatzīmē tabakas preces šķira un svars, bet cigariem, papirosiem, cigaretēm un cigarillēm — tabakas svars 1000 gab. un bez tam gabalu skaits. Uz iesaiņojumiem ar to šķiru precēm, kam noteiktas augstākās pārdošanas cenas, jāatzīmē arī šīs cenas. Ja minētās atzīmes nebūtu iespiestas pašā etiķetē, tad uz iesaiņojumiem var uzlikt īpašas zīmītes ar noteiktiem uzrakstiem. Zīmīte jāuzliek uz iesaiņojuma tādi, lai, apbandrolējot iesaiņojumu, akcīzes bandrole aizķertu daļu zīmītes un ka zīmīti nevarētu noņemt, nesabojājot bandroli. Tabakas izstrādājumi bandrolējami iesaiņojumos, kādi norādīti Akcīzes nol. 537. pantā.

19. Bandroles tabakai un tabakaš izstrādājumu iesaiņojumiem jāuzliek saskaņā ar šķiru, cenu, svaru un skaitu tādā veidā, lai iesaiņojumu nevarētu attaisīt, nesabojājot bandroli.

P i e z ī m e. Ne pārdošanai, bet paša lietošanai ienākusē tabaka un un tabakas izstrādājumi jāapliek ar akcīzes nodokli pēc augstākām likmēm.

20. Cigārus, cigarilles, papirosus un cigaretes var akcīzes bandrolētavā pārlikt no vieniem iesaiņojumiem otru Akcīzes nol. 537. p. norādītiem lielumiem atbilstošos iesaiņojumos, ja tik uz atpakaļ atvestiem iesaiņojumiem bandroles ir veselas; pie tam uzliktās bandroles jāiznīcina, sarakstot aktu, un iznīcināto bandroļu vietā par līdzīgu summu izdod jaunas bandroles, piedzenot no īpašnieka bandroļu izgatavošanas izdevumus.

III. Čaulītes.

21. No papirosu čaulītēm un griezta, locīta vai čekota papirosu papīra akcīzi ņem, apliekot iesaiņojumus ar bandrolēm.

22. Papirosu čaulītes un griezts, locīts vai čekots papirosu papīrs ieliekams tādos iesaiņojumos un bandroles uz pēdējiem uzliekamas tādā veidā, lai čaulītes un papīru nevarētu izņemt no iesaiņojuma, nesabojājot

bandroli vai pašu iesaiņojumu. Papirosu čaulītes un griezts, locīts vai čekots papirosu papīrs jāiesaiņo un bandroles jāuzliek uz iesaiņojumiem saskaņā ar Akcīzes nol. 599. un 601. p.

IV. Sērkociņi.

23. No ievadamam sērkociņiem akcīzi ņem, apliekot sērkociņu iesaiņojumus ar bandrolēm.

24. Sērkociņus bandrolē, aplipinot ar bandrolēm iesaiņojumus saskaņā ar viņos esošo sērkociņu skaitu (Akcīzes nol. 628. p.) tādā veidā, lai bez bandroles bojājuma sērkociņus nevarētu izņemt no iesaiņojuma.

V. Spirts.

25. Ar akcīzes nodokli apliek absolūtā alkohola daudzumu spirtā. Šo alkohola daudzumu aprēķina pēc spirta šķidrums stipruma un daudzuma (tilpuma). Ar stiprumu saprot absolūtā alkohola procentuālo saturu (pēc tilpuma) spirtā. Spirta akcīzes nodokļa aprēķināšanas vienība ir viens litrs absolūta alkohola. Spirta stiprumu nosaka ar metalla spirtmēru. Spirtmēram klāt ir 2 tabulas; pirmo tabulu lieto, kad nosaka faktisko spirta stiprumu, bet otro — kad nosaka absolūtā alkohola litru daudzumu. Absolūtā alkohola daudzums litros spirtā, kas nopildīts stikla traukos, aprēķināms, pareizinošot esošo spirta daudzumu ar stiprumu pēc metalla spirtmēra 1. tabulas, nekoriģējot to pēc 2. tabulas, jo šinī gadījumā trauki paliek aizkorķēti un tanīs esošo spirtu tieši neizmēra.

Piezīme. Koka spirts ar akcīzi nav apliekams.

26. Ja nav iespējams noteikt stiprumu spirtā, ko ievēd pasažieri pašu lietošanai, aprēķinot akcīzes nodokli, šis stiprums spirtam jāpieņem 98,5%.

VI. Spirta izstrādājumi, ko nelieto kā dzērienus.

27. Spirta izstrādājumus (kā odekolonu, odieru, esences, laku, polītūru), kurus nelieto kā dzērienus, neapliek ar papildu akcīzes vai bandroļu nodokli, bet tikai ar pamatakcīzes nodokli (25. §).

28. Aprēķinot akcīzes nodokli par iepriekšējā 27. § minētiem izstrādājumiem, pieņemams šāds alkohola saturs: a) odierā — 95%, b) odekolonā — 80%, c) esencēs — 90%, d) lakā un polītūrā — 90% no to daudzuma pēc tilpuma, bet 1 kg netto šo izstrādājumu skaitāms par 1,2 litra, pie kam, aprēķinot absolūto alkoholu, litra daļas 0,05 un lielākas pieņemamas par 0,1, bet mazākas par 0,05 — atmetamas.

Akcīzes nodoklis aprēķinams, piem., šādi: netto 1 kg vai 1,2 litra odiera $\times 95 = 1,14$ litra, kas pieņemams par 1,1 litra absolūta alkohola, akcīzes nodoklis par litru absolūta alkohola Ls $6,50 \times 1,1 =$ Ls 7,15.

Piezīme. Kad stikla traukos (flakonos) ievestā odiera un odekolonu netto svars nav zināms, no šo izstrādājumu brutto svara jānorēķina tarai 30%, bet pārējais svars jāuzskata par netto svaru, no kuŗa jāaprēķina akcīzes nodoklis.

29. Ja preču īpašnieks vai rīkotājs nav apmierināts ar 28. § noteikto kārtību, tad akcīzes nodokli aprēķina pēc faktiskā alkohola saturā; tādā gadījumā no apliekamiem izstrādājumiem noņem paraugu ne mazāk par 100 ccm un nosūta Nodokļu departamenta ķīmijas laboratorijas izmeklēšanai uz preču rīkotāja rēķina. Kad no viena izstrādājuma ievestas vairākas šķirnes, izmeklēšanai var noņemt vienu kopīgu paraugu, atdalot pēdējam pa daļai no katras šķirnes proporcionāli katras šķirnes daudzumam, tā kā saskaitot kopā, kopīgs paraugs būtu 100 ccm.

VII. Liķieŗi.

30. No liķieŗiem, to starpā arī no konjaka, araka, ruma u. t. l. dzērieniem ņem pamatakcīzi par šinīs dzērienos esošo absolūto alkohola daudzumu (25. §) un papildu akcīzi par dzērienu daudzumu. Papildu akcīzi ņem, apliekot dzērienu pudeles ar bandrolēm.

Piezīme. Oriģinālpildījuma pudelēs ievesto šinī § minēto dzērienu stiprums pieņemams 49,2%.

31. Liķieŗu, konjaku u. t. l. dzērienu pudeļu bandroles sadala pēc pudeļu lieluma šādi:

pudelēm	1 litra lieluma,
„	$\frac{1}{2}$ „ „
„	$\frac{1}{4}$ „ „
„	$\frac{1}{8}$ „ „

Uz katras pudeles jāuzliek pudeles tilpumam atbilstoša viena vai divi bandroles.

32. Bandroles liķieŗu, konjaku u. t. l. dzērienu pudelēm jāuzlipina šādi: uz pudeles korķa, kas pārklāts ar karstu laku, jāuzliek ar lipināmo masu apsmērēta bandrole ar vidu, bandroles gali jānolaiž gar pudeles kaklu uz leju un visa bandrole pēc iespējas gludi un cieši jāpielipina. Ja pudelei jāuzlipina 2 bandroles, tad tās uzliek krusteniski.

33. Mucās ienākušais konjaks, rums u. t. l. dzērieni, ko saņem vīna lieltirgotavas nopildīšanai un apbandrolēšanai savās telpās vai liķieŗu fab-

rikas pārstrādāšanai, jāpārved no muitnīcas uz šīm vietām 9. § norādītā kārtībā bez akcīzes samaksas.

VIII. Vīns.

34. No vīniem akcīzes nodokli ņem, aplikot pudelēs nopildītos vīnus ar bandrolēm.

35. Uz katras pudeles jāuzliek vienas pudeles tilpumam atbilstoša bandrole, izņemot lielākas par 0,8 litra un 1 litra līdz 1,5 litra pudeles, kuŗas jāapliek: nopildītas ar neputojošo vīnu — virs 0,8 litra līdz 1 litram ar vienu 0,8 litra un vienu 0,4 litra bandrolēm, virs viena litra līdz 1,5 litra ar divām 0,8 litra bandrolēm un pudeles ar putojošo vīnu virs 1 litra līdz 1,5 litra — ar 1 litra un 1 puslitra bandrolēm. Bandroles jāuzlipina uz pudelēm, kā norādīts 32. §.

36. Mucās ienākošie vīni, ko saņem vīna lieltirgotavas nopildīšanai un apbandrolēšanai savās telpās, jāpārved uz šām tirgotavām 9. § norādītā kārtībā bez akcīzes nomaksas.

IX. Alus un porters.

37. Alu un porteru aplik ar akcīzi pēc to izgatavošanai izlietotā iesala svara, skaitot 4 litrus alu, vai 3 litrus portera, par 1 kilogramu iesala.

X. Bezalkoholiski dzērieni.

38. Akcīzes nodokli no bezalkoholiskiem dzērieniem, kā minerālūdeņiem, limonādēm u. t. t., ņem, aplikot pudelēs nopildītos dzērienus ar bandrolēm.

39. Bandroles sadalās pēc pudeļu lieluma šādi: 1, $\frac{1}{2}$ un $\frac{1}{3}$ litra pudelēm. Uz katras pudeles jāuzlīmē viena pudeles tilpumam atbilstoša bandrole.

40. Bandroles jāuzlipina šādi: a) pudelēm, ko noslēdz ar vienkāršiem korķiem ar lipināmo masu visā garumā apsmērēta bandrole jāuzliek ar vidu uz pudeles korķa, bandroles gali jānolaiž gar pudeles kaklu un visa bandrole gludi un cieši jāpielipina. Ja uz pudeles jāuzlipina 2 bandroles, tad tās jāuzliek krusteniski; un b) uz pudelēm, ko noslēdz ar mehāniskiem patentētiem korķiem, ar lipināmo masu visā garumā apsmērēta bandrole jāapliek ap pudeles kakla augšējo daļu tādā veidā, lai korķa atslēgšanas vai izņemšanas ierīce atrastos zem bandroles un korķi nevarētu izņemt no pudeles kakla vai izlaist no pudeles dzērienu, nesabojājot bandroli. Uzlipinot pudelei bandroli, nedrīkst apsegt uz tās atzīmēto pudeļu lielumu, kam jābūt arvien skaidri saskatāmam.

41. Uz pārdošanā laižamām pudelēm ar 38. § minētiem dzērieniem jāuzlīpina etiķetes, uz kuņģam skaidri jāatzīmē ražotavas nosaukums vai firma un atrašanās vieta un dzērienu šķirne.

XI. Raugs.

42. Akcīzes nodokli no presēta un kaltēta rauga ņem, apliekot iesaiņojumus ar bandrolēm.

43. No ārzemēm presēts raugs ievedams pareizos četrstūrīgos gabalos svarā 400, 200 un 100 g. Katrs gabals jāietin papīrā un jāapliek ar vajadzīgo bandroli. Presēts raugs, ko ievēd citādos iesaiņojumos (piem. bundžās), jāapliek ar vajadzīgo bandroli tādējādi, lai iesaiņojumu nevarētu attaisīt, nesabojājot bandroli, Bandrolējot kaltēto raugu (Florilins u. t. l.), katrs iesaiņojums līdz 35 g jāapliek ar 1 presēta rauga 100 g bandroli.

44. Rauga sēnītes rauga izgatavošanai spirta dedzinātavu un alus un kvasu darītavu vajadzībām atsvabinātas no akcīzes nodokļa. To saņemšanai no ārzemēm vajadzīga Nodokļu departamenta atļauja (Akcīzes nol. 39. p. 3. pk. un Ievedmuitas tarīfa 25. p. piezīme).

XII. Tēja.

45. No tējas akcīzes nodokli ņem, apliekot iesaiņojumus ar bandrolēm. Tēju atļauts iesaiņot pa 500, 250, 125, 100, 50 un 25 gramiem. Uz iesaiņojumu etiķetēm jāatzīmē tā tirdzniecības firma vai tā tirgotāja vārds, uzvārds un adrese, kas atzīmēts kā preces īpašnieks muitnīcas pavaddokumentā, ar kuņģu tējā ievesta akcīzes bandrolētavā; sīkos oriģināl-iesaiņojumos ievesta izsvērtā tēja laižama apgrozībā šinīs iesaiņojumos.

Iesaiņojumi jāaplīpina ar bandroli tādējādi, lai tēju nevar izņemt, nepārplēšot bandroli. Šādā pašā kārtībā jābandrolē tēja, ko ievēd no ārzemēm sīkos iesaiņojumos izsvērtu.

46. Nē pārdošanai, bet paša lietošanai ievestā tēja jāapliek ar akcīzes nodokli pēc augstākās likmes (Akc. nol. 425. pants).

XIII. Minerāleļļas, parafins un zemes vaski.

47. Akcīzes nodoklim padotī Akcīzes nolikumā 639. p. minētie produkti, kas iegūti no naftas, brūnogles un šīfeņa, un arī dažādi zemes vaski, cerezīns, ozokerīts u. t. t. Saskaņā ar Akcīzes nol. 655. p., šī nol. 639. p. norādītie produkti padotī akcīzes nodoklim arī tad, ja tie ieiet kā sastāvdaļa citos izstrādājumos; šādā gadījumā šos produktus apliek ar akcīzes nodokli pēc to faktiskā daudzuma, kādu minētie izstrādājumi satur.

48. No ārzemēm ievestie Akcīzes nol. 639. p. minētie produkti, kuŗi apliekami ar akcīzes nodokli, izdodami no muitnīcas vienīgi pēc akcīzes nodokļa iekasēšanas 2. § kārtībā.

49. No ārzemēm ievestie, privātām personām vai firmām piederoši naftas produkti, kuŗi pārvesti uz privātām noliktavām un par kuŗiem muitas un akcīzes nodokļi nav samaksāti, jāuzglabā šajās privātās noliktavās muitnīcas uzraudzībā. Izdodot no šīm noliktavām naftas produktus, akcīzes nodoklis jāiekasē kā nosacīts 48. §.

50. Ja muitnīcas uzraudzībā atrodas vairākas noliktavas, kas pieder vienai un tai pašai personai vai firmai, tad naftas produktus var pārvest no vienas noliktavas uz otru bez akcīzes nodokļa samaksas vienīgi muitnīcas uzraudzībā, un šie pārvestie produkti šajā pēdējā noliktavā līdz akcīzes samaksai jātur muitnīcas uzraudzībā un jāizlaiž pēc akcīzes samaksas 48. § nosacītā kārtībā.

51. No ievestiem naftas produktiem, par kuŗiem muitnīca pēc šo produktu īpatnības un tirdznieciskā nosaukuma nevar konstatēt, vai tie apliekāmi vai atsvabināmi no akcīzes un kuŗu akcīzes lielums stāv atkarībā no analīzes rezultāta, jāatdala divi paraugi 2 kg apmērā katrs, kas jāapzīmogo ar preču rīkotāja un muitnīcas zīmogiem; viens no šiem paraugiem jāiesūta tieši Nodokļu departamenta ķīmijas laborātorijai izmeklēšanai, bet otrs jāuzglabā muitnīcā kontranalīzes vajadzībām. Uz preču rīkotāja vēlēšanos var noņemt vēl trešo paraugu nodošanai augstskolas izmeklēšanai uz preču rīkotāja rēķina. Departamenta ķīmijas laborātorija analīzes rezultātus tieši paziņo attiecīgai muitnīcai.

Piezīme. Paraugi no naftas produktiem jānoņem šādā kārtībā:

- 1) no vagoniem-cisternām atsevišķi no katras vagona-cisternas un
- 2) no tarā ievestiem naftas produktiem paraugi jānoņem no mucām (traukiem), izraudzītām no visas ievestās partijas pēc pārbauditāja muitas ierēdņa ieskata līdz 10%; ja rodas šaubas par vienas un tās pašas partijas produktu vienādību dažādās mucās (traukos), paraugi jānoņem no lielākā mucu (trauku) skaita. Vagonos-cisternās un tāpat mucās vai citos traukos paraugi jānoņem no dažādiem līmeņiem.

52. Naftas produktus, kas ievesti no ārzemēm, vietējām naftu pārstrādājošām fabrikām tālākai pārstrādāšanai un apliekami ar akcīzes nodokli, izlaiž no muitnīcas 9. § norādītā kārtībā, bez akcīzes nodokļa samaksas. Šādā kārtā fabrikā ienākošos produktus iepriekš pārbauda nodokļu amatpersona, sarakstot par to aktu 2 eksemplāros, no kuŗiem

viens paliek fabrikā un otrs jāiesūta Nodokļu departamentam. Akcīzes nodokli par šiem produktiem ievāc, izlaižot tos no fabrikas.

Piezīme. Šī 52. paragrafa noteikumi nav piemērojami citiem Akcīzes nolikuma 639. p. minētiem produktiem un tāpat naftas produktiem, ja tos no muitnīcas neizved uz naftas pārstrādāšanas fabrikām.

53. No petrolejas un benzīna krājumiem, ko uzglabā privātu noliktavu rezervuāros, noraksta vienreizīgi zudumā: no petrolejas 1% un no benzīna 2% no katras atsevišķās pieņemtās partijas. Par zudumā norakstīto daudzumu, ja zudums tiešām konstatēts, — neiekasē muitas un akcīzes nodokli.

54. Katru petrolejas un benzīna krāvu, ievietojot to privātu noliktavu rezervuāros, pieņem pēc akta, kurā jānorāda minēto produktu netto svars, daudzums, kādu var norakstīt zudumā, un daudzums, kāds paliek, novelkot pielaižamo zudumu, t. i. daudzumu, kas jāieraksta noliktavas grāmatā un par kādu jāiekasē muitas un akcīzes nodokļi.

55. Ja preču rīkotājs daļu no kādā rezervuārā ievietotās benzīna vai petrolejas kravas nodomājis pārvest uz kādu citu rezervuāru, tad uz lūguma pamata, kas jāiesniedz līdz kravas pieņemšanas akta sarakstīšanai, muitnīca noraksta zudumā tikai pusi no pielaižamā zuduma procenta; tādā gadījumā, pieņemot minētos naftas produktus otrā rezervuārā, noraksta zudumā: no otrā rezervuārā pārvestā naftas produktu daudzuma: no petrolejas $\frac{1}{2}$ % un no benzīna 1%.

Ja naftas produktus uz otru rezervuāru pārved pa dzelzceļu tās pašas muitnīcas rajonā, tad norakstītais zuduma procents jāatzīmē vagonu pavadlistē.

56. Ja nenomuitotos naftas produktus pārsūta uz kādu citu muitnīcu, tad ielaidēja muitnīca atzīmē zudumā norakstīto procentu vagonu pavadlistē un arī preču pārbaudes dokumenta izrakstā, ja tāds sarakstīts. Gadījumā, ja no kravas norakstīta tikai puse no pielaižamā zuduma, tad gala muitnīca noraksta zudumā no saņemtās partijas šī rīkojuma 55. § paredzēto daudzumu, t. i. no petrolejas $\frac{1}{2}$ % un no benzīna 1%. Turpretim, ja ielaidēja muitnīca zudumā norakstījusi visu pielaižamo daudzumu, tad saņēmējā muitnīcā nekādi tālāki norakstījumi nav jāizdara.

57. Uz katra gada 1. jūliju jāuzņem visi petrolejas un benzīna krājumi, kas atrodas privātu noliktavu rezervuāros. Par katru uzņemšanu muitas un nodokļu ierēdņi saraksta sevišķu aktu, pieaicinot Valsts kontroles pārstāvi. Ja, izdarot uzņemšanu konstatētu, ka viss tas dau-

dzums, kas norakstīts zudumā pēc attiecīgiem aktiem (54. §), neiztrūkst, tad atlikums pēc šiem aktiem jāieraksta noliktavas grāmatā.

Preces nomuitojot vai transitējot, pirmā kārtā jānoraksta uzņemšanā atrastie atlikumi.

Ja, uzņemot petrolejas un benzīna krājumus, būs konstatēts iztrūkums daudzumā, kāds ierakstīts noliktavu grāmatās, tad, pamatojoties uz sarakstīto aktu, par iztrūkumu iekasē muitas un akcīzes nodokļus, saskaņā ar Muitas nol. (530. p.). Akti jāsaraksta 3 eksemplāros, no kuriem 1 nosūta Valsts kontrolei un 1 Nodokļu departamenta akcīzes nodaļai.

P i e z ī m e. Vajadzīgos nodokļus iekasē tikai par tiem iztrūkumiem, kas konstatēti rezervuārus galīgi iztukšojot un tāpat, izdarot šinī 57. § paredzēto naftas produktu uzņemšanu uz katra gada 1. jūliju. Tāpat muižamam daudzumam jāpieraksta tikai uz 1. jūliju konstatētie atlikumi. Ja naftas produktu iztrūkumu vai atlikumu konstatētu, izdarot rezervuāru izmērīšanu citā laikā (revīzijas gadījumos u. tml.), tad šādos gadījumos par iztrūkumu nodokli neiekasē un atlikumus nepieraksta muižamam daudzumam.

58. Lai atvieglotu naftas produktu izmērīšanu pie visiem rezervuāriem, kuņos novietoti nenomuitoti naftas produkti, jāatrodas naftas produktu mērītājiem un arī tabulām par rezervuāru tilpumiem un kubatūras aprēķinu zināmā slāņa dziļumā, kā stāviem, tā arī gulošiem rezervuāriem.

59. Naftas produktu izmērīšanu izdara pēc mērītājiem (58. §), vai ar lentas mēra un areometra palīdzību, vai arī produktus izsveŗot. Ja rezervuāros zem naftas produktiem atrodas ūdens, tad slāņa dziļumu izmēra ar ķīmisku lentu.

P i e z ī m e. Tā kā naftas produktu daudzuma pareiza noteikšana atkarājas no šķidrums temperatūras, tad vispareizāki rezervuāros esošo produktu daudzumu var noteikt, tos izsveŗot, vai arī izmērot ar lentas mēru un areometru palīdzību.

60. Vienā rezervuārā nav atļauts saliet dažādus, vai dažādām firmām piederošus naftas produktus.

61. Ar šo atcelti visi agrāk izdotie rīkojumi par akcīzes nodokļa iekasēšanu no ievadamām precēm.

Rīgā, 1937. g. 8. janvārī.

Arn. Landovskis,
Muitas departamenta direktors.

J. Šmits,
Nodokļu departamenta direktors.

Pielikums pie rīkojuma par akcīzes nodokļa ievākšanu no ievadamām ārzemju precēm 1. §.

Saraksts precēm, kas apliekamas ar akcīzes nodokli.

Preču nosaukums.	Akcīzes mod. aprēķināšan. vienība (svars, skaits vai tilpums).	Akcīzes likme.		Augstākā pārdošanas cena.	Kultūras un zemes celu fonda 3% piemaksa, kopā abiem fond.
		Ls. s.	Ls. s.		
Tēja: a) Ķīnas augstākā labuma	1 kg	2,—	brīva		
" I "	1 "	1,60	6,—		
" II "	1 "	1,20	5,20		
" III "	1 "	—,80	4,—		
b) Ceilonas I	1 "	1,60	brīva		
" II "	1 "	1,20	4,40		
c) Krievijas augstākā labuma	1 "	1,60	brīva		
" I "	1 "	1,20	5,20		
" II "	1 "	—,80	4,80		

Tabakas izstrādājumi* (ārzemju):

T a b a k a: smēķējamā	I šķira	1 "	13,90	brīva	42 sant.
" " " "	II " "	1 "	10,30	23,—	31 " "
" " " "	III " "	1 "	3,10	11,—	10 " "
" " " "	šņaucamā un sūkājamā	1 "	9,—	brīva	27 " "

Papirosi un cigaretes.

Augstākā šķira	ar tabakas svaru 1000	1000 gab.	13,40	brīva	41 sant.
I	" gab. līdz 650 gr.	1000 "	11,80	28,—	36 " "
II	" ar tabakas svaru 1000 gab. līdz 600 gr.	1000 "	10,—	22,—	30 " "
III	" ar tabakas svaru 1000 gab. līdz 550 gr.	1000 "	8,30	17,50	25 " "

€*

Preču nosaukums.	Akcīzes nod. aprēķināšan. vienība (svars, skaits vai til- pums).	Ls.	s.	Akcīzes likme.	Ls.	s.	Augstākā pār- došanas cena.	Kultūras un zemes ceļu fonda 3% pie- maksa, kopa abiem fond.
------------------	---	-----	----	----------------	-----	----	--------------------------------	---

Cigarilles pielīdzināmas augstākās šķi-
ras papirosiem pēc nodokļa, svara un
pārdošanas cenās.

Piezīme. Ja tabakas svars augstā-
kās šķiras papirosos, cigaretēs un
cigarillēs 1000 gab. pārsniedz 650 gr,
tad par katriem turpmākiem pil-
niem, kā arī nepilniem 650 gr no-
doklis maksājams šīs šķiras ap-
mērā. Tabakas svars I, II un III
šķiras papirosos un cigaretēs ne-
drīkst būt vairāk, nekā šīm pēdē-
jām šķirām noteikts.

Cigāri ar tabakas svaru 1000 gab. līdz
6 kg

I šķira	1000 „	35,—	brīva	Ls 1,05
II „	1000 „	25,—	100,— „	0,75

Piezīme: Ja I šķiras cigāri sma-
gāki par 6 kg 1000 gab., tad par
katriem turpmākiem pilniem vai
nepilniem 6 kg 1000 gab. maksā-
jami Ls 35,— II šķiras cigāru svars
nedrīkst pārsniegt 6 kg 1000 gab.

Raugš: presēts	1 kg	2,50	—
kaltēts	1 „	6,50	—

Preču nosaukums	Akcīzes nod. aprēķināšan. vienība (svars, skaits vai til- pums).	Akcīzes likme. Ls. s.	***) Kultūras un ze- mes ceļu fonda 3% piemaksa, kopā abiem fondiem.
-----------------	---	------------------------------	---

Spirts:

1 l abso-
lūta alko-
hola. 6,50 48 sant.

Aprēķināšanas piemērs:
saņemta viena 0,75 l un viena 0,5 l
pudele spirta, kuņam stiprums, sa-
skaņā ar finanču ministra 11 I 1937.
apstiprināta rīkojuma 26. § pieņē-
mams 98,5%,

$$0,75 \text{ l} \times 1 = 0,75 \text{ l}$$

$$0,5 \text{ „} \times 1 = 0,5 \text{ „}$$

$$\begin{aligned} 1,25 \text{ l sp.} \times 98,5 &= \\ &= 1,23125 \text{ l,} \end{aligned}$$

kas pieņemams par 1,2 l absolūta
alkohola; pamatakcīzes nodoklis par
litru absolūtā alkohola

$$\text{Ls } 6,50 \times 1,2 = \text{Ls } 7,80;$$

3% piemaksas Kultūras un zemes
ceļu fondam, rēķinot pēc valsts
spirta pārdošanas cenām (publicē-
tas «V. V.» 1933. g. 140. numurā)

$$\begin{aligned} \text{Ls } 3,90 + 3,90 + 2,00 &= \text{Ls } 9,80 \times \\ \times 6\% &= \text{Ls } 0,59. \end{aligned}$$

**Esences, odieři, odekoloni un citas spirtu
saturošas vielas, ko nelieto kā dzē-
rienus:**

1 l abso-
lūta alko-
hola 6,50 —

Preču nosaukums.	Akcīzes nod. aprēķināšan. vienība (svars, skaits vai til- pums).	Akcīzes likme. Ls. s.	***) Kultūras un ze- mes ceļu fonda 3% piemaksa, kopā abiem fondiem.
------------------	---	------------------------------	---

Liķieři:

	1 l abso- lūta alko- hola;	6,50	
	1 l 49,2% stipruma tiek aplikts ar bandrolu nodokli**)	2,08	Ls —,90 par 0,5 l pud. Ls —,46 par 0,25 l pud. Ls —,24 par 0,125 l pud.
A p r ē ķ i n ā š a n a s p i e m ē r s :			
saņemtas divas 0,75 l oriģinālpildī- juma pudeles liķieŗa, kuŗām stip- rums, saskaņā ar finanču ministra 11. I 1937. apstiprināta rīkojuma 30. § piezīmes, pieņemams 49,2% :			
	0,75 l		
	0,75 „		

Kopā $1,5 \text{ l liķieŗa} \times 49,2 = 0,738 \text{ l}$,
kas pieņemams par 0,7 l absolūtā
alkohola; pamatakīzes nodoklis par
litru absolūtā alkohola

Ls $6,50 \times 0,7 = \text{Ls } 4,55$. Tā kā
0,75 l pudele jāaplipina ar divām
bandrolēm (0,5 l + 0,25 l), tad pa-
pildakīzes nodoklis par divi 0,75 l
pudelēm jānomaksā (Ls $1,04 +$
 $+ 0,52 + 1,04 + 0,52$) Ls 3,12.

3% piemaksas Kultūras un zemes
ceļu fondam par labu ($0,90 + 0,46 +$
 $+ 0,90 + 0,46$) Ls 2,72.

Preču nosaukums	Akcīzes nod. aprēķināšan. vienība (svars, skaits vai til- pums).	Akcīzes likme. Ls s.	***) Kultūras un ze- mes ceļu fonda 3% piemaksa, kopā abiem fondiem.
Vīni: Ķekaru vīni:			
Neputojošie:			
1) ar alkohola saturu līdz 13° pēc Trallesa	1 l	2,— Ls	—,48 par 0,8 l pud. Ls —,24 par 0,4 l pud.
2) ar alkohola saturu virs 13°	1 „	3,— Ls	—,78 par 0,8 l pud. Ls —,40 par 0,4 l pud.
Putojošie:			
	1 „	4,— Ls	1,20 par 1 l pud. Ls —,60 par 0,5 l pud.
Porters:			
	no 1 kg ie- sala, kas skaitāms par 3 l portera	2,20 Ls	0,24 par 1 l
Limonādes u. t. t.	1 l	—,12	
Minerālūdeņi:	1 l	—,12	
Naftas produkti:			
benzīns	1 kg	—,06	
petroleja: vieglā	1 „	—,06	
parastā	1 „	—,03	
gāzeļļa	1 „	—,03	
Smēreļļa, parafīns, zemes vasķi	1 „	—,15	

Preču nosaukums	Akcīzes nod. aprēķināšan. vienība (svars, skaits vai til- pums).	Ls s.	Akcīzes likme.	***) Kultūras un ze- mes ceļu fonda 3% piemaksa, kopā abiem fondiem.
-----------------	---	-------	----------------	---

Sērkociņi:	1 kast. līdz			
	75 gab. sēr-			
	kociņu	—,01,2		
Čaulītes:	100 gab.	—,10		
Papirosu papīrs:	1 grāmati-			
Piezīme. Par katrām turpmākām	ņa ar 50			
40 kv. cm vai viņu daļām jāpie-	lapiņām			
maksā 3 sant. par katrām 50 lapi-	40 kv cm			
ņām.	katra	—,03		

*) Tabakas izstrādājumu augstākās pārdošanas cenas noteiktas ar finanču ministra 28. XII 1931. rīkojumu («V. V.» 293. numurs) uz Akcīzes nol. 536. p. pamata. Saskaņā ar likumu par Kultūras fondu (Lik. kr. 1935. g. 128) 2. p., pie tabakas izstrādājumu akcīzes bandroļu vērtības ņem 3% piemaksu Kultūras fondam par labu. Kārtība, kādā šīs piemaksas ņem, noteikta ar finanču ministra 6. V 1935. («V. V.» 102. numurs) rīkojumu uz likuma par Kultūras fondu 2. p. pamata.

**) Papildu akcīzes, vai bandroļu nodokļa lielums uz liķieriem noteikts ar finanču ministra 30. VI 1933. («V. V.» 142. numurs) rīkojumu, uz akcīzes nol. 165. p. pamata.

***) Uz likuma par Kultūras fondu (Lik. kr. 1935. g. 128.) 2. p. un likuma par zemes ceļiem (Lik. kr. 1928. g. 96.) 21¹. p. 2. punkta pamata, no alkoholisku dzērienu pārdošanas cenas ņem sevišķas piemaksas 3% apmērā Kultūras un zemes ceļu fondiem par labu. Kārtība, kādā šīs piemaksas iekasē, noteikta ar finanču ministra 20. VI 1927. («V. V.» 135. numurs) un 25. III 1929. («V. V.» 70. numurs) rīkojumiem uz likuma par Kultūras fondu (Lik. kr. 1935. g. 128.) 2. p. un instrukcijas pie likuma par zemes ceļiem (Lik. kr. 1929. g. 27.) 2. p. pamata. Nemonopolizētu alkoholisku dzērienu vidējās tirgus cenas un 3% piemaksas pie tām, noteiktas ar Nodokļu departamenta 16. X 1933. («V. V.» 235. numurs) un 3. VII 1935. («V. V.» 148. numurs) rīkojumiem uz iepriekšējo finanču ministra rīkojumu pamata.

Rīgā, 1937. g. 1. jūlijā.

A. Šubbe,

Nodokļu departamenta vicedirektors.

E. Priede,

Akcīzes nodaļas vadītājs.

Rikojums par papildakcīzes nodokļa lielumu no liķieņiem.

(Izslud. 1933. g. «V. V.» 142. num.)

Pamatodamies uz likuma par akcīzes nodokli no alkoholiskām vielām un rauga 145. p.*), nosaku sekojošo:

1. Kā no iekšzemes, tā no ārzemes liķieņiem ņemams papildakcīzes resp. bandroļu nodoklis 1 lat. 68 sant. par litru pēc alkohola satura līdz 40 %.

2. Papildakcīzes nodoklis no iekšzemes liķieņiem aprēķināms tādā veidā, ka šā nodokļa summa no dzērieniem, kas izstrādāti pēc atsevišķas apliecības (147. p.), iztaisītu ne mazāk, kā 1 lat. 68 sant. par litru 40 % stipra spirta, kas izlietots šo dzērienu izgatavošanai pēc apliecības, vai par litru izgatavota dzēriena, ja pēdējais vājāks par 40 %.

3. Papildakcīzes nodoklis no ārzemes liķieņiem aprēķināms šādi:

a) oriģinālpildījuma pudelēs ievesto liķieņu stiprums pieņemams 49,2%. Sakarā ar to, šāds dzēriens apliekams ar papildakcīzes nodokli 2 lat. 8 sant. par litru, un

b) mucās ievesto ārzemes liķieņu papildakcīzes nodokļa kopsumma aprēķināma pēc 40 % stipruma, rēķinot 1 lat. 68 sant. par litru. Bandroles uz šiem liķieņiem ar stiprumu virs 40 % līdz 49,2 % uzliekamas, aprēķinot 2 lat. 8 sant. par litru. Liķieņi, kuņu stiprums pārsniedz 49,2 %, apliekami ar papildakcīzi 2 lat. 8 sant. par litru, piedzenot par šo stipruma (49,2 %) normu pārsniedošo % % skaitu īpašu papildakcīzes piemaksu, kuņa iemaksājama pret atsevišķu kvīti.

Piezīme. Ja no ārzemēm ievesto liķieņu stiprums pēc attiecīga pārbaudījuma nepārsniedz 40 %, tad tie apliekami ar papildakcīzes nodokli 1 lat. 68 sant. par litru.

4. Ar šo atcelti finanču ministra 1928. g. 26. aprīļa rīkojums par papildu akcīzes nodokli no liķieņiem, izsludināts «Vald. Vēstn.» 1928. g. 94. numurā.

Šis rīkojums stājas spēkā, skaitot ar š. g. 1. jūliju.

J. Annuss,

Finanču ministrs.

K. Benze,

Valsts saimniecības departamenta vicedirektors.

*) Akcīzes nolikuma 165. p.

Piemaksas Kultūras un zemes ceļu fondiem.

Nodokļu departamenta rīkojums par nemonopolizētu alkoholisku dzērienu vidējām tirgus cenām, no kurām aprēķināmas 3%-gas piemaksas Kultūras un zemes ceļu fondiem par labu.

(Izslud. 1933. g. «V. V.» 235. num.)

Dzērienu nosaukums	Vidējā tirguscena	3%-gas piemaksas		
		Kultūras fondam	Zemes ceļu fondam	Kopā
Alus	Ls 0,84 par 1 l	3 sant. par 1 l, vai 12 sant. par 1 kg. iesala	3 sant. par 1 l, vai 12 sant. par 1 kg. iesala	6 s. par 1 l, vai 24 s. par 1 kg. iesala (V. V. 148/35.) 24 sant. par 1 l
Porters, ārzemes Vīni: ārzemes, neputojošie ar alkohola saturu līdz 13°	Ls 4,— par 1 l	12 sant. par 1 l	12 sant. par 1 l	24 sant. par 1 l
ar alkohola saturu virs 13°	Ls 8,— par 0,8 l Ls 4,— par 0,4 l	24 sant. par 0,8 l 12 sant. par 0,4 l	24 sant. par 0,8 l 12 sant. par 0,4 l	48 sant. par 0,8 l 24 sant. par 0,4 l
putojošie	Ls 13,— par 0,8 l Ls 6,50 " 0,4 l Ls 20,— par 1 l Ls 10,— " 0,5 l	39 " " 0,8 l 20 " " 0,4 l 60 " " 1 l 30 " " 0,5 l	39 " " 0,8 l 20 " " 0,4 l 60 " " 1 l 30 " " 0,5 l	78 " " 0,8 l 40 " " 0,4 l Ls 1,20 " 1 l 60 sant. par 0,5 l
Rozīnu vīni žīdu reliģiskām vajadzībām	Ls 2,— par 0,8 l Ls 1,— " 0,4 l	6 sant. par 0,8 l 3 " " 0,4 l	6 sant. par 0,8 l 3 " " 0,4 l	12 sant. par 0,8 l 6 " " 0,4 l
Līķerī, ārzemes	Ls 15,— par 0,5 l Ls 7,50 " 0,25 l Ls 3,90 " 0,125 l	45 sant. par 0,5 l 23 " " 0,25 l 12 " " 0,125 l	45 sant. par 0,5 l 23 " " 0,25 l 12 " " 0,125 l	90 sant. par 0,5 l 46 " " 0,25 l 24 " " 0,125 l

Ar šo atcelts Nodokļu departamenta 1927. g. 21. jūnija („Vald. Vēstn.“ 137. num.) rīkojums par nemonopolizētu alkoholisku dzērienu vidējām tirgus cenām, no kurām aprēķināmas 30%-gas piemaksas Kultūras fondam par labu. 1928. g. 12. maija („Vald. Vēstn.“ 108. num.) rīkojums par vidējām tirgus cenām uz ārzemes neputojošiem vīniem un ārzemes līķerīem. 1929. g. 26. marta („Vald. Vēstn.“ 71. num.) rīkojums un 1933. g. 10. jūlija („Vald. Vēstn.“ 151. num.) rīkojums par nemonopolizētu alkoholisku dzērienu vidējām tirgus cenām, no kurām aprēķināmas 30%-gas piemaksas Kultūras un zemes ceļu fondiem par labu.

Šis rīkojums stājas spēkā ar 1933. g. 18. oktobri.

Rīgā, 1933. g. 16. oktobrī.

F. Ķempels,

Nodokļu departamenta direktors.

E. Priede,

Akcīzes nodaļas vadītājs.

Izvilks.

Finanču ministra rīkojums par kārtību, kādā ņemamas 3-procentīgas piemaksas pie tabakas izstrādājumu akcīzes bandroļu vērtības Kultūras fondam par labu.

(Izslud. 1935. g. «V. V.» 102. num.)

1) No tabakas izstrādājumu akcīzes bandroļu vērtības pienākošās 3-procentīgās piemaksas Kultūras fondam par labu izdarāmas, pērkot bandroles Latvijas bankā. Latvijas banka izsniedz pircējam bandroles tikai pēc tam, kad iemaksāts minētais 3-procentīgais nodoklis Kultūras fondam par labu, atzīmējot bandroļu burtnīcā šā nodokļa iemaksāto summu, kvīts datumu un numuru tekstveidīgi pār visu lappusi.

Piezīme. Pēc 3-procentīgas piemaksas ieviešanas no tabakas bandroļu vērtības, augstākās pārdošanas cenas uz tabakas izstrādājumiem paliek tādas pašas, kādas noteiktas finanču ministra 1931. g. 28. decembra («Vald. Vēstn.» 293. numurā) un 1933. g. 22. maija («Vald. Vēstn.» 115. numurā) rīkojumos.

L. Eķis,

Finanču ministrs.

E. Loske,

Nodokļu departamenta direktors.

Izvilks.

Rīkojums par kārtību, kādā ņemamas 3% piemaksas pie alkoholisku dzērienu cenām Kultūras fondam par labu.

(Izslud. 1927. g. «V. V.» 135. num.)

1. Uz likuma par Kultūras fondu 2. panta pamata, Kultūras fondam ņemams par labu 3% piemaksas pie alkoholisku dzērienu cenām.

2. Iepriekšējā 1. pantā minētās piemaksas ņemamas pie sekojošu dzērienu cenām:

a) alus un porteņa, kā arī medus kvasa, ja pēdējā alkohola saturs pārsniedz $11\frac{1}{2}^{\circ}$;

b) liķiešiem, un

c) vīniem, kuŗi stiprāki par $11\frac{1}{2}^{\circ}$.

3. Uzraudzība par šā rīkojuma pirmā punktā minētās piemaksas pareizu ienākšanu piekrīt akcīzes ierēdņiem.

4. 3% piemaksas pie alkoholisku dzērienu cenām ievācamas: a) no vietējiem — viņu ražošanas vietās, un b) no ievestiem — akcīzes bandrolēšanas iestādē pie muitām, bet kur tādu nebūtu — muitā pēc zemāk sekojošos pantos paredzētiem nosacījumiem.

5. 3% piemaksas Kultūras fondam par labu aprēķināmas pēc alkoholisku dzērienu vidējās tirgus cenas mazumā, kuŗu nosaka Nodokļu departaments. Šās piemaksas santima daļas, mazākas par pusi, atmetāmas, bet puse un lielākas par pusi pieņemamas par veselu santimu.

6. Alus un porteŗa litru daudzums, par kuŗu ņemamas 3% piemaksas, aprēķināms pēc alus, vai porteŗa darīšanas paziņojumos paredzētiem vārījumiem vajadzīgā iesala daudzuma, skaitot uz viena kilograma iesala 4 litri gatava alus, vai 3 l. gatava portera.

V. Bastjānis,
Finanču ministrs.

F. Ķempels,
Nodokļu departamenta direktors.

Izvilums,

Finanču ministra rīkojums par kārtību, kādā ņemams ceļu fondam par labu sevišķs nodoklis 3% apmērā no nemonopolizēto alkoholisko dzērienu pārdošanas cenas.

(Izslud. 1929. g. «V. V.» 70. num.)

(Izdots saskaņā ar pārgrozījumu instrukcijā pie likuma par zemes ceļiem, izslud. 1929. g. 31. janv. «V. V.» 25. num.).

1. Uz likuma par zemes ceļiem 21¹. panta 2. pkt. (Lik. kr. 1928. g. 96.) pamata ceļu fondā iemaksājams sevišķs nodoklis 3% apmērā no alkoholisko dzērienu pārdošanas cenas.

2. Iepriekšējā 1. pantā minētais nodoklis ņemams no sekojošu nemonopolizētu dzērienu pārdošanas cenām:

a) alus un porteŗa, kā arī medus kvasa, ja pēdējā alkohola saturs pārsniedz 1½°;

b) liķieŗiem, un

c) vīniem, kuŗi stiprāki par 1½°.

3. Uzraudzība par šī rīkojuma pirmā pantā minētā sevišķā nodokļa pareizu ienākšanu piekrīt nodokļu inspekcijas ierēdņiem.

4. 3% nodoklis no alkoholisko dzērienu pārdošanas cenām ievācams:

a) no vietējiem — viņu ražošanas vietās, un

b) no ievestiem — akcīzes bandrolēšanas iestādē pie muitām, bet kur tādu nebūtu — muitā pēc zemāk sekojošos pantos paredzētiem nosacījumiem.

5. 3% nodoklis zemes ceļu fondam par labu aprēķināms pēc alkoholisko dzērienu vidējās tirgus cenas mazumā, kuŗu nosaka Nodokļu departaments. Šīs piemaksas santimu daļas mazākas par pusi atmetamas, bet puse un lielākas par pusi pieņemas par veselu santimu.

6. Alus un porteŗa litru daudzums, par kuŗu ņemams 3% nodoklis, aprēķināms pēc alus vai porteŗa darīšanas paziņojumā paredzētiem vāriņumiem vajadzīgā iesala daudzuma, skaitot uz viena kilograma iesala 4 litri gatava alus, vai 3 litri gatava porteŗa.

8. Par 6. un 7. pantā minētiem dzērieniem 3% nodoklis zemes ceļu fondam iemaksājams pret atsevišķu kvīti kopā ar 3% nodokli Kultūras fondam reizē ar akcīzes nodokli. Iemaksas kvīts uzrādāma nodokļu inspekcijas ierēdnim, iesniedzot paziņojumu pēc apliecības šo dzērienu vārīšanai. Pret uzrādīto kvīti iemaksātās summas pareizību minētais ierēdnis pārbauda pēc paziņojuma datiem, atzīmējot kvīts datumu, numuru un summu uz paziņojuma un paziņojuma datumu un numuru uz kvīts.

10. Par liķieŗiem un vīniem pienākošais 3% nodoklis zemes ceļu fondam par labu nomaksājams pret atsevišķu kvīti kopā ar 3% nodokli Kultūras fondam, izpērkot akcīzes bandroles pēc šo dzērienu bandroļu skaita un šķiras. Latvijas banka izsniedz bandroles pircējiem tikai pēc tam, kad iemaksāti minētie 3% nodokļi zemes ceļu un Kultūras fondiem, atzīmējot bandroļu burtnīcās šo nodokļu iemaksāto summu, kvīts datumu un numuru tekstveidīgi pār visu lappusi.

12. 3% nodoklis no alkoholisko dzērienu pārdošanas cenām zemes ceļu fondam iemaksājams, tāpat kā 3% nodoklis Kultūras fondam, Latvijas bankā un ieskaitāms Nodokļu departamenta speciālu līdzekļu rēķinā S. N. 730, 1. pantā liķieŗi, 2. pantā vīni, 3. pantā alus un porters un 4. pantā medus kvass.

13. Tuvākus aizrādījumus un paskaidrojumus šī rīkojuma izvešanai dzīvē izdod Nodokļu departaments.

Šis rīkojums stājas spēkā ar š. g. 1. aprīli.

Rīgā, 1929. g. 25. martā.

A. Petrevics,
Finanču ministrs.

F. Kempels,
Nodokļu departamenta direktors.

Pārgrozījums likumā par Kultūras fondu.

(Izslud. 1935. g. 16. jūl. «Vald. Vēstn.» 156. num.)

Likuma par Kultūras fondu (Lik. kr. 1934. g. 214 un 1935. g. 78) 2. pantu izteikt tā:

2. Kultūras fondam par labu ņem 3% piemaksas pie alkoholisku dzērienu cenām, 3% piemaksas pie tabakas izstrādājumu akcīzes bandroļu vērtības un piemaksu par ievadamām apgaismotām kino filmām 15 santimu apmērā no izrādīšanai pieļauto ievesto filmu tekošā metra.

Ievākšanas kārtību piemaksām pie alkoholisko dzērienu cenām un tabakas izstrādājumu akcīzes bandroļu vērtības nosaka finanču ministrs. Ievākšanas kārtību piemaksām par apgaismotām ievadamām kino filmām, kā arī filmu kategorijas, kas atbrīvojamas no piemaksas Kultūras fondam par labu, nosaka finanču ministrs saziņā ar izglītības ministru.

Rīgā, 1935. g. 11. jūlijā.

K. Ulmanis,
Ministru prezidents.

L. Ēķis,
Finanču ministrs.

Izlīdzinošā nomaksa par degvielām.

Finanču ministra rīkojums par spirta piejaukšanu degvielām.

(Izslud. 1937. g. 19. VI «V. V.» 135. num.)

Pamatojoties uz 2. panta pārgrozījumiem akcīzes nolikuma III pielikumā par spirta piejaukšanu degvielām, atļauju ar š. g. 22. jūniju līdz turpmākam rīkojumam personām un iestādēm, kas izlaiž apgrozībā degvielas, šīm degvielām spirtu nepiejaukt un lietot tos automobiļu un motociklu motoros bez spirta piejaukuma; petroleja kā pieminēto motoru degviela noliegta.

Spirta piejaukšana degvielām pēc līdzšinējiem noteikumiem turpināma to satiksmes līdzekļu vajadzībām, kuriem latols tehniski nepieciešams.

Ar š. g. 22. jūniju personas un iestādes, kas izlaiž apgrozībā degvielas, maksā cenu izlīdzinošo nomaksu 4 sant. par katru kilogramu degvielu.

Šo nomaksu iekasē muitas iestādes reizē ar muitas un akcīzes nodokli, izlaižot degvielas no muitnīcas; cenu izlīdzinošā nomaksa ņemama tikai par benzīnu, un pēdējā definējums pieņemams, kā tas noteikts muitas tarifā.

Izlīdzinošā nomaksa jāiekasē par 90% no muitojamā vai iekšzemē ražotā benzīna daudzuma, un tā jāieskaita Nodokļu departamenta spirta monopola 231. depozītu kontā Latvijas bankā.

Izlīdzinošo nomaksu par benzīnu, kuŗu ražo iekšzemē, iekasē Nodokļu departaments. Tāpat Nodokļu departaments iekasē cenu izlīdzinošo nomaksu par 90% no jau nomuitotā benzīna krājumiem, kuŗiem līdz š. g. 21. jūnijam, ieskaitot, vēl nebūtu piejaukts spirts.

Personām un iestādēm, kas izlaiž aprozībā degvielas un kas turpina spirta piejaukšanu benzīnam vai latola izgatavošanu, Nodokļu departaments atmaksā cenu izlīdzinošo nomaksu par latola izgatavošanai izlietoto benzīnu. Attiecīgi aprēķini kārtojami ne biežāk kā 1 reiz mēnesī.

Rīgā, 1937. g. 19. jūnijā.

L. Ēķis,

Finanču ministrs.

J. Šmits,

Nodokļu departamenta direktors.

Pārējās nodevas.

Proves nodevas.

Izvilkums.

Noteikumi par dārgmetallu saturošu priekšmetu pārbaudīšanas un apzīmēšanas nodevām.

(Izslud. 1922. g. «V. V.» 12. un 243. num.)

1. Par visādu veidu zelta un sudraba izstrādājumu pārbaudīšanu un apzīmēšanu proves valdē, izņemot šo noteikumu 2.—7. pantos minētos, jāmaksā nodevas sekojošos apmēros: par katru šo izstrādājumu gramu zelta — desmit zelta santimi, bet sudraba — viens zelta santims.

2. Par zelta un sudraba kausējumu, stieņu un lapu pārbaudīšanu un apzīmēšanu proves valdē, ja tos apzīmē ne kā izstrādājumus, bet kā izejvielas: par katru gramu zelta — viens zelta santims, sudraba — viena desmitā daļa zelta santima.

3. Ja proves valdei nodotās zelta vai sudraba nelielās, līdz diviem gramiem smagās, izvalcētās plāksnītēs jānoteic tikai dārgmetalla saturs (proves noteikšana), tad par zeltu jāmaksā divi lati un par sudrabu — astoņdesmit santimi par katru šādu proves noteikšanu.

4. Ja izstrādājums satur zeltu un sudrabu, tad par tā pārbaudīšanu un apzīmēšanu jāmaksā kā par zelta izstrādājumu (1. p.), ja zelta saturs līdzīgs vai augstāks par sudraba saturu, bet ja izstrādājumā zelta ir mazāk kā sudraba — tad par tā pārbaudīšanu un apzīmēšanu jāmaksā kā par sudraba izstrādājumu (1. p.).

5. Ja kausējumi, stieņi un lapas, kas nodoti pārbaudīšanai un apzīmēšanai ne kā izstrādājums, bet kā izejviela, satur zeltu un sudrabu, tad par to pārbaudīšanu un apzīmēšanu jāmaksā: ja zelta tanīs ir ne mazāk kā viena ceturtdaļa no kopējā svara, kā par zelta kausējumiem, stieņiem vai lapām (2. p.); pretējā gadījumā par tiem jāmaksā kā par sudraba kausējumiem, stieņiem vai lapām (2. p.).

6. Par kabatas pulksteņiem un to korpusiem nodevas maksājamas par gabalu: par zelta pulksteņiem, kuŗa rādītāja puses caurmērs nepārsniedz piecpadsmit šveices līnijas (33,5 mm) — trīs lati, bet par lielāku — seši lati; par sudraba kabatas pulksteņiem un to korpusiem, neatkarīgi no lieluma — viens lats.

7. Par bij. Krievijas iestādēs jau apzīmēto lietu pārzīmēšanu jāmaksā līdz 1923. g. 1. februārim viena ceturtdaļa no nodevām, kuŗas paredzētas iepriekšējos pantos attiecīgu katēgoriju vēl neapzīmētām lietām, bet par citu ārvalstu iestādēs apzīmētu lietu pārzīmēšanu, kā arī par bij. Krievijas iestādēs apzīmēto lietu pārzīmēšanu, pēc augstāk minētā termiņa notecēšanas, nodevas jāmaksā pilnos apmēros.

8. Pie nodevu aprēķināšanas jāņem vērā sekojošais:

- 1) ja vienas un tās pašas proves zelta izstrādājumi kopā sveŗ mazāk par divdesmit gramiem, tad nodevas (1. p.) jāmaksā par pilniem divdesmit gramiem; par vienas un tās pašas proves sudraba izstrādājumiem, kuŗi kopā sveŗ mazāk par astoņdesmit gramiem, nodevas (1. p.) jāmaksā par pilniem astoņdesmit gramiem;
- 2) ja zelta kausējums sveŗ mazāk par divi simti divdesmit gramiem, tad nodevas jāmaksā par pilniem divi simti divdesmit gramiem; par sudraba kausējumu, kas vieglāks par vienu kilogramu, nodevas jāmaksā par pilnu kilogramu;
- 3) nepilns grams skaitāms par pilnu gramu;
- 4) ja apzīmēšanai nodotie izstrādājumi satur bez dārgmetalliem vēl citus metallus, vai akmeņus, emalju, izrotājumus, mēchaniskas ietaises u. t. t., tad nodevas aprēķināmas ne tikai par dārgmetallu, bet par izstrādājuma kopējo svaru.

9. Nodevas pilnos apmēros jāmaksā arī tanī gadījumā, ja pārbaudīšanā nodotie izstrādājumi neiztur zemāko provi, tas ir nesatur tik daudz tīra dārgmetalla, cik likumā paredzēts zemākai provei.

10. Visas nodevas jāsamaksā pirms attiecīga priekšmeta saņemšanas no proves valdes.

Z. Meierovics,
Ministru prezidents.

Ringolds Kalnigs,
Finanču ministrs.

Izvilums no instrukcijas par dārgmetallu pārsūtīšanu Proves valdei.

(Izslud. 1923. g. «V. V.» 250. num.)

3. Visi izdevumi, kuŗi cēlušies pie priekšmetu nosūtīšanas uz Proves valdi un atpakaļ, ieskaitot viņos arī proves nodevas, ja tādas nebūtu samaksātas tieši Proves valdei — attiecināmi uz preču īpašniekiem un

iekasējami no pēdējiem pie priekšmetu izlaišanas — tanī kārtībā, kāda noteikta citu muitas papildu maksājumu iekasēšanai (553. p.).

Piezīme. Par proves nodevu iekasēšanu, muitas iestāde paziņo Proves valdei, uzrādot priekšmetu saņēmēja vārdu, iekasētās summas lielumu, valsts bankas nodaļas nosaukumu, datumu un kvīts numuru, zem kuņas nauda iemaksāta bankā.

H. Punga,
Finanču ministrs.

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors.

Dzīvu augu un to daļu kontroles maksa.

Instrukcijas pārگrozījumi par dzīvu augu vai to daļu ievēšanu, izvešanu un transitu.

(Izslud. 1935. g. 10. augusta «Vald. Vēstn.» 179. num.)

«Vald. Vēstn.» 1933. g. 49. num. izsludinātās instrukcijas par dzīvu augu vai to daļu ievēšanu, izvešanu un transitu 13. pantu atvietot šādi:

Kontroles izdevumus Ls 2,50 par katriem 100 kg vai to daļas brutto svara samaksā sūtījuma ievēdējs. Par katru pasta sūtījumu jāmaksā Ls 2,—, ieskaitot rakstu un zīmognodevas. Naudu iekasē muitas iestādes un iemaksā Latvijas bankā Zemkopības ministrijas Zemkopības departamenta tek. rēķinā 261.

Šie pārگrozījumi stājas spēkā ar izsludināšanas dienu.

J. Zariņš,
Zemkopības departamenta direktora v.

Arn. Landovskis,
Muitas departamenta direktors.

**Zemkopības ministrijas 38695. rīkojums par augļu kontroles nodevām
1937. g. 14. septembrī.**

(Izslud. 1937. g. «V. V.» 221. num.)

Saskaņā ar eksportējamo augļu un ogu kontroles likuma (Lik. kr. 1927. g. 35) 7. pantu, noteicu, ka kontroles izdevumu segšanai par katriem 100 kilogramiem brutto eksportam pieteikto un pārkontrolēto augļu eksportieris maksā 25 sant. Avanss šo izdevumu samaksai jāiemaksā uz priekšu pirms augļu kontroles valsts kasē vai tās nodaļās Zemkopības ministrijas Zemkopības departamenta tekošā rēķinā D Nr. 261.

J. Birznieks,
Zemkopības ministrs.

P. Grāvis,
Zemkopības d-ta direktors.

Sanitārnodevas.

Rīkojums par valsts sanitārnodevām no ievedamiem mājlopiem, putniem, gaļas, tās pārstrādājumiem, ādām, zarnām, astriem un sariem.

(Izslud. 1930. g. «Vald. Vēstn.» 49. num.)

Pamatojoties uz likumu par valsts sanitārnodevām no ievedamiem mājlopiem, putniem, gaļas, tās pārstrādājumiem, ādām, zarnām, astriem un sariem (Lik. kr. 1926. g. 186), nosakām šīs nodevas, sākot ar 1. martu 1930. g., šādos apmēros:

A. Par importējamiem mājkustoņiem un putniem:

1) Zirgiem	Ls 3,—
2) Liellopiem (govīm, bulļiem, vēršiem)	„ 3,—
3) Cūkām, kuņas smagākas par 40 kg	„ 3,—
4) Kumelēm līdz 1 gadu (ieskaitot) un teļiem līdz seši mēneši (ieskaitot) veciem	„ 0,50
5) Aitām, kazām, jēriem, kazlēniem un sivēniem, kuņi svarā nepārsniedz 40 kg	„ 0,40
6) Medību un dresētiem cirkus suņiem	„ 0,40
7) Pārējiem suņiem	„ 5,—
8) Putniem	„ 0,50

B. Par mājkustoņu un putnu gaļu, tās pārstrādājumiem un jēlvielām:

1) Gaļu un tās pārstrādājumiem, kā: mājkustoņu un mājputnu svaigu, sālītu, žāvētu (gaļu), speķi, gaļas konserviem, šķiņķiem, desām, pastētēm un visādiem taukiem, izņemot tehniskos, un pārējiem gaļas produktiem, sevišķi neminētiem	No
muitojamā
svara:
Par kg
Ls 0,03
2) Visādiem tehniskiem taukiem	Brīvi
Par kg
3) Sausi žāvētām ādām	Ls 0,01
Par 10 kg
4) Slapji sālītām ādām	Ls 0,01
Par kg
5) Zarnām (sālītām un sausi žāvētām)	Ls 0,02
6) Sariem un astriem	„ 0,02

1. piezīme. Ja taukus ievēd mucās vai citā iesaiņojumā zem

deklarācijas, ka tie lietojami tehniskām vajadzībām, tad tie izlaižami no muitas pārziņas, neiekasējot sanitārnodevas, ievērojot tomēr Muitas departamenta 1927. gada 171. rīkojumu. (Red.) Ja muitām rodas aizdomas, ka mucās, vai citādi iesaiņotus taukus var lietot pārtikai, tad no tiem noņemami paraugi, kuņģi iesūtāmi līdz ar apliecību norakstiem veterinārvaldei noteikšanai, vai tauki ir vai nav apliekami ar sanitārnodevām.

2. piezīme. Meža kustoņu nemītas ādas ar sanitārnodevām nav apliekamas. Pie šo ādu izlaišanas no muitas pārziņas, ievērojams Muitas departamenta 1927. g. 171. rīkojums (izsludināts «Vald. Vēstn.» 1927. g. 227. num.). (Red.)

Šinī rīkojumā paredzētās sanitārnodevas iekasējamās pie augšā norādīto dzīvopu, putnu, gaļas, tās pārstrādājumu un jēlvielu ievēšanas Latvijas muitās un muitas pārejas punktos un iemaksājamās Latvijas bankā, ieskaitīšanai Z. M. veterinārās valdes ieņēmumu rēķinā E. N. 83, § 23. pn. 4.

Ar šā rīkojuma spēkā stāšanos atvietoti pastāvošie rīkojumi un tā papildinājumi, kas iespiesti «Vald. Vēstn.» 1927. g. 8. un 158. num.

A. Alberings,
Zemkopības ministrs.

J. Bokalders,
Finanču ministra b.

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors

Veterinārārsts Cīrulis,
Veterinārvaldes priekšnieks.

Sanitārnodevas par trušiem.

(Muitas dep-ta 1927. g. 22. IX 164. rīk.)

Sakarā ar kādas muitas pieprasījumu, Muitas departaments paskaidro, ka dzīvi truši pielīdzināmi meža zvēriem, kādēļ sanitārnodevas par tiem nav iekasējamās.

Izlaižot trušus no muitas pārziņas, muitām tomēr jāievēro Muitas dep-ta 1927. g. 171. rīkojums. (Red.)

Pamats: veter. valdes 14. IX 27. g. raksts Nr. 5208 (ien. Nr. 15014).

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors.

J. Kļaviņš,
Tarīfu nodaļas vadītājs.

Rikojums par eksportējamo mājlopu kontroles izdevumu segšanu.

(Izslud. 1930. g. «Vald. Vēstn.» 49. num.)

Pamatojoties uz likumu par mājlopu eksportu (Lik. kr. 1925. g. 35), nosakām atlīdzību veterinārsanitārās kontroles izdevumu segšanai, sākot ar 1930. g. 1. martu, šādos apmēros:

- 1) Par zirgiem:
 - a) sporta zirgiem Ls 10,—
 - b) pārējiem zirgiem „ 2,—
- 2) Par liellopiem (govīm, buļļiem un vēršiem) „ 1,50
- 3) Par cūkām, kuņas smagākas par 40 kg „ 1,—
- 4) Par kumeļiem līdz 1 gadu (ieskaitot) un teļiem līdz seši mēneši (ieskaitot) veciem „ 0,50
- 5) Par aitām, kazām, jēriem, kazlēniem un sivēniem līdz 40 kg svarā „ 0,40

Šo atlīdzību mājkuoņu eksporta kontroles izdevumu segšanai mājlopu izvedēji iemaksā Latvijas bankā iepriekš lopu izvešanas, ieskaitīšanai Zemkopības ministrijas veterinārās valdes ieņemumu tekošā rēķinā E. N. 83. Kvītis par eksportnodokļa samaksu pilnā apmērā par izvedamiem mājlopiem jāuzrāda eksportlopu izlaidējam-veterinārārstam pie lopu izvešanas no to grupēšanas vietas.

Ar šī rīkojuma spēkā stāšanos atvietots pastāvošais rīkojums, kas iespiests «Vald. Vēstn.» 1927. g. 68. num.

A. Alberings,
Zemkopības ministrs.

J. Bokalders,
Finanču ministra b.

E. Dundurs,
Muitas departamenta direktors.

Veterinārārsts Cīrulis,
Veterinārvaldes priekšnieks.

Rikojums 1937. g. 24. martā.

(Izslud. 1937. g. «V. V.» 69. num.)

Pamatojoties uz likuma par Zirgkopības veicināšanas fonda 2. panta 2. p. 1937./38. budžeta gadā, noteicu taksi par importēto zirgu veselības apskati Ls 10,— par katru zirgu. Šī nauda jāiemaksā Latvijas bankā, ieskaitīšanai Zemkopības departamenta Zirgkopības veicināšanas fonda rēķinā S. Nr. 54.

J. Birznieks,
Zemkopības ministrs.

J. Zariņš,
Lauksaimniecības pārvaldes priekšnieks.

Nodoklis no tirdzniecības ceļotājiem.

Likums par ārzemju tirdzniecības ceļotājiem.

(Izslud. 1932. g. «Vald. Vēstn.» 282. num.)

1. Ikvienam, kā Latvijas pilsonim, kas dzīvo ārzemēs, tā arī ārzemniekam, ja tas vai viņa reprezentētās ārzemju firmas pārstāvniecība Latvijā nav izpirkusi tirdzniecības zīmi, bet vēlas ārzemēs pastāvoša reģistrēta tirdzniecības vai rūpniecības uzņēmuma uzdevumā ceļot pa Latvijas teritoriju ar dažādu preču vai izstrādājumu paraugiem vai bez tiem, ar nolūku saņemt pasūtījumus, piedāvāt un pārdot preces uz savu vai komitentu rēķina vai vākt sludinājumus, jāsamaksā, iebraucot Latvijā, tirdzniecības ceļotāja nodoklis 2. pantā paredzētos apmēros valstij par labu. Samaksājot šo nodokli, kas izdarāms muitas iestādē, uzrādāma ārzemju valdības iestādes vai tirdzniecības-rūpniecības kameras izdota Latvijas pārstāvībā vizēta leģitimācijas kartiņa, pēc Ženēvas 1923. g. 3. novembra pieņemtās starptautiskās konvencijas par muitas formālītāšu vienkāršošanu (Lik. kr. 1931. g. 182) 10. pantā norādītā parauga.

2. Par iepriekšējā pantā paredzēto tiesību izmantošanu, reprezentējot vienu firmu, maksājams nodoklis Ls 150,— mēnesī, bet gadā Ls 600,—. Par katru nākošo firmu jāiemaksā mēnesī Ls 30,—, bet gadā Ls 150,—.

3. Tirdzniecības ceļotāja ievestie un muitā atrodošies preču paraugi līdz šā nodokļa samaksai nav izdodāmi.

4. Tirdzniecības ceļotājus, kas pārkāpuši šī likuma noteikumus, finanču ministrs var sodīt administratīvā kārtā ar naudas sodu līdz Ls 1.000,—.

5. Instrukciju šī likuma izvešanai dzīvē izdod finanču ministrs.

Izvilums no Tirdzniecības nolīguma starp Latviju un Apvienoto Karaļvalsti.

(Izslud. 1934. g. «V. V.» 216. num.)

7. pants.

Nodeva par atļaujām tirdzniecības ceļotājiem, kas apmeklē Latviju Apvienotās Karaļvalsts sabiedrību vai firmu uzdevumā, nedrīkst pārsniegt šādas summas:

	Ls
15 dienām derīgai atļaujai	50
1 mēnesim derīgai atļaujai	150
1 gadam derīgai atļaujai	600

Attiecīgās nodevas papildu atļauju saņemšanai, kas dod tiesību viņu īpašniekam reprezentēt vēl citas sabiedrības vai firmas, nedrīkst pārsniegt attiecīgi Ls 20, Ls 30 un Ls 150.

Tādu sabiedrību direktoriem un to vadošām personām, kā arī tādu firmu principāliem, kuŗas darbojas Apvienotā Karaļvalstī, atļaus, neizņemot sev tirdzniecības ceļotāju atļauju, pavadīt Latvijā dzīvojošu sabiedrības vai firmas pārstāvi, kad šis pārstāvis dodas pie klientiem pasūtījumu lietās, ja vien šis pārstāvis izpilda Latvijas likumu noteikumus.

Nodoklis no tirdzniecības ceļotājiem.

(Muitas dep-ta 1935. g. 22. VII 80. rīk.)

Muitas departaments paziņo, ka no tirdzniecības ceļotājiem, kas iebrauc no valstīm, ar kuŗām Latvijai noslēgti tirdzniecības līgumi uz vislielākās labvēlības pamata, ņemams nodoklis, kāds paredzēts tirdzniecības nolīgumā starp Latviju un Apvienoto Karaļvalsti (1934. g. «Vald. Vēstn.» 216. num.) 7. pantā.

Šo nodokli iekasējot, ievērojama šāda kārtība:

Ls 50,— ņemami tikai par pirmām 15 dienām. Šā termiņa pārsniegšanas gadījumā maksa ņemama, kā par pilnu mēnesi, t. i. Ls 150,—. Iemaksa līdz šai summai papildināma arī tad, ja ceļotāji, izņemot 15 dienu atļauju, vēlas pagarināt uz turpmākām 15 dienām.

Par atļaujām uz 2, 3, 4 un t. t. mēnešiem, attiecīgi iekasējami Ls 300,—, Ls 450,—, Ls 600,— u. t. t. Ja tirdzniecības ceļotājs pieprasa atļauju uzreiz visam gadam, tad iekasējami Ls 600,—.

P a m a t s: Tirdzn. un rūpn. dep-ta 13. VII 35. g. r. Nr. T. 1/28.

Arn. Landovskis,

Muitas departamenta direktors.

M. Ozoliņš,

Tarīfu nodaļas vadītāja v.

Maksa par ārzemju pasta paku muitošanu.

Maksas Ls 0,50 iekasēšana par muitas formālitātu izpildīšanu pie ārzemju pasta pakām.

(Muitas dep-ta 1927. g. 16. sept. 161. rīk.)

Ar Pasta-tēlegrafa virsvaldes š. g. 27. aprīļa rīkojumu Nr. 2241 («Vald. Vēstn.» 1927. g. Nr. 95) ievestā maksa Ls 0,50 par muitas formālitātu izpildīšanu ņemama par katru ārzemes paku, ja to nomuito Latvijā, neatkarīgi no tā, vai paku izsniedz pasts vai muita. Ņemot to vērā, muitai jāiekasē minētā maksa pasta resoram par labu visos gadījumos, kad pakas izsniedz muita, un jāiemaksā Pasta-tēlegrafa virsvaldes tek. rēķinā S. Nr. 1225.

P a m a t s: Pasta-tēlegrafa š. g. 10. sept. raksts Nr. 14929.

E. Dundurs,

Muitas departamenta direktors.

V. Ganšovs,

Admin. nodaļas vadītāja v. i.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309078896

1345

18.9KT.1937